Biblioteca ... Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3453 | 8 PAGINI – 40 BANI | Miercuri 22 iunie 1960

Tineretul nostru are în fața sa un vast cîmp de activitate, pentru afirmarea nestăvilită a energiei și entuziasmului său creator, pentru înfăptuirea celor mai îndrăznețe năzuințe închinate fericirii poporului și înfloririi patriei.

(Din Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej)

Lucrările Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Ședința de marți dimineața

Marți 21 iunie au continuat crările celui de-al III-lea ngres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Delegații au întîmpinat cu lauze prelungite pe membrii ezidiului Congresului.

Ședința de dimineață s-a schis la ora 8,30. Tovarășul **heorghe Apostol**, care preziază ședința, dă cuvîntul torășului **Dumitru Cristescu** ntru a prezenta raportul Cosiei Centrale de Revizie.

Au început apoi discuțiile raportul Comitetului Cenl al Partidului Muncitoresc mîn cu privire la activita partidului în perioada din Congresul al II-lea și Conesul al III-lea al partidului, privire la planul de dezvole a economiei naționale pe ii 1960—1965 și la schița planlui economic de perspectivă 15 ani, și la raportul Cosiei Centrale de Revizie.

n cuvîntul său tov. **Gheore Roșu**, delegat al organizai regionale de partid Ba, prim-secretar al Comiteui regional Bacău al P.M.R., pă ce a arătat puternica zvoltare economică a regiuîn perioada care a trecut de Congresul al II-lea al M.R., s-a ocupat pe larg de oblemele legate de îmbunăirea activității în domeniul nstrucțiilor, de măsurile conete menite să asigure scurta termenului de dare în cțiune a obiectivelor instriale, reducerea prețului cost și îmbunătățirea caliii construcțiilor.

Tov. **Nicolae Gheorghiu**, deat al organizației regionale partid Bacău, adjunct al nistrului Industriei Grele, a s în evidență succesele obute în îndeplinirea înainte termen a planului de 10 i de electrificare a țării, eorat de partid. Referindu-se perspectivele electrificării următorii 15 ani, vorbitorul oprit la sarcinile importance revin lucrătorilor din st sector pentru realizarea centrale electrice pe bază termoficare, construirea de rocentrale cu mare eficaate economică, astfel ca în itățile energetice să se obă indici economici la nivecelei mai avansate tehnici.

Tov. **Florian Dănălache**, deat al organizației orășenești partid București, prim-seetar al Comitetului orășesc București al P.M.R., a ătat dezvoltarea industriei pitalei, subliniind creșterea lului organizațiilor de partid conducerea activității ecomice. El a vorbit despre sarile organizațiilor de partid Capitală în acțiunea de enomisire a materiilor prime materialelor în introducea tehnicii noi, folosirea mai nă a capacităților de procție, în specializarea și coorarea întreprinderilor, ridirea nivelului de pregătire a drelor din economie și munactivului de partid.

Tov. **Alexandru Tripșa**, deat al organizației regionale partid Stalin, secretarul cotetului de partid al Uzine„Ernst Thälmann", a vor despre succesele colectivu Uzinelor „Ernst Thälmann", re s-a angajat să producă al acesta peste plan 1.000 de actoare subliniind rolul imrtant pe care-l are în obțirea acestor realizări contia îmbunătățire a muncii de rtid.

Tov. **Gheorghe Necula**, delet al organizației regionale de rtid București, prim-secrer al Comitetului regional ucurești al P.M.R., s-a ocut în cuvîntul său de importele succese obținute în reune în înfăptuirea politicii rtidului de transformare soalistă a agriculturii. Arătînd în regiune sînt mari rezerve pentru sporirea producției agricole, vegetale și animale, vorbitorul s-a oprit asupra sarcinilor organizațiilor de partid și ale oamenilor muncii din agricultura regiunii pentru deplina folosire a capacității mașinilor, extinderea aplicării îngrășămintelor și a irigațiilor, mai buna folosire a fondului piscicol.

O caldă strîngere de mînă a tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și N. S. Hrușciov

Tov. **Constantin Dinculescu**, delegat al organizației orășenești de partid București, rectorul Institutului Politehnic București, a vorbit despre sarcinile puse învățămîntului superior în vederea pregătirii cadrelor necesare înfăptuirii vastului program de dezvoltare a economiei naționale, expus în raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. În numele cadrelor didactice, el a transmis mulțumiri partidului pentru deosebita grijă pe care o arată învățămîntului sperior și în mod special pentru prevederea din proiectul de Directive privind construirea unui nou Institut Politehnic la București.

Tov. **Mihai Patriciu**, delegat al organizației regionale de partid Timișoara, director general al Combinatului Metalurgic Reșița, a vorbit despre dezvoltarea industriei, îndeosebi a metalurgiei, în regiunea Timișoara, în ultimii ani. El a arătat că o dată cu modernizarea agregatelor, siderurgiștii reșițeni, în frunte cu comuniștii, au ridicat simțitor indicii de utilizare, au redus în mare măsură consumurile specifice de materiale. Vorbitorul s-a ocupat de problemele ridicate de realizarea noilor construcții siderurgice și de asimilarea unor produse noi de înaltă tehnicitate, prevăzute în raportul C.C. al P.M.R., dezbătut la Congres.

După pauză, ședința a fost prezidată de tovarășul **Petre Borilă.**

Primit cu vii aplauze, a luat cuvîntul tovarășul **Chivu Stoica**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri.

(Textul cuvîntării se publică în pagina a 4-a).

Tov. **Ștefan Matei**, delegat al organizației regionale de partid Pitești, prim-secretar al Comitetului regional Pitești al P.M.R., a înfățișat Congresului adîncile transformări petrecute în regiunea Pitești, în trecut aproape complet lipsită de industrie și cu o agricultură înapoiată. În regiune au luat ființă noi industrii, ca industria petrolieră, întreprinderi constructoare de mașini, întreprinderi forestiere. De asemenea agricultura regiunii s-a dezvoltat, ca urmare a continuei întăriri a unităților agricole socialiste. Dezbătînd proiectul de Directive, oamenii muncii din agricultura regiunii au analizat temeinic căile sporirii producției agricole pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de partid.

Tov. **Aurica Talpă**, delegată a organizației regionale de partid Iași, secretara Comitetului de partid de la întreprinderea „Țesătura" Iași, s-a ocupat în cuvîntarea ei de sarcinile muncitorilor și tehnicienilor din industria textilă, pentru obținerea unui volum sporit de țesături ieftine, într-un sortiment variat și de bună calitate.

Tov. **Nicolae Hudițeanu**, delegat al organizației regionale de partid Constanța, președintele G.A.C. Comana, Erou al Muncii Socialiste, a vorbit despre munca colectiviștilor din Comana pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, pentru sporirea producției vegetale și animale, în vederea creșterii veniturilor colectiviștilor și a contribuției gospodăriei la aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agro-alimentare.

Tov. **Ion Gaie**, delegat al organizației regionale de partid Galați, prim-secretar al Comitetului orășenesc Galați al P.M.R., a vorbit despre dezvoltarea industriei metalurgice în regiune, în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea și despre marile perspective ce se deschid orașului și regiunii Galați, care, datorită politicii partidului de industrializare a țării, va deveni un puternic centru siderurgic prin construcția marelui Combinat prevăzut în proiectul de Directive.

Ședința s-a încheiat la orele 13,15.

Ședința de marți după amiază

După-amiază, lucrările Congresului au fost reluate la ora 16.

În aplauzele puternice ale delegaților și invitaților, tovarășul **Gheorghe Gheorghiu-Dej**, care a prezidat ședința, a dat cuvîntul tovarășului **N. S. Hrușciov**, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., conducătorul delegației Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Întîmpinat cu aclamații și urale, tovarășul N. S. Hrușciov a rostit o amplă cuvîntare de salut.

Cuvîntarea a fost în repetate rînduri subliniată de vii aplauze. *(Textul cuvîntării tovarășului N. S. Hrușciov este publicat în paginile 6—7—8 ale ziarului).*

După pauză, ședința a fost prezidată de tovarășul **Emil Bodnăraș.**

Au continuat discuțiile la raportul Comitetului Central și la raportul Comisiei Centrale de Revizie.

Tov. **Mihail Florescu**, delegat al organizației regionale de partid Stalin, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei s-a ocupat în cuvîntul său de probleme legate de dezvoltarea industriei petroliere și a chimiei. El a arătat că lucrătorii din industria petrolieră își vor îndrepta eforturile îndeosebi spre intensificarea lucrărilor geologice pentru descoperirea de noi rezerve de țiței, și spre valorificarea superioară a cantităților de țiței extras. În privința industriei chimice, vorbitorul s-a oprit la sarcinile privind construcțiile de uzine și instalații chimice.

Tov. **Petru Furdui**, delegat al organizației regionale de partid Hunedoara, prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara s-a ocupat de sarcinile importante ce stau în fața siderurgiștilor din această regiune.

El a analizat un șir de probleme referitoare la creșterea producției de metal, la reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității, arătînd experiența dobîndită în această privință de organizațiile de partid din regiune.

Tov. **Alexandru Boabă**, delegat al organizației regionale de partid Ploești, directorul rafinăriei nr. 3 Teleajen, s-a referit la problemele valorificării superioare a țițeiului, înfățișînd realizările obținute de colectivul întreprinderii unde lucrează. El a vorbit pe larg despre experiența organizației de partid din rafinărie în mobilizarea întregului colectiv pentru descoperirea rezervelor interne ale producției.

Tov. **Vasile Vîlcu**, a prezentat apoi raportul Comisiei de validare, care a fost aprobat în unanimitate de Congres.

Ședința s-a încheiat la ora 20. Următoarea ședință are loc miercuri 22 iunie, ora 8,30.

In pag. 2-3-4-5:

Discuții la raportul Comitetului Central al P. M. R. și la raportul Comisiei Centrale de Revizie

In pag. 6-7-8:

Cuvîntarea de salut a tovarășului N. S. Hrușciov

Muncă entuziastă în fabrici și uzine

Zile de întrecere avîntată

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la Uzinele „Unirea" din Cluj obține în aceste zile însemnate realizări în producție închinate celui de al III-lea Congres al partidului. Antrenați în marea întrecere socialistă în cinstea Congresului, tinerii contribuie alături de vîrstnici la obținerea unei producții sporite, la realizarea unor produse de cea mai bună calitate. În ziua de 20 iunie, ziua deschiderii lucrărilor Congresului, brigăzile de montatori conduse de Constantin Prisecaru și Emil Tuduce, au depășit planul de producție cu 20 și respectiv 21 la sută, terminînd în același timp cu 3 zile mai devreme decît era prevăzută montarea pereților laterali de la mașina de cardat bumbac în condiții de cea mai bună calitate.

Și brigada de turnători condusă de comunistul Iosif Kristof a raportat obținerea în această zi a celor mai bune realizări. S-au evidențiat printre alții, tinerii Daniel Szabo, Deziderin Balint, Iacob Mora și Ion Vadi.

Consumuri specifice tot mai reduse

Colectivul Întreprinderii „Flacăra Roșie" din Capitală, participă cu avînt la înfăptuirea sarcinilor trasate de partid. În zilele cînd au loc lucrările Congresului partidului întrecerea se desfășoară cu tot mai multă însuflețire. Fiecare muncitor este preocupat de a obține cît mai multe economii contribuind astfel la realizarea sarcinilor puse de partid — de a reduce continuu consumul specific de piele și de a se obține pînă în anul 1965 o creștere a producției de încălțăminte de 1.6 ori mai mare față de anul 1959. Lucrînd sub lozinca „Fiecare croitor să economisească lunar 700 dm. p. piele", muncitorii tineri și vîrstnici au obținut în aceste zile noi succese în muncă. Folosind cu pricepere tiparele pentru a utiliza cu maximum de randament suprafața pielei croind cu grijă, pentru a înlătura rebuturile, tinerii au contribuit activ ca în primele două zile ale desfășurării Congresului în secția de croit a fabricii să se economisească peste 4500 dm. p. piele, materie primă din care se pot confecționa peste 260 perechi fețe încălțăminte. Tinerii din brigada condusă de Ion Nistor au economisit în zilele de 20 și 21 iunie a. c. circa 900 dm. p. piele, cei din brigada lui Petre Ursache peste 800 dm. p. iar tinerii brigăzii conduse de Maria Irimescu peste 750 dm. p.

Urmînd exemplul comuniștilor, tinerii croitori de la Întreprinderea „Flacăra Roșie" se întrec pentru a obține noi succese în lupta pentru reducerea consumurilor specifice.

Pentru un indice tot mai mare de utilizare a masei lemnoase

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

În aceste zile ale desfășurării Congresului al III-lea al P.M.R., la Combinatul forestier „A V-a aniversare a R.P.R." din Fălticeni se desfășoară cu însuflețire întrecerea socialistă pentru obținerea unor rezultate deosebite în muncă. Alături de întregul colectiv, tinerii și-au intensificat și ei eforturile pentru a da viață angajamentelor luate de a realiza cît mai multe economii în producție în acest an. În hala gatere, planul a fost realizat în proporție de 105,5 la sută, evidențiindu-se în mod deosebit brigada condusă de utemistul Gheorghe Jitaru care a economisit în schimbul său 15 metri cubi cherestea, precum și brigada condusă de tînărul Toader Boaru care a economisit 10 metri cubi cherestea. Tineretul, alături de întregul colectiv al combinatului, este hotărît să obțină un indice tot mai mare de utilizare a masei lemnoase pentru a îndeplini astfel una din sarcinile pe care partidul le trasează muncitorilor din industria forestieră.

Ciment mai mult

Întregul colectiv de muncă al fabricii de ciment „Victoria Socialistă" din Turda, însuflețit de sarcinile trasate de partid, muncește în aceste zile cu un entuziasm deosebit. În cinstea Congresului partidului, ei și-au îndeplinit planul pe primul semestru la data de 19 iunie, dînd peste plan întreaga cantitate de 15.000 tone ciment prevăzută în angajamentul anual. În primele cinci luni ale anului, colectivul de aici a obținut 523.000 lei economii peste plan, față de 500.000 lei cît revenea din angajament pe această perioadă, iar beneficiile peste plan, raportate la același timp, au fost de 936.000 lei față de 500.000 lei cît prevedea angajamentul.

În obținerea acestor rezultate s-a evidențiat întregul colectiv. Cu multă rîvnă au muncit și tinerii, printre care Tarța Vasile, Daneș Darie, Fazakaș Octavian, echipa lui Tor Francisc și alții.

CĂTRE COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI TUDEH DIN IRAN

Dragi tovarăși,

Cu ocazia împlinirii a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Iran, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, vă transmite un cald salut frățesc.

Urăm Partidului Tudeh — continuatorul celor mai bune tradiții de luptă ale Partidului Comunist din Iran — succes deplin în activitatea pe care o duce în grelele condiții ale ilegalității, pentru crearea unui front unic al forțelor patriotice și antiimperialiste, pentru independența țării sale, pentru pace, libertate și progres social.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

Tiberiu Utan

ÎN STEAGUL LUI DE PURPUR

Mîndria e a omului ce pune
pichamerul în zidul de cărbune
și-l nărue, acolo-n fund de mină,
și-n torță îl preface, de lumină.

Mîndria e a celui care cată
țițeiu-ascuns sub roca ferecată,
îl smulge din fîntînî subpămîntene
și-i dă apoi aripi arteziene.

Mîndria e a celui care crește
ținînd pe umeri cerul și în creștet, —
se-apropie de soare ori de stele
pe rădăcini de piatră și de schele,

Mîndria ce o-ncearcă oțelarul
care-mprumută versului meu harul,
— cu inima-i de flăcări și safire
oțelului topit dînd strălucire.

Mîndria e a ta, cinstită gazdă,
ce miriștea, sub plug, o schimbi în brazdă,
o semeni și o seceri sub dogoare
udată cînd de ploi, cînd de sudoare.

Mîndria, cititorule, a ta e.
Cînd te întorci acasă în odae
așa-nțelege-o și așa citește:
mîndria e a celui ce muncește!

A răsădit-o-n om, înălțătoare,
Partidul clasei noastre muncitoare, —
în steagul lui de purpur e izvorul
mîndriei ce-o trăiește-ntreg poporul.

În sala Congresului

(Foto: AGERPRES)

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Raportul Comisiei Centrale de Revizie

Raportor tovarăşul Dumitru Cristescu

Tovarăşi,

Cu mare satisfacţie şi mîndrie am luat cunoştinţă cu toţii de Raportul Comitetului Central al partidului nostru. Raportul prezentat Congresului de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej reprezintă o profundă analiză ştiinţifică a drumului glorios străbătut de Partidul Muncitoresc Romîn de la cel de al II-lea Congres al partidului pînă în prezent.

Bilanţul strălucit al victoriilor obţinute în lupta pentru dezvoltarea rapidă a industriei socialiste şi în primul rînd a industriei grele, pentru transformarea socialistă a agriculturii şi ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii confirmă pe deplin linia justă, marxist-leninistă trasată de Comitetul Central al partidului nostru pentru construirea socialismului în ţara noastră.

Raportul înfăţişează întregului nostru partid programul măreţ de luptă şi muncă şi trasează sarcinile istorice şi însufleţitoare ale desăvîrşirii construcţiei socialiste în patria noastră. Luminoasa perspectivă a vieţii din ce în ce mai bogate şi fericite a poporului nostru va mobiliza eroica noastră clasă muncitoare, pe toţi oamenii muncii de la oraşe şi sate la un nou avînt creator pentru înfăptuirea politicii partidului, pe care ei o consideră drept propria lor politică.

I.

Potrivit sarcinilor stabilite de Statutul Partidului Muncitoresc Romîn adoptat la Congresul al II-lea, în perioada la care se referă raportul Comisia Centrală de Revizie a controlat modul de încasare a veniturilor şi de folosire a fondurilor partidului, precum şi modul în care au fost rezolvate scrisorile şi sezisările oamenilor muncii adresate Comitetului Central.

Pe baza reviziilor efectuate, Comisia Centrală de Revizie raportează Congresului că activitatea bugetară şi financiară s-a desfăşurat în deplină concordanţă cu sarcinile politicii generale a partidului, a Comitetului nostru Central. Au fost asigurate mijloacele materiale necesare bunei desfăşurări a activităţii politico-organizatorice a partidului, funcţionării corespunzătoare a aparatului său, perfecţionării cadrelor de partid, propagandei şi presei.

Analizînd gospodăria financiară a partidului, pe baza datelor centralizate la Comitetul Central, se constată că volumul încasărilor provenite din cotizaţii a crescut în 1959 cu 52,60 la sută faţă de 1955 cu toate că, conform Statutului adoptat la Congresul al II-lea, se aplică procente de cotizaţii mai mici decît în 1955.

Acest spor al volumului încasărilor provenite din cotizaţii este determinat: de creşterea numărului membrilor de partid, de măsurile luate de partid şi guvern pentru ridicarea nivelului de trai a salariaţilor şi altor venituri ale oamenilor muncii. În acelaşi timp s-a îmbunătăţit munca de strîngere a cotizaţiilor şi depunerea lor la timp în bugetul partidului.

În perioada cuprinsă între cele două Congrese, numărul acelora care şi-au achitat regulat cotizaţia, raportat la totalitatea membrilor şi candidaţilor de partid a crescut de la cca. 96 la sută cît a fost în anul 1955, la peste 98 la sută. Rezultatele cele mai bune le-au obţinut organizaţiile regionale de partid Baia Mare, Hunedoara, Constanţa, Suceava şi altele, care au realizat în 1959, ultimul an din această perioadă, cca. 99 la sută. Realizările au fost mai slabe la organizaţiile regionale de partid Craiova, Galaţi — unde numărul celor ce achită regulat cotizaţiile este de 96—97 la sută.

Achitarea la timp a cotizaţiilor de către aproape unanimitatea membrilor de partid se datoreşte înainte de toate creşterii conştiinţei politice, justei înţelegeri de către membrii şi candidaţii de partid a obligaţiilor lor statutare.

Trebuie arătat în acelaşi timp că unele comitete raionale şi orăşeneşti de partid nu acordă suficientă atenţie faptului ca sumele achitate să fie în conformitate cu prevederile statutare.

De asemenea, la unele organizaţii de partid se constată întîrzieri în strîngerea şi depunerea cotizaţiilor. Asemenea lipsuri şi deficienţe s-au ivit la unele organizaţii de partid din regiunile Galaţi, Bacău, Oradea.

Organizaţiile şi organele de partid pot obţine rezultate şi mai bune în ce priveşte achitarea şi depunerea cu regularitate a cotizaţiilor de partid, acordînd întreaga atenţie muncii de evidenţă şi control şi, îndeosebi, intensificînd educaţia comunistă a membrilor şi candidaţilor de partid.

Tovarăşi,

Un rol important are „Editura Scînteia", care administrează şi editează ziarul „Scînteia" şi alte numeroase ziare şi publicaţii ale partidului.

În perioada anilor 1956—1960 „Editura Scînteia" şi-a îndeplinit mai bine sarcinile sub aspect politic şi şi-a îmbunătăţit simţitor situaţia financiară. Instituţie subvenţionată în trecut din bugetul partidului, „Editura Scînteia" acoperă azi cheltuielile ocazionate de editarea presei de partid în întregimea ei şi este o sursă de venituri pentru acoperirea altor cheltuieli ale partidului. Încasările editurii au crescut îndeosebi prin sporirea veniturilor ziarului „Scînteia". Pe baza cererii crescînde a maselor de cititori, tirajul ziarului „Scînteia" s-a mărit continuu, reprezentînd azi aproape un milion de exemplare zilnic. Tirajul tuturor publicaţiilor tipărite de „Editura Scînteia" depăşeşte cifra de 500 milioane exemplare anual. Dragostea pe care oamenii muncii o nutresc „Scînteii", organul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, şi celorlalte publicaţii ale partidului constituie o puternică expresie a încrederii de nestrămutat cu care masele urmează partidul nostru.

Îmbunătăţirea situaţiei financiare a „Editurii Scînteia" se datoreşte de asemenea măsurilor luate pentru reducerea cheltuielilor administrativ-gospodăreşti şi redacţionale, introducerii unor procedee tehnice mai avansate şi economicoase în tipărirea publicaţiilor.

Cu toată îmbunătăţirea muncii organelor care se ocupă în mod direct cu difuzarea presei, în acest domeniu mai există deficienţe serioase care fac ca o parte a tirajelor — îndeosebi la sate — să ajungă cu întîrziere la oamenii muncii.

Din verificările făcute a reieşit că mai există posibilităţi pentru îmbunătăţirea activităţii economico-financiare a publicaţiilor partidului, prin reducerea cheltuielilor administrativ-gospodăreşti, a costurilor de upar şi de difuzare.

II.

Comisia Centrală de Revizie raportează Congresului că planurile de venituri şi cheltuieli ale partidului aprobate de Comitetul Central au fost întocmite în mod judicios, acordîndu-se multă atenţie folosirii raţionale a bunurilor şi economisirii fondurilor partidului.

Deşi sarcinile politico-organizatorice ale partidului au crescut neîncetat, în urma măsurilor luate de conducerea partidului cheltuielile bugetare efective au scăzut continuu. În anul 1959 ele au fost cu 12 la sută mai mici decît în anul 1955.

Mobilizarea unui larg activ în jurul organelor de partid, creşterea simţitoare a calificării cadrelor au făcut posibilă reducerea schemelor de personal, micşorarea cheltuielilor destinate întreţinerii organelor şi aparatului de partid. Aceste cheltuieli au scăzut cu 11 la sută în 1959 faţă de 1955. În aceeaşi perioadă a scăzut într-o măsură importantă numărul lucrătorilor din aparatul de partid.

Imensa majoritate a activiştilor de partid lucrează în aparatul comitetelor raionale şi orăşeneşti. Numărul activiştilor din organele locale ale partidului, precum şi al cadrelor care muncesc în şcolile şi în presa locală de partid, reprezintă 96,5 la sută din totalul lucrătorilor de partid.

Preocuparea permanentă a Comitetului Central pentru calificarea cadrelor de partid, cerută de înaintarea noastră pe calea construirii socialismului, se reflectă şi în sporirea neîncetată a fondurilor destinate pregătirii şi perfecţionării cadrelor, educării marxist-leniniste a membrilor de partid.

Cheltuielile pentru pregătirea şi perfecţionarea cadrelor au sporit în 1959 cu 81 la sută faţă de 1955. Aceste fonduri au fost folosite pentru Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu", şcolile de 2 ani, 1 an şi de 6 luni, precum şi pentru pregătirea şi perfecţionarea cadrelor prin cursuri şi seminarii de scurtă durată.

În perioada 1955—1959 au absolvit cursurile de trei ani ale Şcolii superioare de partid „Ştefan Gheorghiu" peste 700 cadre de partid, iar numărul celor ce urmează în prezent aceste cursuri este de aproape 800. În aceeaşi perioadă mai mult de 22.000 membri şi candidaţi de partid şi-au perfecţionat cunoştinţele în şcolile de 2 ani, 1 an, 6 luni, cursurile de propagandişti, marxişti şi de pregătire a cadrelor necesare organizaţiilor de masă.

Aproape 190.000 de secretari şi membri ai birourilor organizaţiilor de bază şi propagandişti au urmat cursurile de scurtă durată şi seminariile ce se desfăşoară pe lîngă organele de partid raionale şi orăşeneşti.

Au crescut de asemenea fondurile atribuite activităţii Institutului şi Muzeului de Istorie a partidului, Muzeului „Lenin-Stalin", cabinetelor de partid etc.

Din analiza executării bugetului rezultă că unele comitete regionale nu au folosit în întregime fondurile ce le-au fost alocate pentru activitatea de propagandă şi agitaţie, iar altele nu au acordat suficientă grijă gospodăririi acestora. Astfel, în anul 1959 comitetul regional Bacău a organizat o singură dată cursul de instruire a secretarilor organizaţiilor de bază, cheltuind însă în întregime fondurile alocate pentru organizarea a două cursuri de acest fel; cazuri asemănătoare au avut loc şi în regiunile Piteşti, Ploeşti şi în alte regiuni.

În intervalul de timp la care se referă raportul, Comitetul Central a luat o serie de măsuri pentru înzestrarea unor organe de partid regionale, raionale şi orăşeneşti cu sedii, localuri de şcoli şi alte construcţii gospodăreşti, mijloace de transport etc.

Luptînd pentru traducerea în viaţă a indicaţiilor Comitetului Central, organele şi instituţiile de partid au obţinut în realizarea şi administrarea construcţiilor o serie de rezultate bune şi o bogată experienţă. Experienţa organelor şi instituţiilor de partid în folosirea economicoasă a materialelor, aplicarea unor metode mai avansate de muncă, respectarea termenelor de dare în exploatare a construcţiilor, precum şi experienţa obţinută în ce priveşte reducerea costului întreţinerii şi reparaţiilor mijloacelor de transport au fost ulterior transmise şi însuşite de către ministere şi sfaturile populare.

În domeniul construcţiilor s-au constatat însă şi unele deficienţe. Astfel, comitetele regionale de partid Timişoara, Bucureşti şi Stalin au început construirea unor obiective, fără aprobarea prealabilă a organelor superioare sau fără avizul tehnic necesar. S-au constatat de asemenea unele cazuri de tărăgănare a executării construcţiilor şi de realizare a unor construcţii de calitate necorespunzătoare sau la un preţ de cost ridicat.

În ultimii ani, proiectele de buget ale partidului au fost întocmite şi prezentate la timp spre aprobare Comitetului Central. Activitatea de gospodărire şi evidenţă s-a îmbunătăţit simţitor în urma măsurilor luate conform indicaţiilor conducerii partidului. Rezultatele obţinute în domeniul gospodăresc-financiar vor trebui consolidate printr-o mai bună organizare a evidenţei şi controlului.

III.

Tovarăşi,

Între cele două Congrese oamenii muncii au adresat Comitetului Central un număr însemnat de scrisori, manifestîndu-şi şi în acest fel profundul lor ataşament şi încrederea faţă de conducerea partidului.

O bună parte din aceste scrisori exprimă satisfacţia şi mulţumirile oamenilor muncii faţă de hotărîrile şi măsurile luate de partid pe calea construirii socialismului şi ridicării nivelului de viaţă al poporului muncitor. Totodată, ele exprimă angajamentele concrete de a îndeplini la locurile lor de muncă sarcinile ce le revin din aceste hotărîri. Multe scrisori conţin propuneri şi sugestii pentru îmbunătăţirea activităţii de producţie în întreprinderi, pe şantiere, în gospodării agricole de stat, precum şi probleme legate de transformarea socialistă a agriculturii, de învăţămînt etc.

În scrisorile lor oamenii muncii semnalează de asemenea lipsuri şi greutăţi care dăinuie încă în unele sectoare de muncă, datorită neaplicării întocmai a hotărîrilor partidului şi guvernului, cazuri de nepăsare faţă de bunul obştesc, atitudini birocratice faţă de cererile oamenilor muncii, cazuri de gîtuire a criticii. Organele de partid şi ale puterii de stat sînt ajutate pe calea scrisorilor în descoperirea şi demascarea unor elemente necinstite, duşmănoase strecurate în diferite posturi.

Conţinutul scrisorilor şi sezisărilor dovedeşte creşterea continuă a conştiinţei socialiste a oamenilor muncii din ţara noastră, înţelegerea de către masele largi populare a justeţei drumului pe care le călăuzeşte partidul, participarea lor activă la înfăptuirea hotărîrilor partidului şi guvernului.

Comitetul Central al partidului a îndrumat şi a pus ca sarcină aparatului central şi organelor locale de partid să cerceteze şi să rezolve cu grijă şi operativ scrisorile şi sezisările oamenilor muncii. Atenţia deosebită pe care o acordă Comitetul Central în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej examinării scrisorilor şi sezisărilor venite de la muncitori, ţărani, intelectuali şi urmăririi pînă la capăt a rezolvării lor, constituie o înaltă pildă pentru toţi activiştii, pentru toate organele de partid şi de stat. Pe baza studierii problemelor ridicate în scrisorile şi sezisările primite, conducerea partidului a luat unele măsuri cu caracter general, menite să îmbunătăţească munca în unele sectoare de activitate.

Pe baza verificărilor făcute de Comisia Centrală de Revizie la Direcţiile şi Secţiile Comitetului Central se constată că scrisorile sînt examinate cu mai multă competenţă şi se urmăreşte mai operativ rezolvarea la timp a problemelor cuprinse în scrisori.

Hotărîrea din martie 1958 a Secretariatului Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la examinarea şi rezolvarea scrisorilor oamenilor muncii de către organele de partid şi de stat, a avut un rol important în îmbunătăţirea simţitoare a muncii în acest domeniu.

În ultimul timp s-a îmbunătăţit mult munca organelor regionale, raionale şi orăşeneşti de partid în rezolvarea problemelor ridicate în scrisori şi audienţe de către oamenii muncii.

Se verifică la faţa locului problemele ridicate, se discută cu cei ce adresează scrisori organelor de partid. Cele mai bune rezultate în rezolvarea la termen a scrisorilor şi sezisărilor oamenilor muncii au obţinut comitetele regionale de partid Ploeşti, Piteşti, Constanţa, Suceava.

Pe lîngă rezultatele pozitive, la unele comitete regionale, raionale şi orăşeneşti de partid s-au constatat lipsuri serioase în rezolvarea scrisorilor oamenilor muncii. Astfel, la comitetul regional de partid Galaţi unele secţii nu au ţinut evidenţa precisă a scrisorilor primite, iar secretarii comitetelor raionale Galaţi, Brăila şi Tecuci au ţinut luni de zile în sertare scrisori nerezolvate. Asemenea lipsuri s-au semnalat şi la Craiova, unde atît la comitetul regional, cît şi la unele comitete raionale, se tărăgănează rezolvarea scrisorilor primite.

Lipsurile care se mai manifestă la unele organe locale de partid şi de stat în munca cu scrisorile determină adesea pe oamenii muncii să se adreseze direct conducerii partidului cu probleme care ar putea şi ar trebui să fie rezolvate pe plan local.

Conducîndu-se după indicaţiile Comitetului Central, organele de partid trebuie să dea dovadă de un înalt simţ de răspundere în rezolvarea scrisorilor şi sezisărilor primite, apreciind însemnătatea pe care acestea o reprezintă în cunoaşterea şi rezolvarea problemelor care preocupă pe oamenii muncii.

În Raportul său de activitate, Comisia Centrală de Revizie a înfăţişat situaţia veniturilor şi cheltuielilor din bugetul partidului, precum şi modul de rezolvare a scrisorilor şi sezisărilor oamenilor muncii.

Potrivit sarcinilor şi obligaţiilor ce-i revin pe baza Statutului Partidului Muncitoresc Romîn, Comisia Centrală de Revizie şi-a prezentat periodic constatările reieşite din revizii, Comitetului Central al partidului nostru, care a luat măsurile corespunzătoare.

În activitatea Comisiei Centrale de Revizie au existat şi unele defecţiuni; reviziile făcute în diferite sectoare de muncă nu au avut un caracter mai sistematic, iar cele constatate au fost aduse uneori cu întîrziere la cunoştinţa Comitetului Central.

Ţinînd seama de experienţa cîştigată pînă acum, Comisia Centrală de Revizie pe care o va alege Congresul nostru va trebui să îndeplinească cu mai multă exigenţă sarcinile ce-i revin potrivit Statutului partidului.

Tovarăşi,

Dezbaterile Congresului al III-lea al partidului nostru, spre care se îndreaptă azi privirile pline de încredere şi dragoste ale muncitorilor, ţăranilor, intelectualilor ţării noastre, sarcinile istorice pe care Congresul le pune în faţa partidului şi a oamenilor muncii de la oraşe şi sate, vor da un nou avînt muncii creatoare a poporului nostru muncitor în lupta sa condusă de partid pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste, pentru o viaţă îmbelşugată şi din ce în ce mai frumoasă, pentru înflorirea patriei noastre socialiste, Republica Populară Romînă.

Discuţii la raportul Comitetului Central al P. M. R. şi la raportul Comisiei Centrale de Revizie

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Roşu

Am ascultat cu toţii minunatul raport de activitate a Comitetului Central al partidului, document de mare însemnătate teoretică şi practică. Privind la drumul pe care l-am parcurs, fiecare dintre noi trăieşte sentimentul unei îndreptăţite mîndrii patriotice pentru cuceririle obţinute, pentru tot ceea ce am realizat, pentru drumul luminos ce ni se deschide şi exprimăm pentru toate acestea recunoştinţa noastră partidului, Comitetului său Central, în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej. Justeţea politicii înţelepte a partidului îşi găseşte confirmarea în marile succese obţinute de poporul nostru în toate domeniile construcţiei socialiste, în dezvoltarea rapidă a tuturor regiunilor ţării, printre care şi regiunea Bacău — în trecut una din cele mai înapoiate din punct de vedere economic şi social-cultural.

În perioada ce s-a scurs de la cel de-al II-lea Congres al P.M.R., producţia industrială globală a regiunii Bacău a crescut în 1959 cu 54 la sută faţă de nivelul anului 1955. În anul 1960, producţia globală industrială a regiunii va creşte cu peste 14 la sută faţă de 1959. Producţia a 2 luni este egală cu întreaga producţie anuală a regiunii Bacău în 1938.

La baza acestor succese a stat politica partidului de industrializare socialistă. În perioada 1956—1960, în regiunea Bacău au fost investite 8,85 miliarde lei. Din totalul investiţiilor 82,5 la sută au fost destinate dezvoltării industriei. Datorită acestor fonduri s-au construit şi dat în funcţiune rafinăria 10 Oneşti, termocentrala Borzeşti, fabrica de ţevi din Roman, uzina de fire sintetice — Săvineşti, combinatul de industrializare a cărnii — Bacău şi s-au modernizat alte întreprinderi. Anul acesta vor intra parţial în funcţiune două din cele mai importante obiective industriale din întreaga ţară — Hidrocentrala „V. I. Lenin" Bicaz şi Combinatul chimic de la Borzeşti.

În raportul de activitate al C.C. al P.M.R., problema construcţiilor ocupă un loc important. Dat fiind volumul mare de investiţii ce se fac în regiunea noastră — a arătat vorbitorul — mă voi opri în mod deosebit asupra unor probleme ale muncii pe şantierele de construcţii. Conducerea partidului şi personal tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej au vizitat şantierele Oneşti şi Săvineşti, au analizat situaţia existentă şi au dat indicaţii preţioase privind mai buna organizare a muncii, întărirea organizaţiilor de partid. Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid pe şantierele de la Oneşti şi Săvineşti au venit să lucreze numeroşi membri şi candidaţi de partid. Organizaţiile de partid s-au preocupat mai mult de primirea în rîndurile lor, a celor mai destoinici constructori; numărul de membri şi candidaţi de partid a crescut considerabil în timp scurt. În urma măsurilor politico-organizatorice luate, munca politică şi de producţie pe aceste şantiere s-a îmbunătăţit, ceea ce a făcut ca planul de producţie pe 1959 să fie nu numai îndeplinit, ci şi depăşit.

Anul acesta, avîntaţi în întrecerea socialistă în cinstea Congresului partidului, constructorii s-au angajat să dea în funcţiune înainte de termen noi obiective industriale. La combinatul chimic Borzeşti a intrat în probe tehnologice secţia detexan — cu 61 zile înainte de termen; uzina de sodă cu 100 zile înainte; iar instalaţia a doua de cracare catalitică de la rafinăria Oneşti cu 190 zile înainte de termen.

În aceste zile ale Congresului, la Bicaz, constructorii fac ultimele pregătiri pentru a stăvili apele năvalnice ale Bistriţei şi pentru a da parţial în funcţiune hidrocentrala „V. I. Lenin" înainte de termen. Constructorii de linii de înaltă tensiune vor da în funcţiune, în zilele următoare, linia de 110 kilovolţi, Bicaz-Suceava cu o lungime de 96 km, prin care se realizează racordarea regiunii Suceava la sistemul energetic republican cu 93 zile înainte de termen.

Realizarea sarcinii cu privire la reducerea preţului de deviz al construcţiilor industriale prevăzute în Raport — a spus vorbitorul — este pe deplin posibilă. Atît la combinatul de sodă, cît şi la uzina de cauciuc sintetic, unele instalaţii puteau fi amplasate în aer liber unde s-ar fi simţit foarte bine dînd tot atîta producţie, cu singura deosebire că ar fi costat cu cîteva milioane mai ieftin.

Anul acesta, cînd organizaţiile de partid s-au preocupat mai îndeaproape de problemele preţului de cost, atît întreprinderea de construcţii Oneşti, cît şi cea de la Săvineşti, nu numai că au realizat preţul de cost planificat, dar au dat şi însemnate economii peste plan. Cu prilejul discutării proiectului de Directive, constructorii au subliniat că prevederile cu privire la reducerea consumului de oţel-beton şi cherestea sînt pe deplin realizabile; ei au propus în acest scop să fie analizate din nou actualele norme de consum de materiale, care sînt învechite şi demobilizatoare.

Pentru reducerea costului construcţiilor se simte necesitatea acută de a se îmbunătăţi în continuare calitatea proiectelor. Noi am primit uneori proiecte care nu aveau prevăzute toate instalaţiile, astfel încît atunci cînd construcţia era gata, începea să se spargă zidurile pentru a se face instalaţiile necesare. Aidoma ca meşterul Manole din legendă: ce se făcea ziua, se strica noaptea. Numai că asta ne costă scump.

Constructorii întîmpină încă greutăţi din cauza neasigurării la timp a proiectelor, precum şi a faptului că avizările unor lucrări de către C.S.P. şi C.S.C.A.S. durează foarte mult. Este înţeleaptă vorba poporului că „înainte de a tăia — să măsori de 10 ori", dar asta nu înseamnă să tărăgănezi lucrurile la nesfîrşit.

În dezvoltarea industrială a regiunii Bacău, un loc important îl are creşterea producţiei de energie electrică. Prin intrarea în funcţiune cu întreaga capacitate a termocentralei Borzeşti, a hidrocentralei „V. I. Lenin" şi amenajarea în continuare a potenţialului hidroenergetic al rîului Bistriţa, puterea instalată a unităţilor energetice din regiune va fi în 1965 de peste 4 ori mai mare faţă de 1959.

Odată cu dezvoltarea industriei, în regiunea Bacău a luat amploare construirea de obiective social-culturale şi în primul rînd construcţia de locuinţe. În perioada 1956—1959 au fost investite în construcţii de locuinţe 331 milioane lei, dîndu-se în folosinţă 4.570 apartamente. Trebuie să arătăm că pe bună dreptate am fost criticaţi la Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, cînd la Oneşti s-au construit apartamente aşa zis experimentale care costau 120.000 lei apartamentul. În 1959 s-au realizat apartamente confortabile cu 37—40.000 lei prin îmbunătăţirea activităţii de proiectare şi o mai bună organizare a şantierelor. În continuare, vorbitorul a arătat că sarcina stabilită de proiectul de Directive ca un bloc de 40—60 apartamente să fie dat în folosinţă în circa 4—5 luni, este pe deplin realizabilă. Pentru aceasta trebuie folosite cu mai mult curaj metodele de execuţie industrială, proiectele tip.

În încheiere, tov. Gheorghe Roşu a făcut cîteva propuneri în legătură cu unele prevederi ale proiectului de Directive. Astfel vorbitorul a propus:

— scurtarea termenului de intrare în funcţiune a celei de-a doua linii de policlorură de vinil de la combinatul chimic Borzeşti, prevăzută pentru anul 1964, contopind-o cu prima linie care se va da în funcţiune în 1962. Aceasta va duce la echilibrarea balanţei de clor, micşorarea preţului de cost, iar beneficiile realizate de combinatul chimic vor putea să atingă valoarea anuală de peste 550 milioane lei.

— urgentarea lucrărilor de prospecţiuni geologice în regiunea Bacău pentru a determina zăcămîntul de săruri potasice din regiunea Bacău şi condiţiile de exploatare minieră, studiindu-se măsurile necesare pentru ca în perioada planului de 6 ani să se poată construi şi da în funcţiune un combinat de săruri potasice.

— studierea posibilităţii de dublare a capacităţii de producţie a combinatului de îngrăşăminte azotoase Roznov.

Vorbitorul a asigurat Congresul că oamenii muncii din regiunea Bacău, în frunte cu comuniştii, nu-şi vor precupeţi eforturile în lupta pentru transpunerea în viaţă a sarcinilor stabilite de proiectul de Directive în vederea desăvîrşirii construirii socialismului în patria noastră.

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Gheorghiu

Subliniind caracterul ştiinţific al politicii Partidului Muncitoresc Romîn, care porneşte de la învăţătura leninistă potrivit căreia electrificarea este o cerinţă hotărîtoare a industrializării socialiste, tov. Nicolae Gheorghiu a scos în evidenţă succesele însemnate obţinute de poporul nostru în înfăptuirea planului de electrificare. Anul acesta, la 26 octombrie, a arătat vorbitorul, se vor împlini 10 ani de cînd Comitetul Central a aprobat planul de electrificare a ţării, elaborat de partid sub îndrumarea Comitetului Central, a tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej personal. Sarcinile trasate prin planul de electrificare au fost îndeplinite şi depăşite. Producţia de energie electrică a crescut de la 2,1 miliarde kWh în 1950 la 7,7 miliarde kWh în 1960, depăşindu-se cu 10 la sută prevederile planului de electrificare. Această importantă creştere a producţiei de energie electrică s-a realizat în condiţiile obţinerii unor importante economii faţă de prevederile iniţiale. Aceasta a fost posibil prin folosirea mai completă a capacităţilor de producţie, mărindu-se durata de utilizare a puterii instalate a centralelor electrice de la 2.880 ore/an în 1955 la 4.200 ore/an în 1960.

În cadrul realizărilor mai importante în domeniul centralelor termoelectrice, menţionăm construcţia unor centrale de mare putere cu parametri ridicaţi — şi anume centrala Singiorgiu de Pădure, Doiceşti, Paroşeni, centrala electrică de termoficare Borzeşti.

În perioada 1950—1960 s-au pus bazele introducerii termoficării. Aceasta a constituit un mijloc eficient pentru realizarea de economii de investiţii şi pentru gospodărirea mai judicioasă a resurselor de combustibili prin concentrarea producţiei de căldură şi energie electrică.

Datorită concentrării producţiei de energie electrică în centrale puternice, echipate cu grupuri de putere unitară mare şi parametri ridicaţi, dezvoltării termoficării, precum şi muncii perseverente depuse de personalul centralelor termoelectrice, consumul specific de combustibil s-a redus simţitor. Pe această bază s-a economisit o însemnată cantitate de combustibil.

La sfîrşitul acestui an toate centralele importante din ţară vor fi interconectate; peste 90 la sută din producţia totală de energie va fi obţinută de centralele interconectate, faţă de 80—85 la sută prevăzută în Directivele Congresului al II-lea al P.M.R.

Ajutorul multilateral, tehnic şi economic, primit din partea Uniunii Sovietice, precum şi colaborarea frăţească cu celelalte ţări socialiste ne-au dat posibilitatea ca în termene scurte să realizăm importante obiective energetice, echipate cu instalaţii corespunzătoare nivelului tehnic modern.

În etapa 1951—1960 s-a realizat un ritm accelerat de construcţii de linii electrice. Productivitatea muncii a crescut. Preţul de cost al energiei electrice a scăzut în perioada 1955—1960 cu 24 la sută.

Realizările obţinute de colectivele întreprinderilor şi şantierelor energetice în îndeplinirea sarcinilor ce le reveneau din cadrul planului de electrificare se datoresc în primul rînd îndrumării activităţii lor de către organizaţiile de partid.

Vorbitorul a arătat în continuare că pe lîngă succesele obţinute, în Direcţia Generală a Energiei Electrice mai persistă încă o serie de lipsuri în ceea ce priveşte construcţia, extinderea şi sistematizarea reţelelor de distribuţie a energiei electrice. O sarcină importantă pentru viitor este de a înlătura urgent aceste deficienţe şi a folosi intens rezervele mari care există în acest sector.

Deşi unităţile Ministerului Industriei Grele au reuşit să reducă simţitor preţul de cost al energiei electrice (24 la sută în 1955—1960), mai există unii producători (întreprinderi ale sfaturilor populare, întreprinderi industriale cu centrale proprii) care produc energie electrică la preţuri ridicate.

Partidul a pus în faţa sectorului energiei electrice sarcini importante. Va trebui să realizăm în perioada 1960—1965 un spor mediu anual al producţiei de energie electrică de 18 la sută, pentru a asigura electrificarea tuturor proceselor din economie şi consumul de la oraşe şi sate.

Aceste sarcini de cinste au fost primite cu entuziasm de muncitorii, tehnicienii şi inginerii din sectorul energetic; în dezbaterile proiectului de Directive ei s-au angajat să le realizeze înainte de termen, în condiţiuni bune şi cu un preţ de cost cît mai scăzut. Această creştere importantă a producţiei de energie electrică se va realiza atît prin mărirea gradului de utilizare, extinderea şi reprofilarea centralelor existente, cît şi prin construirea de centrale electrice noi.

În perioada 1960—1965 se prevede instalarea unei puteri totale de 2380 MW din care circa 540 MW în extinderi de centrale existente, iar 1840 MW în centrale noi. Echiparea centralelor termoelectrice ca şi extinderea de centrale se va face în special cu grupuri cu puteri unitare mari şi parametri ridicaţi. Astfel se vor instala un grup de 200 MW, un grup de 150 MW, cinci grupuri de 100 MW şi 13 grupuri de 50 MW.

Din sporul de putere instalată, circa 80 la sută va fi instalat în centrale termo-electrice.

Indicii tehnico-economici şi în special consumul specific de combustibil şi consumul propriu în centrale şi reţele vor atinge nivelul obţinut în unele din ţările cele mai avansate.

Pentru a se asigura funcţionarea optimă din punct de vedere tehnic şi economic a marilor centrale termoelectrice, în raportul C.C. al P.M.R. se prevede ca 20 la sută din puterea ce se va instala să fie în centrale hidroelectrice. Construirea centralei hidroelectrice „V. I. Lenin"-Bicaz care dispune de un important lac de acumulare, un şantier puternic cu cadre calificate şi care este dotat cu utilaje de construcţie corespunzătoare, creează premizele amenajării integrale în condiţii economice avantajoase a rîului Bistriţa. Cele 10 centrale hidroelectrice ce se vor construi pe acest sector vor avea o putere instalată de 160 M.W., şi o producţie de energie electrică anuală de 750 milioane kWh. Construcţia acestor centrale se încadrează în amenajarea complexă a rîului Bistriţa care, pe lîngă producerea energiei electrice şi asigurarea cu apă a complexelor industriale de la Săvineşti şi Roznov, va contribui la ridicarea economică şi culturală a întregii regiuni.

Arătînd că pentru anul 1975 se prevede ca producţia de energie electrică în ţară să ajungă la 65—70 miliarde kWh, ceea ce reprezintă de circa 60 ori producţia din 1938 — vorbitorul a arătat că dezvoltarea în asemenea proporţii va asigura energia electrică necesară industriei în condiţiile proceselor tehnologice celor mai moderne, electrificarea agriculturii, a principalelor căi ferate, a tuturor oraşelor şi satelor din ţara noastră.

În încheiere vorbitorul a arătat că oamenii muncii din sectorul energetic vor munci cu toată hotărîrea pentru a duce cu cinste la îndeplinire aceste mărețe sarcini.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea tovarăşului Florian Dănălache

Raportul C.C. al P.M.R. expus de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înfăţişat tabloul măreţ al realizărilor obţinute de oamenii muncii sub conducerea înţeleaptă a partidului, pentru construirea socialismului în ţara noastră. Atît raportul cît şi prevederile proiectului de Directive înfăţişează viitorul luminos al unor mari şi însemnate progrese pe calea înfloririi continue a ţării şi făuririi bunei stări a poporului, prin dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului în vederea desăvîrşirii construcţiei socialiste şi a deschiderii perspectivei trecerii treptate la construirea comunismului în patria noastră. Victoriile obţinute de poporul nostru sînt o [illegible]dă strălucită a politicii juste, leniniste a partidului, a superiorităţii economiei socialiste, cît şi a eroismului şi capacităţii creatoare a clasei noastre muncitoare şi maselor largi ale celor ce muncesc.

În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al P.M.R., organizaţiile de partid, muncitorii, tehnicienii, inginerii şi intelectualii din Capitală şi-au îndeplinit cu cinste sarcinile încredinţate în toate domeniile vieţii economice, politice, culturale şi sociale. Pretutindeni comuniştii, organizaţiile de partid s-au aflat în frunte, mobilizînd şi însufleţind pe oamenii muncii la îndeplinirea sarcinilor de partid.

Ca urmare a aplicării cu consecvenţă a politicii partidului de industrializare socialistă, oraşul Bucureşti dă astăzi peste o cincime din producţia industrială a ţării. Pînă la sfîrşitul acestui an, volumul producţiei industriale globale a oraşului va fi cu 64 la sută mai mare decît în anul 1955.

În această perioadă au intrat în funcţiune noi obiective industriale; au fost înzestrate cu maşini şi utilaje moderne majoritatea întreprinderilor.

Raportul prezentat Congresului se subliniază că organele şi organizaţiile de partid şi-au sporit competenţa în conducerea activităţii economice, pătrunzînd mai adînc şi mai eficace în diferite sectoare ale acestei activităţi, organizînd discutarea cu masele a planurilor de producţie şi a măsurilor tehnico-organizatorice în fiecare unitate sau loc de muncă. O experienţă bogată a fost acumulată de organele şi organizaţiile de partid din Capitală cu prilejul dezbaterii cifrelor de plan pe anii 1959 şi 1960. În adunările care au avut loc cu ocazia dezbaterii planului pe 1959 un număr mare de muncitori, ingineri, tehnicieni au făcut 12.700 propuneri pentru folosirea rezervelor interne din întreprinderi.

Colectivele întreprinderilor din Bucureşti s-au angajat în faţa partidului să realizeze în 1960 economii de 400 milioane lei peste sarcina planificată din care 130 milioane lei beneficii peste plan.

Ţinînd seama de experienţa acumulată pînă acum şi de faptul că în Capitală sînt multe întreprinderi prelucrătoare, munca organizaţiilor de partid s-a axat şi se va axa în principal pe economisirea de materii prime şi materiale. De pildă, organizaţia de partid de la Uzinele „Vasile Roaită" a iniţiat o consfătuire în legătură cu economisirea metalului. Pe baza propunerilor făcute şi a concluziilor desprinse din consfătuire s-a trecut la recalcularea consumului de metal, precum şi la reproiectarea unor tipuri de produse. Prin aplicarea acestor măsuri în anul 1959, Uzinele „Vasile Roaită" au economisit 550 tone metal. Comitetul Orăşenesc de Partid a extins această iniţiativă la majoritatea întreprinderilor din Capitală, reuşindu-se astfel să se economisească în 1959 peste 6.000 tone metal. La întreprinderea „Kirov", din cantităţile de piele şi talpă economisite se pot executa în plus peste 100.000 perechi de încălţăminte.

În ultimii ani Comitetul Orăşenesc de Partid a acordat o atenţie deosebită folosirii depline a capacităţilor de producţie. În acest sens, vorbitorul s-a referit la experienţa pozitivă dobîndită de Uzinele „Clement Gottwald", „Întreprinderile pentru Industria Bumbacului" etc.

După ce a subliniat rezultatele bune obţinute în urma mecanizării şi îmbunătăţirii procesului tehnologic în întreprinderile din Capitală, vorbitorul a arătat că în unele locuri, ca turnătoriile Uzinelor „23 August", „Mao Tze-dun" şi „Timpuri Noi", datorită gradului insuficient de mecanizare, rezultatele obţinute sînt încă nesatisfăcătoare.

Vorbitorul a arătat în continuare că pentru îndeplinirea sarcinilor mari puse de partid, Comitetul Orăşenesc Bucureşti a iniţiat unele acţiuni pentru ridicarea nivelului de pregătire economică a cadrelor. Astfel, au fost organizate un curs de 3 ani pentru directori de întreprinderi şi instituţii economice, 900 de cercuri în întreprinderi pentru muncitori, ingineri şi tehnicieni, schimburi de experienţă pe profesii, sesiuni tehnico-ştiinţifice în întreprinderi, a fost sprijinită mişcarea inovatorilor şi raţionalizatorilor.

Aşa cum s-a precizat în raport, va trebui să ajutăm mai mult organizaţiile de partid din institutele de cercetări ştiinţifice pentru a îndruma îndeaproape cadrele de cercetători spre cunoaşterea şi rezolvarea operativă a cerinţelor actuale ale dezvoltării economiei noastre naţionale.

O contribuţie însemnată la îmbunătăţirea conducerii de către organizaţiile de partid a activităţii economice a adus-o activul de partid format din cadre cu munci de răspundere de partid şi de stat, muncitori fruntaşi, ingineri, tehnicieni.

Critica făcută în raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la deficienţele care mai există în folosirea fondurilor de investiţii privește și activitatea noastră. Au fost cazuri cînd s-au făcut unele investiţii neeconomicoase, iar darea în folosinţă a unor obiective a fost tergiversată vreme îndelungată. Aplicînd indicaţiile date de către C.C. al P.M.R., Comitetul Orăşenesc de Partid a luat măsuri ca organele şi organizaţiile de partid din Bucureşti să se ocupe în mod sistematic de realizarea pe bază de grafice a planului de investiţii.

După ce vorbitorul s-a ocupat de problemele specializării întreprinderilor, ca una din căile principale de ridicare a nivelului tehnic şi creştere a productivităţii muncii, a spus: Entuziasmul cu care oamenii muncii din Capitală au întîmpinat Congresul partidului este o dovadă grăitoare a încrederii nestrămutate în politica partidului nostru şi totodată o garanţie că prevederile planului de dezvoltare economică pe 6 ani vor fi îndeplinite cu succes. La adunările oamenilor muncii în care s-au dezbătut prevederile proiectului de Directive au participat peste 386.000 tovarăşi, din care au luat cuvîntul peste 30.000 şi s-au făcut circa 10.000 propuneri. Totodată oamenii muncii şi-au luat angajamente pentru îndeplinirea planului înainte de termen, şi-au sporit angajamentele pentru obţinerea de economii cu peste 51 milioane lei şi beneficiile cu peste 44 milioane lei.

În încheiere vorbitorul a spus: Asigurăm Congresul că organizaţia de partid din oraşul Bucureşti, cei peste 110.000 membri şi candidaţi de partid, strînşi uniţi în jurul C.C. al P.M.R. în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, însufleţiţi de măreţul program trasat de proiectul de Directive ale Congresului al III-lea vor realiza cu succes prevederile planului de dezvoltare pe 6 ani, etapă hotărîtoare în opera de desăvîrşire a construcţiei socialiste în Republica Populară Romînă.

Cuvîntarea tovarăşului Alexandru Tripşa

Cu multă bucurie aduc Congresului salutul constructorilor de tractoare din Oraşul Stalin şi totodată raportez că sarcinile trasate de cel de-al II-lea Congres al partidului au fost realizate de colectivul întreprinderii noastre încă din anul 1958. Dacă astăzi colectivul uzinei de tractoare — decorat cu Ordinul Muncii clasa I-a şi distins de 18 ori cu diferite drapele şi menţiuni de întreprindere fruntaşă — se poate mîndri cu realizările sale, acest lucru se datoreşte traducerii cu consecvenţă în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului, ajutorului direct dat de conducerea partidului în dezvoltarea uzinei noastre.

Documentele celui de-al II-lea Congres al partidului şi ale plenarelor care i-au urmat au pus în mişcare toate forţele creatoare ale muncitorilor şi tehnicienilor noştri, i-au însufleţit şi îndrumat în lupta pentru obţinerea unei producţii din ce în ce mai mari şi de mai bună calitate. Niciodată în istoria uzinei noastre nu a fost cunoscută o asemenea creştere a producţiei şi productivităţii muncii ca cea realizată de la cel de-al II-lea Congres al partidului şi pînă azi.

Anul trecut muncitorii şi tehnicienii noştri, conduşi de organizaţia de partid, au studiat în amănunt posibilităţile întreprinderii şi, pe această bază, au propus majorarea sarcinilor anuale de plan cu încă 2.000 de tractoare. Desigur că realizarea acestui angajament nu a fost uşoară şi am avut multe greutăţi de învins. Au existat unii tehnicieni — ce-i drept puţini la număr — care se îndoiau de posibilitatea îndeplinirii lui, considerîndu-l prea îndrăzneţ. Dar comuniştii le-au dovedit acestora că elanul muncitorilor nu se poate opri în faţa unor greutăţi de moment. Astfel în anul 1959 uzina noastră a dat agriculturii cu 2.000 de tractoare mai mult decît prevedea planul iniţial. Anul acesta, pe baza experienţei cîştigate, colectivul nostru a cerut din nou majorarea planului cu 1.000 de tractoare. Şi acest plan majorat se realizează cu succes.

Noi nu am fi putut obţine asemenea realizări fără continua îmbunătăţire a muncii de partid, fără întărirea rîndurilor organizaţiilor de bază, fără o justă îmbinare a muncii politice cu cea economică — a spus vorbitorul. Principala preocupare a comitetului de partid al uzinei a fost ridicarea rolului de conducător politic al organizaţiilor de bază şi al comuniştilor pe locul de producţie.

Pentru a putea cunoaşte şi cuprinde mai bine problemele de producţie, pe baza indicaţiilor date de organele superioare de partid noi am experimentat cu succes metoda organizării pe secţii şi ateliere a unor comisii permanente, care au primit sarcina să studieze posibilităţile de a se valorifica mai larg rezervele interne. În uzina noastră funcţionează astăzi 43 asemenea comisii.

În munca entuziastă pentru realizarea şi depăşirea sarcinilor de plan s-au format şi s-au călit noi cadre de comuniști. Comitetul de partid al uzinei s-a preocupat în permanenţă de primirea de noi membri şi candidaţi de partid.

Comitetul nostru de partid a dat o atenţie deosebită introducerii şi extinderii tehnicii noi, mecanizării şi modernizării procesului de producţie, dezvoltării mişcării inovatorilor şi raţionalizatorilor. Astăzi în uzina noastră, majoritatea muncilor grele sînt mecanizate. Numai în ultimii ani s-au proiectat şi executat de către colectivul nostru, în colaborare cu colectivul uzinelor „Steagul Roşu", un număr de 21 maşini agregate care au înlocuit zeci de alte maşini universale. În aceeaşi perioadă s-au modernizat peste 150 diferite maşini-unelte. Călirea şi turnarea prin curenţi de înaltă frecvenţă, turnarea în coji de bachelită şi modele uşor fuzibile, forjarea prin extruziune, uscarea cu raze infraroşii, elaborarea unei noi tehnologii pentru turnarea fontei nodulare şi multe altele au început să fie stăpînite cu pricepere de muncitorii şi tehnicienii noştri, ele fiind factori hotărîtori în creşterea producţiei de tractoare şi realizarea de economii. Constructorii de tractoare se mîndresc cu faptul că, aplicînd procedee înaintate, au izbutit să realizeze în ultimii cinci ani 145 milioane lei beneficii peste cele 553 de milioane planificate. La aceasta şi-au dat din plin contribuţia cei 1.800 de inovatori ai uzinei. Astăzi avem în uzină la fiecare al patrulea muncitor un inovator sau raţionalizator.

Tehnica nouă — a spus vorbitorul — intră în uzina noastră cu paşi mari. Dar mai sînt încă locuri de producţie unde organizaţiile de bază n-au dus pînă la capăt acţiunile iniţiate. Aşa, de exemplu, la oţelărie, deşi turnarea de precizie dă rezultate foarte bune, totuşi ea nu a fost extinsă decît la un număr mic de repere. Sezisînd această lipsă, noi am propus înfiinţarea unei unităţi de turnare de precizie, care să producă piesele necesare tuturor întreprinderilor din oraş.

Iniţiativa comuniştilor din uzină de a gospodări cu chibzuială metalul a avut ca urmare concretă economisirea în cursul anului 1959 a unei cantităţi de peste 2.700 tone metal. Nu putem trece însă nepăsători peste faptul că adeseori ceea ce se cîştigă prin truda unor oameni plini de entuziasm se risipeşte prin neglijenţa altora. De pildă, din vina organelor însărcinate cu aprovizionarea din Ministerul Industriei Grele se irosesc în uzina noastră cantităţi însemnate de metal, fie datorită neaprovizionării la timp, fie a aprovizionării cu materiale supradimensionate sau de slabă calitate. Credem că este necesar să se înfiinţeze în cadrul ministerului nostru un colectiv care să studieze, pe baze ştiinţifice, cauzele tuturor pierderilor de metal din întreprinderi şi să vegheze la respectarea riguroasă a normelor de consum şi a angajamentelor contractuale.

În continuare vorbitorul a arătat entuziasmul cu care colectivul uzinei a primit proiectul de Directive. Cei peste 480 muncitori şi tehnicieni care au luat cuvîntul cu acest prilej au analizat cu simţ de răspundere măreţul program de 6 ani, exprimîndu-şi hotărîrea de a realiza în condiţii exemplare planul uzinei şi venind cu propuneri concrete pentru traducerea lui în viaţă.

Constructorii noştri de tractoare — a spus în încheiere vorbitorul — vor lupta cu toate forţele lor pentru înfăptuirea măreţei opere de construire a socialismului în patria noastră.

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Necula

Raportul C.C. al P.M.R. prezentat Congresului de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej oglindeşte succesele istorice dobîndite de poporul nostru şi trasează totodată sarcinile mărete pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste în patria noastră.

În lumina acestui minunat document, regiunii Bucureşti, care ocupă un loc important în agricultura ţării şi în formarea fondului central al statului de produse agroalimentare, îi revin sarcini de mare răspundere.

În anii care au urmat Congresului al II-lea al Partidului, în regiunea noastră sectorul socialist de stat şi cooperatist a crescut de la 10,5 la sută la sfîrşitul anului 1955, la 97,1 la sută la 30 mai a.c. În prezent 99 la sută din numărul familiilor de ţărani muncitori sînt unite în gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole. În două raioane, colectivizarea agriculturii s-a încheiat, iar în alte cinci, procentul de colectivizare este între 70—90 la sută. În aceeaşi direcţie se dezvoltă şi restul raioanelor. Aceste succese sînt rezultatul firesc al politicii juste a partidului nostru, al consecvenţei cu care conducerea partidului aplică în practică atotbiruitoarea învăţătură marxist-leninistă. Ele sînt strîns legate de ajutorul permanent şi direct dat de Comitetul Central al Partidului organizaţiei noastre regionale, fapt care a făcut posibil ca astăzi să putem raporta Congresului că în regiunea Bucureşti s-a terminat cooperativizarea agriculturii.

De o deosebită importanţă a fost pentru noi indicaţia conducerii partidului ca, în procesul transformării socialiste a agriculturii, să punem accentul pe munca răbdătoare, permanentă, fără grabă, de convingere a ţărănimii muncitoare de a se uni mai întîi în forme simple de cooperare în producţia agricolă. Tocmai aceasta a făcut posibil ca, în cadrul întovărăşirilor, ţărănimea muncitoare să se convingă prin propria ei experienţă de avantajele muncii pe tarlale mari, fără haturi, folosind mijloacele mecanizate puse la dispoziţia ei de S.M.T. Importanţa întovărăşirilor, ca prim pas spre gospodăria colectivă, este dovedită de realizările obţinute anul trecut şi în prima jumătate a acestui an, cînd 808 întovărăşiri din regiunea noastră au trecut la forma superioară de cooperare în producţie.

Acest proces revoluţionar de transformare a satului reflectă creşterea influenţei partidului la sate şi încrederea cu care ţăranii muncitori urmează calea indicată de partid. Subliniind că munca organelor şi organizaţiilor de partid din regiune s-a îmbunătăţit simţitor, vorbitorul a arătat că organizaţiile de partid au reuşit să antreneze un larg activ fără de partid, îndeosebi din rîndul ţăranilor colectivişti, la munca politică pentru colectivizarea agriculturii. Popularizarea rezultatelor obţinute de gospodăriile agricole colective, a veniturilor superioare realizate de colectivişti a constituit şi constituie exemple vii, concrete pentru convingerea ţăranilor muncitori de a se uni în gospodării colective.

În continuare vorbitorul a arătat că organizaţiile de partid au acordat o atenţie deosebită problemelor întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective — dezvoltării multilaterale a producţiei, sporirii avutului obştesc şi a veniturilor colectiviştilor.

Creşterea puterii economice a gospodăriilor colective a fost determinată şi de faptul că partidul şi guvernul le-au acordat şi le acordă importante credite băneşti pentru cumpărări de animale de rasă îndeosebi de vaci şi junici.

Pentru a arăta şi mai bine ce înseamnă grija permanentă a partidului şi guvernului nostru pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al ţărănimii muncitoare, a spus în continuare vorbitorul, este suficient să redăm pe scurt cîteva exemple din viaţa ţărănimii d' regiunea noastră pe timpul stăpînirii .rghezo-moşiereşti. Mai bine de 400.000 familii de ţărani erau lipsite complect de pămînt şi atelaje sau aveau doar pînă la 1 ha. Lipsa uneltelor mergea pînă acolo încît un plug — adesea de lemn — revenea la trei familii. În asemenea condiţii nu-i de mirare că judeţele Ialomiţa şi Teleorman deţineau un trist record: cel mai ridicat procent de mortalitate. Un ziar care apărea în Călăraşi, intitulat „Glasul Bărăganului", relata la 15 aprilie 1937 că în comuna Traianu din actualul raion Slobozia, cinci copii ai unui plugar, lihniţi de foame, au ajuns să mănînce lutul de la gura sobei. Şi în privinţa numărului neştiutorilor de carte acest judeţ deţinea recordul. Asemenea fapte au apus pentru totdeauna. Vorbitorul a înfăţişat apoi schimbările mari petrecute în viaţa satelor, nivelul de trai material şi cultural tot mai ridicat al ţărănimii noastre. Ţărănimea muncitoare — a spus în continuare vorbitorul — a primit cu deosebită bucurie măsurile luate de statul nostru pentru lichidarea rămăşiţelor oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură. Felul în care partidul şi statul nostru au rezolvat problema lichidării chiaburimii ca clasă constituie un exemplu bun de aplicare creatoare a marxism-leninismului la condiţiile ţării noastre. Aceasta a dus în practică la schimbarea revoluţionară a structurii de clasă, a creat posibilitatea dezvoltării şi mai impetuoase a relaţiilor de producţie socialiste la sate.

Îmbunătăţirea permanentă a muncii politice la sate, existenţa unei puternice baze tehnice în S.M.T., rezultatele superioare pe care le obţin gospodăriile agricole colective constituie laolaltă garanţia că în următorii ani se poate termina colectivizarea agriculturii regiunii. Aceasta va crea posibilităţi nelimitate de sporire a producţiei agricole, vegetale şi animale, prin folosirea mai raţională a bazei tehnico-materiale şi a tuturor rezervelor existente în regiunea noastră.

Vorbitorul a arătat că în regiune sînt mari rezerve pentru sporirea producţiei, subliniind că pentru punerea lor în valoare este necesar ca organele şi organizaţiile de partid să asigure folosirea mai bună a maşinilor şi tractoarelor, aplicarea pe scară mai largă a îngrăşămintelor, valorificarea terenurilor „neproductive" şi folosirea lor mai bună.

Pentru a folosi din plin condiţiile de deosebită fertilitate a ogoarelor din regiunea noastră, a spus vorbitorul, avem nevoie de noi soiuri mai productive de porumb hibrid şi de grîu, de plante industriale cu calităţi tehnice superioare. Institutele de cercetări agricole, aşa cum subliniază raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, trebuie să ne ajute în munca de creştere a producţiei agricole, prin crearea acestor soiuri şi experimentarea lor în condiţii diferenţiate de producţie, în unităţile noastre agricole.

Irigarea culturilor este de deosebită importanţă pentru regiunea Bucureşti — a spus în continuare vorbitorul. Cu toate acestea, n-am folosit decît în mică măsură posibilităţile mari pe care le avem. De asemenea este necesar ca Comitetul de Stat al Apelor să încheie mai operativ lucrările de sistematizare a rîurilor în vederea amenajării bazinelor.

Vorbitorul a arătat că în regiune sînt posibilităţi de depăşire a producţiilor medii prevăzute în proiectul de Directive pentru 1965. Experienţa de pînă acum a gospodăriilor agricole de stat fruntaşe dovedeşte că în aceste unităţi sînt, după cum subliniază raportul Comitetului Central, mari posibilităţi de sporire a producţiei la hectar şi de reducere cu mai mult de 30 la sută a preţului de cost la principalele culturi. De exemplu, la G.A.S. Dragalina în condiţiile de secetă ale anului trecut s-a obţinut pe 4.000 ha. o producţie medie de 2.268 kg. grîu la un preţ de cost de 446 lei tona. G.A.S. Mănăstirea a obţinut pe 1.326 ha. o producţie medie de 3.240 kg. porumb boabe la ha. Rezultate asemănătoare au obţinut şi alte G.A.S.

În raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej — a spus în continuare vorbitorul — se pune un accent deosebit pe dezvoltarea multilaterală a agriculturii şi în special pe creşterea animalelor. Regiunea Bucureşti are condiţii naturale favorabile de dezvoltare a şeptelului şi de sporire a producţiei acestuia. În anul 1959 în regiune s-au obţinut unele creşteri la efectivele de animale faţă de anul 1958. Realizările acestea sînt însă nesatisfăcătoare şi socotim aceasta ca o lipsă a comitetului regional de partid.

Vorbitorul a arătat apoi măsurile ce s-au luat în regiune pentru asigurarea bazei furajere prin extinderea suprafeţelor cu porumb de siloz, îmbunătăţirea păşunilor etc.

După ce a arătat o serie de măsuri ce trebuie luate în regiune pentru îmbunătăţirea calităţii efectivelor de animale, vorbitorul s-a referit la unele probleme privind exploatarea raţională a bunurilor piscicole.

În încheierea cuvîntului său vorbitorul a spus:

La dezbaterea proiectului de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R., au participat peste 586.000 de oameni ai muncii din regiunea noastră. Din aceştia au luat cuvîntul peste 20.000, care în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R. şi-au luat angajamente de realizare şi depăşire a sarcinilor de plan, prezentînd totodată aproape 5.000 propuneri din care majoritatea au eficienţă economică şi, împreună cu angajamentele anterioare, vor duce în acest an la realizarea a 100 milioane lei economii peste plan şi a 38 milioane lei beneficii peste plan.

Cuvîntarea tovarăşului Constantin Dinculescu

Ca om de ştiinţă, ca intelectual care în anii odiosului regim burghezo-moşieresc mi-am văzut patria îngenuncheată şi umilită, nu pot să nu încerc un sentiment de caldă recunoştinţă faţă de partidul nostru, care, prin politica sa înţeleaptă, a asigurat independenţa naţională a ţării, eliberarea poporului din jugul exploatării, a transformat economia ţării într-o economie prosperă, în plin avînt; sînt mîndru cînd văd cum ştiinţa contribuie la dezvoltarea continuă a economiei socialiste.

După ce a amintit că în anii democraţiei populare a fost creată o bază materială largă necesară desfăşurării activităţii ştiinţifice, a fost reprofilat învăţămîntul superior în vederea satisfacerii cerinţelor crescînde ale economiei, vorbitorul a arătat că proiectul de Directive deschide oamenilor de ştiinţă, inginerilor şi cercetătorilor largi posibilităţi de participare activă la realizarea unor măreţe construcţii industriale şi noi perspective de avînt a cercetărilor ştiinţifice. Subliniind însemnătatea sarcinii cuprinse în raportul tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej de a se asigura o legătură strînsă a procesului de învăţămînt cu cerinţele industriei, agriculturii şi culturii noastre socialiste în plină dezvoltare, vorbitorul a arătat că institutele de învăţămînt superior trebuie să formeze specialişti capabili să îmbine cunoştinţele teoretice multilaterale cu problemele producţiei şi să răspundă cerinţelor complexe ale construcţiei socialiste. Conştiente de rolul ce le revine, cadrele didactice din Institutul Politehnic se străduiesc să pregătească pe viitorii ingineri în legătură nemijlocită cu cerinţele industriei. O deosebită grijă se acordă organizării temeinice a practicii în producţie a studenţilor. Au fost selecţionate cadrele didactice cele mai competente pentru a îndruma permanent practica studenţilor în uzine şi pe şantiere, s-a dus — împreună cu U.T.M. şi Asociaţiile Studenţeşti — o largă muncă de lămurire a studenţilor, iar cadrele didactice, împreună cu studenţii, au participat la rezolvarea unor probleme concrete ale producţiei. Numeroasele scrisori de mulţumire primite de Institutul nostru din partea unor uzine unde-şi desfăşoară practica studenţii oglindesc interesul şi seriozitatea cu care aceştia se pregătesc pentru viitoarea lor profesiune.

Dar şi mai puternică este influenţa pozitivă pe care o au studenţii muncitori, care înainte de a veni în institutele tehnice la cursurile de zi au făcut 2-3 ani de muncă direct în producţie. Prin aplicarea hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală, un număr tot mai mare de muncitori care lucrează nemijlocit în producţie îşi complectează pregătirea profesională urmînd cursurile învăţămîntului superior.

Organizarea de sesiuni ştiinţifice comune ale institutelor de învăţămînt superior cu fabricile, uzinele, institutele de cercetări ale Academiei şi departamentelor creează noi posibilităţi pentru o strînsă colaborare pe linia rezolvării unor probleme importante ridicate de nevoile producţiei. O astfel de sesiune a fost organizată zilele trecute de către Facultatea de electronică şi telecomunicaţii a Institutului Politehnic din Bucureşti, împreună cu cinci întreprinderi şi institute de specialitate din Capitală. Rezultatele acestei sesiuni au fost închinate Congresului al III-lea al partidului nostru.

Rămîne ca o sarcină principală a cadrelor didactice şi a Ministerului Învăţămîntului şi Culturii ca, pe baza rezultatelor bune obţinute şi a experienţei cîştigate, să îmbunătăţească legătura procesului didactic cu nevoile producţiei, astfel încît cadrele de ingineri pe care îi pregătim să fie capabile să rezolve problemele complexe pe care le ridică industria înzestrată cu tehnica modernă.

Pe baza sarcinilor trasate de C.C. al P.M.R. cu privire la orientarea activităţii de cercetare ştiinţifică în direcţia rezolvării unor probleme importante ale economiei, s-a întărit colaborarea dintre institutele de învăţămînt superior şi întreprinderile productive. Pentru noi rămîne ca o sarcină de o deosebită însemnătate antrenarea tuturor colectivelor de catedră pe linia colaborării organizate şi nemijlocite cu producţia. Trebuie menţionat în acelaşi timp că sînt şi unele întreprinderi care nu acordă sprijinul necesar introducerii în producţie a unor cercetări valoroase sau care nu încheie contracte cu Institutul Politehnic.

Ridicarea nivelului activităţii de cercetare ştiinţifică cere o mai bună coordonare a cercetărilor desfăşurate în institutele de învăţămînt superior, institutele Academiei şi institutele departamentale. De rezolvarea acestei probleme se leagă şi necesitatea asigurării unei puternice baze materiale. În anumite domenii ar putea fi organizate laboratoare comune ale Academiei, institutelor de învăţămînt superior şi institutelor departamentale pe lîngă catedrele din învăţămîntul superior.

Rezultatele bune obţinute de institutele de învăţămînt superior sînt strîns legate de rolul îndrumător al partidului, de faptul că majoritatea covîrşitoare a cadrelor didactice înţeleg just şi-şi însuşesc politica partidului nostru, activează cu însufleţire pentru transpunerea ei în viaţă.

Din raportul Comitetului Central al partidului se desprind sarcini de mare răspundere pentru cadrele didactice din învăţămîntul superior, pentru toţi oamenii de ştiinţă. În domeniul ştiinţelor tehnice, în sarcina cercetătorilor ştiinţifici din institute stau lucrări în legătură cu valorificarea resurselor materiale energetice — problemă cheie a dezvoltării economiei noastre — identificarea şi valorificarea zăcămintelor de minereuri, cercetările pentru fabricarea cocsului metalurgic din cărbuni energetici, construirea de instalaţii pentru arderea lignitului, valorificarea complexă a minereurilor neferoase, îmbogăţirea şi valorificarea minereurilor de fier, modernizarea proceselor tehnologice, extinderea automatizării industriale şi multe altele legate de introducerea celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii în producţie.

Ştiinţa şi tehnica se dezvoltă într-un ritm nestăvilit. Mereu apar noi specialităţi, se introduc tot mai perfecţionate procese tehnologice, se cere o pregătire la nivel şi mai înalt a celor ce sînt chemaţi să asigure producţia viitorului.

Cu deosebită mulţumire am ascultat în raportul prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej sarcinile ce revin învăţămîntului superior pentru perioada 1960—1965 în vederea pregătirii cadrelor necesare dezvoltării economiei şi culturii noastre socialiste.

Raportul arată o grijă deosebită pentru lărgirea bazei materiale a învăţămîntului de toate gradele, prin realizarea unor investiţii de două ori mai mari decît în perioada 1954—1959.

În cadrul acestor prevederi am luat cunoştinţă cu mare bucurie că actualul spaţiu de şcolarizare al învăţămîntului superior va fi lărgit prin construcţii noi, printre care Institutul Politehnic din Bucureşti.

Ca om de ştiinţă, ca inginer şi profesor care lucrez de 34 ani în corpul didactic al Institutului Politehnic, ţin să mulţumesc călduros, în numele colectivului acestui institut, Partidului Muncitoresc Romîn şi Comitetului Central, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru deosebita grijă pe care o arată dezvoltării învăţămîntului superior, realizării bazei materiale necesare activităţii şcolare şi de cercetare ştiinţifică. Asigurăm partidul nostru drag că lucrătorii din învăţămîntul superior vor depune toate eforturile spre a contribui la desăvîrşirea construcţiei socialiste în patria noastră şi la trecerea treptată la construirea comunismului.

Cuvîntarea tovarăşului Mihai Patriciu

În ultimii cinci ani — a arătat tov. Mihai Patriciu — întreprinderile siderurgice şi de construcţii de maşini din regiunea Timişoara au cunoscut, fără excepţie, o mare dezvoltare. Prin alocarea unor însemnate fonduri de investiţii, o seamă de întreprinderi — ca de exemplu Combinatul metalurgic Reşiţa, Uzinele „Oţelul Roşu", Uzina „Gheorghi Dimitrov" din Arad, Întreprinderea „Tehnometal" Timişoara şi altele — au fost parţial reconstruite sau dezvoltate; toate întreprinderile au fost înzestrate cu utilaje noi de tehnicitate ridicată. Modernizarea întreprinderilor siderurgice şi mai buna folosire a capacităţilor de producţie au avut ca rezultat depăşirea planului de producţie în 1959 cu 15.150 tone fontă, 45.000 tone oţel şi cu 41.300 tone laminate.

Metalurgiştii noştri au rezolvat în această perioadă un şir de probleme legate de asimilarea unor noi produse. Oţelăriile produc în mod curent oţeluri cu caracteristici superioare necesare fabricării agregatelor moderne. Întreprinderile noastre constructoare de maşini au realizat produse de înaltă tehnicitate, cum sînt: turbinele cu aburi de 6 MW., turbosuflantele, diferite tipuri de maşini-unelte, vagoane basculante de mare capacitate.

În continuare vorbitorul a arătat că marile prefaceri ce au loc în industria ţării noastre, progresul ei continuu despre care s-a vorbit în raportul C.C. al P.M.R. prezentat la Congres se oglindesc şi în dezvoltarea pe care a cunoscut-o în această perioadă Combinatul metalurgic Reşiţa. Pentru acela care n-a văzut uzina şi oraşul în ultimii ani, ar fi greu să recunoască în actualele construcţii industriale moderne, în frumoasele cartiere noi de locuinţe Reşiţa de odinioară. Aceste transformări se oglindesc şi în viaţa oamenilor care azi se bucură din plin de roadele muncii lor.

În perioada dintre cele două Congrese, datorită politicii ferme a partidului de industrializare socialistă a ţării, oţelăria de la Reşiţa a fost reconstruită şi a devenit o oţelărie modernă. Alături de ea se construiesc două furnale noi de cîte 700 m.c. capacitate, înzestrate cu un înalt grad de automatizare, care în curînd vor înlocui furnalele vechi, mici şi cu tehnicitate redusă; iar la Mociur, prin construcţia turnătoriilor şi a oţelăriei speciale, s-a creat de fapt o nouă uzină.

Aceeaşi situaţie este caracteristică şi sectorului construcţii de maşini al combinatului, unde pe lîngă reutilarea cu tehnică modernă a tuturor secţiilor este în curs de reconstrucţie fabrica de utilaj greu, iar prin fabrica de motoare Diesel, recent dată în exploatare, combinatul dispune azi de o unitate care, prin construcţia şi utilajul ei, este o expresie a tehnicii contemporane.

Odată cu dezvoltarea şi modernizarea combinatului — a spus vorbitorul — noi am învăţat să folosim mai din plin tehnica cu care sîntem înzestraţi, mărind an de an indicii de utilizare a agregatelor. Furnaliştii reşiţeni, în frunte cu comuniştii, au reuşit să ridice în 1960 indicii de utilizare a furnalelor cu 0,150 tone pe m.c. şi zi calendaristică faţă de 1955; indicii de utilizare a cuptoarelor de oţel au crescut în aceeaşi perioadă de aproape două ori.

În acelaşi timp, organizaţiile de partid au îndreptat atenţia oamenilor muncii şi spre reducerea consumurilor specifice. Astfel în 1959, prin mai buna conducere a mersului furnalelor, prin continua scădere a conţinutului de cenuşă al cărbunilor şi îmbunătăţirea calităţii minereurilor, s-a redus consumul specific de cocs cu 22 la sută, adică cu 41.500 tone, faţă de consumul realizat în 1955.

Succese asemănătoare au obţinut în aceeaşi perioadă şi oţelarii care, pentru producerea unei tone de oţel, consumă astăzi mai puţin de 30 kg. metal, cu 52 kg. combustibil şi 6,3 kg. utilaje de turnare, reducînd astfel preţul tonei de oţel cu 113 lei faţă de 1955.

Colectivele secţiilor noastre siderurgice şi de construcţii de maşini au realizat în 1959 — pe baza reducerii consumurilor specifice — economii peste plan la preţul de cost de peste 41,5 milioane lei; economiile realizate în acest an la preţul de cost în cinstea Congresului partidului se ridică la peste 13.000.000 lei.

Cu prilejul dezbaterii proiectului de Directive a reieşit puternic în evidenţă ataşamentul oamenilor muncii faţă de partid şi hotărîrea lor fermă de a lupta pentru traducerea în viaţă a politicii marxist-leniniste de industrializare socialistă a ţării.

Referindu-se la sarcinile de viitor, vorbitorul a arătat că din numeroasele obiective ce stau în faţa Combinatului metalurgic Reşiţa, cele mai importante sînt continuarea reconstrucţiei sectorului siderurgic, precum şi asimilarea unor produse de înaltă tehnicitate ca: motoare Diesel, turbine de aburi şi hidraulice de mare putere şi altele.

În legătură cu reconstrucţia sectorului siderurgic, vorbitorul a propus ca Ministerul Industriei Grele să coordoneze în aşa fel munca de proiectare şi execuţie, încît, odată cu terminarea furnalelor de 700 mc. să fie asigurată apa de răcire a acestora, iar la pornirea celui de-al doilea furnal să funcţioneze ambele benzi ale aglomeratorului ce urmează a fi construit.

Vorbitorul a arătat că în ce priveşte fabricaţia motoarelor Diesel, metalurgiştii reşiţeni se angajează să producă în anul 1965 cel puţin 100 motoare faţă de 95 cît prevede proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres.

Oamenii muncii din uzinele noastre — a încheiat vorbitorul — se angajează ca sub conducerea organizaţiilor de partid, să înfăptuiască cu cinste prevederile planului de dezvoltare a economiei naţionale.

Într-o pauză a lucrărilor Congresului.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

Tovarăși,

Raportul Comitetului Central prezentat Congresului de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, cuprinde o analiză profundă și multilaterală a activității desfășurate de partid în perioada de la cel de-al II-lea Congres și pînă în prezent. Pătruns de spiritul marxism-leninismului, raportul scoate în evidență, prin însăși forța de convingere a faptelor, justețea liniei politice generale a partidului îndreptate spre construirea orînduirii socialiste — linie care prevede industrializarea socialistă a țării noastre, dezvoltarea cu precădere a industriei grele și îndeosebi a industriei constructoare de mașini, transformarea socialistă a agriculturii, desfășurarea revoluției culturale.

Înfăptuirea consecventă a acestei politici a avut drept rezultat crearea bazei economice a socialismului în țara noastră. Realizarea cu succes a sarcinilor cuprinse în Directivele celui de-al II-lea Congres al partidului a asigurat creșterea puternică a forțelor de producție, extinderea și consolidarea relațiilor de producție socialiste, dezvoltarea proporțională mereu ascendentă a economiei naționale și pe această cale, creșterea simțitoare a nivelului de trai al celor ce muncesc. În prezent țara noastră dispune de o puternică bază tehnico-materială care permite dezvoltarea într-un ritm mai înalt a economiei naționale în anii ce urmează. Aceste victorii de importanță istorică constituie o dovadă a forței și vitalității orînduirii de stat democrat-populare, a superiorității socialismului față de capitalism.

În perioada de la Congresul al II-lea și pînă în prezent a crescut continuu rolul conducător și organizator al partidului în construcția economică, culturală, de stat. Unitatea rîndurilor partidului, coeziunea sa organizatorică și ideologică sînt mai puternice decît oricînd. S-a întărit controlul de partid asupra activității organelor de stat, economice și obștești. S-a îmbunătățit munca organizațiilor de partid, a crescut rolul lor în rezolvarea problemelor complexe ale construcției socialiste. Politica partidului, bazată pe concepția marxist-leninistă despre lume, oglindește cerințele legilor obiective ale dezvoltării societății și corespunde intereselor vitale ale poporului. Linia generală justă și vasta muncă politică, organizatorică și ideologică desfășurată de partid au constituit un factor hotărîtor în obținerea realizărilor poporului nostru. Aceasta confirmă teza marxist-leninistă, potrivit căreia una din trăsăturile fundamentale ale trecerii de la capitalism la socialism o constituie conducerea întregii opere de construire a socialismului de către partidul revoluționar al clasei muncitoare.

Realizarea mărețelor obiective politico-economice înscrise în proiectul de Directive va duce la dezvoltarea puternică a bazei tehnico-materiale, la creșterea la un nivel și mai înalt a forțelor de producție. Poporul nostru, sub conducerea partidului, va păși într-o nouă etapă, aceea a desăvîrșirii construcției socialiste în țara noastră, care va deschide calea spre construcția societății comuniste. Însuflețirea cu care oamenii muncii au dezbătut proiectul de Directive, îmbogățirea experienței organelor de partid și de stat constituie o mărturie că sarcinile prevăzute vor fi îndeplinite în ritmul și proporțiile stabilite.

Tovarăși,

În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea, partidul a continuat să promoveze cu fermitate politica de consolidare a regimului democrat-popular, de dezvoltare a democrației socialiste și de întărire a rolului statului în construirea socialismului.

Statul democrat-popular, stat de tip nou, socialist, constituie cea mai democratică formă de guvernare în istoria poporului romîn. La temelia orînduirii noastre stă alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare; întreaga putere aparține celor ce muncesc de la orașe și sate. În aceasta constă profundul democratism al orînduirii noastre de stat, un democratism pentru poporul muncitor, care formează partea covîrșitoare a societății.

Experiența Uniunii Sovietice, a celorlalte țări socialiste, precum și a propriei noastre țări confirmă învățătura leninistă potrivit căreia, cu cît producția materială se dezvoltă pe calea socialismului, cu atît devine mai concentrată, determină specializarea continuă și cooperarea între întreprinderi, impune stabilirea conștientă a proporțiilor, îmbinarea armonioasă a tuturor ramurilor economice. Aceasta face necesară dezvoltarea funcției economico-organizatorice a statului democrat-popular în perioada construirii socialismului și a desăvîrșirii construcției socialiste.

În timpul care a trecut de la Congresul al II-lea, sub îndrumarea partidului a crescut competența organelor de stat centrale și locale în conducerea economiei și culturii socialiste, aparatul de stat și-a perfecționat metodele de muncă. S-a îmbogățit experiența ministerelor, a comitetelor de stat, a sfaturilor populare, a întreprinderilor și instituțiilor, a crescut simțul de răspundere și operativitatea în realizarea sarcinilor, a sporit participarea maselor populare la conducerea treburilor obștești, a activității economice și social-culturale.

În aplicarea hotărîrilor Congresului al II-lea al partidului s-au luat un șir de măsuri pe linie de stat, care au dus la îmbunătățirea muncii de planificare. A fost redus numărul indicatorilor fixați prin planul de stat, o parte însemnată din indicatorii economici fiind trecuți în competența ministerelor, sfaturilor populare și conducătorilor de întreprinderi. S-au făcut studii temeinice privind dezvoltarea diferitelor ramuri economice, resursele de materii prime și de materiale. Deosebit de eficace s-au dovedit măsurile stabilite de plenarele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din noiembrie 1958 și din iulie și decembrie 1959, privind folosirea rezervelor interne ale economiei naționale, îmbunătățirea utilizării și creșterea eficacității investițiilor.

De mare importanță pentru perfecționarea activității statului în domeniul planificării economice a fost faptul, relevat în Raport, că în perioada care a trecut de la Congresul al II-lea, Comitetul Central al partidului a analizat sistematic planurile anuale de dezvoltare economică, aspectele noi rezultate din experiența concretă a executării planului de stat, dînd îndrumări pentru perfecționarea continuă, pe parcurs, a proporțiilor dintre diferitele ramuri ale vieții economice pentru eliminarea neajunsurilor, asigurîndu-se dezvoltarea armonioasă a economiei naționale în direcția și ritmurile stabilite de partid.

Plenara Comitetului Central din decembrie 1959, luînd în considerație experiența căpătată în timpul pregătirii proiectului de Directive a tras concluzia că în stadiul la care a ajuns economia noastră națională este potrivită crearea unor organisme economice regionale, ca organe ajutătoare ale comitetelor regionale de partid și ale sfaturilor populare regionale în coordonarea activității economice pe plan local.

În perioada desăvîrșirii construcției socialiste, apărarea proprietății obștești asupra mijloacelor de producție devine tot mai mult o sarcină a organizațiilor obștești, o datorie patriotică a tuturor oamenilor muncii. Trebuie combătute și pe viitor manifestările de neglijență și nepăsare în gospodărirea avutului obștesc, trebuie respectată cu stricteță legalitatea populară.

Principiile marxism-leninismului ne arată că formele de organizare și metodele de activitate ale statului socialist se perfecționează continuu. Acestea trebuie să corespundă necesităților dezvoltării sociale, altfel ele pot frîna progresul țării. Aplicîndu-se cu consecvență principiul centralismului democratic au fost luate măsuri de perfecționare a formelor de organizare a statului democrat-popular, de îmbunătățire a metodelor sale de conducere a construcției socialiste.

În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al partidului s-a îmbunătățit continuu activitatea sfaturilor populare, organe locale ale puterii de stat și, totodată, cele mai cuprinzătoare organizații obștești.

Sfaturile populare constituie o întruchipare vie a profundului democratism care caracterizează orînduirea noastră de stat. În componența sfaturilor populare intră în prezent peste 137.000 de deputați, dintre care aproape 100.000 sînt muncitori și țărani muncitori, iar ceilalți sînt intelectuali și alți oameni ai muncii. Peste 17.000 de deputați provin din rîndurile minorităților naționale, iar peste 34.000 sînt femei. Sute de mii de cetățeni sînt antrenați la munca sfaturilor populare prin multiplele forme de legătură ale acestora cu masele. Sfaturile populare unesc pe toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, în opera de realizare a politicii partidului de construire a socialismului. Prin activitatea lor ele contribuie la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la dezvoltarea prieteniei frățești dintre poporul romîn și minoritățile naționale, care participă, pe bază de drepturi egale, alături de poporul romîn, la dezvoltarea economică și culturală a patriei comune, socialiste, în interesul ridicării nivelului de trai al tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Romînă.

Sfaturile populare au sarcini multilaterale în exercitarea pe plan local a funcțiilor statului democrat-popular. În anii dintre cele două congrese ale partidului, ele s-au întărit din punct de vedere organizatoric și au strîns mereu legăturile cu masele; au sporit de asemenea atribuțiile sfaturilor populare. Comitetele executive și secțiile sfaturilor populare și-au îmbogățit continuu experiența, a crescut competența lor în conducerea pe plan local a economiei, culturii, gospodăriei comunale etc. S-a îmbunătățit activitatea comisiilor permanente ale sfaturilor populare și ale comitetelor cetățenești. Tot mai mulți deputați au prezentat dări de seamă în fața alegătorilor și au muncit intens pentru atragerea populației la acțiuni patriotice de înfrumusețare a orașelor și satelor, de realizare a unor lucrări de ameliorare în agricultură etc.

Cu cît activitatea de construire a socialismului devine mai complexă, cu atît munca sfaturilor populare trebuie îmbunătățită, sporindu-se răspunderea lor în aplicarea politicii partidului. În 1957 Marea Adunare Națională a votat legea de organizare și funcționare a sfaturilor populare, prin care a fost consfințit principiul că sfaturile populare conduc, în unitățile administrativ-teritoriale în care sînt alese, întreaga activitate locală pe tărîm economic, gospodăresc, social-cultural și administrativ, în conformitate cu legile țării.

Pe baza acestei legi s-au luat măsuri de lărgire a drepturilor și atribuțiilor sfaturilor populare. Întreprinderile care deservesc cu prioritate nevoile locale au trecut de la ministere în subordinea sfaturilor populare. A sporit bugetul pe care îl administrează sfaturile populare, precum și veniturile locale la buget. În prezent sfaturile populare rezolvă cea mai mare parte a problemelor extrem de variate ale conducerii de stat pe plan local. Activitatea sfaturilor populare se desfășoară pe baza principiului centralismului democratic. În vederea asigurării caracterului unitar, centralizat al conducerii organelor locale ale puterii de stat, s-a stabilit prin lege că sfaturile populare comunale, raionale, ale orașelor sînt subordonate sfaturilor populare ierarhic superioare, iar sfaturile populare regionale și ale orașelor de subordonare republicană — Marii Adunări Naționale.

Desfășurînd o intensă muncă de conducere, de organizare, îndrumare și control statul nostru a demonstrat în mod grăitor capacitatea sa de a rezolva cu succes problemele complexe ale conducerii economiei și culturii, ale traiului oamenilor muncii. Se adeverește tot mai mult previziunea lui Lenin care spunea că aparatul statului socialist chemat să îndeplinească funcțiile economico-organizatorice și cultural-educative „este menit să crească, să se dezvolte și să se întărească, cuprinzînd întreaga activitate principală a societății organizate".

Tovarăși,

În procesul desăvîrșirii construcției socialiste cînd activitatea economică și cultural-educativă ia o extindere tot mai mare, sporesc sarcinile statului nostru. Este necesar să ne ocupăm în continuare de ridicarea nivelului activității tuturor organelor de stat centrale și locale. În prezent în munca unor ministere și sfaturi populare, dintre care unele au fost pe bună dreptate criticate în raportul Comitetului Central, stăruie încă o serie de lipsuri. Ministerele trebuie să se preocupe mai mult de creșterea eficienței economice a investițiilor, de folosirea rațională a capacităților de producție existente, de respectarea strictă a normelor privind consumurile de materiale și materii prime, de calitatea și prețul de cost al produselor, de rentabilizarea întreprinderilor. Ministerul Industriei Grele să nu tolereze punerea în fabricație a unor mașini și instalații depășite din punct de vedere tehnic și cu un randament nesatisfăcător — să îmbunătățească calitatea oțelurilor, a mașinilor și utilajelor fabricate de întreprinderile sale.

Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei să acorde atenția cuvenită dezvoltării producției materialelor sintetice chimice esențiale cum sînt melanina, polieterii, rășinile sintetice, să înlăture tendința de a face concurență altor departamente fie prin crearea de întreprinderi producătoare de bunuri de consum din material plastic (confecții), fie prin aceea de a fabrica unele utilaje care, evident pot fi asigurate în condiții mai bune de Ministerul Industriei Grele. Institutele de cercetări științifice pendinte de Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei să fie îndrumate pentru a lichida rămînerea în urmă în privința punerii la punct a procedeelor de fabricație a produselor chimice necesare economiei naționale. Aceste institute să țină pasul cu cuceririle științei în domeniul chimiei. Departamentul Petrolului să se preocupe de extinderea metodelor noi în prospectarea zăcămintelor de petrol prin folosirea aparatelor moderne; prețul de cost la forajul de explorare trebuie să scadă iar rezervele de țiței puse în evidență să crească continuu.

Ministerul Agriculturii să manifeste mai multă preocupare pentru folosirea rațională a suprafeței agricole a țării, dezvoltarea sectorului zootehnic, creșterea în proporțiile stabilite de partid a producției de porumb pentru siloz, extinderea irigațiilor și altele.

Ministerul Industriei Bunurilor de Consum să acorde atenția cuvenită lărgirii sortimentelor de produse și asigurării din timp, ținîndu-se seama de sezon și de gustul cumpărătorilor, a cantităților de mărfuri necesare; să pună în centrul atenției ridicarea calității produselor și reducerea continuă a prețului lor de cost.

Ministerul Comerțului să exercite o activitate mai bună de coordonare în ce privește activitatea comercială. Față de sarcinile mereu crescînde care se pun în domeniul circulației mărfurilor, Ministerul Comerțului să ajute sfaturile populare în dezvoltarea rețelei comerciale, dotarea unităților comerciale și de alimentație publică cu cele necesare deservirii exemplare a populației, aprovizionarea rațională a orașelor și satelor cu mărfuri, ținînd seama de specificul local și de sezon, asigurarea cu zarzavaturi, fructe și alte produse agro-alimentare a regiunilor care au condiții pedoclimatice mai puțin avantajoase.

Ministerul Comerțului a realizat multe lucruri bune în desfășurarea comerțului exterior. A crescut numărul țărilor cu care Republica Populară Romînă întreține legături comerciale, s-a lărgit volumul schimbului de mărfuri cu alte țări. Lucrătorii din Comerțul Exterior trebuie să țină pasul cu progresul economiei, să se ocupe intens de prospectarea pieței externe și de lărgirea sferei comerțului exterior, să-și ridice mereu calificarea și priceperea pentru a dezvolta comerțul exterior la nivelul posibilităților crescînde de export ale economiei noastre naționale.

Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor este obligat să aibă mereu în vedere factorii eficiență și rentabilitate în organizarea rețelei de transporturi, să urmărească ferm modernizarea mijloacelor de transport.

Ministerul Finanțelor, Banca de Stat a R.P.R., Banca de Investiții, să dea mai multă atenție organizării unui control mai eficace asupra activității economico-financiare a întreprinderilor și instituțiilor.

Ministerul Învățămîntului și Culturii să se preocupe în măsură mai mare de problemele privind conținutul științific și ideologic al învățămîntului, dezvoltarea științei, artei, literaturii, cinematografiei, să sprijine mai mult sfaturile populare în organizarea activității culturale de masă.

Realizarea marilor sarcini prevăzute în proiectul de Directive pentru dezvoltarea economiei naționale impune organelor de stat adoptarea unei atitudini intransigente pentru lichidarea tuturor neajunsurilor existente și pentru îmbunătățirea continuă a stilului lor de muncă.

Este necesar ca ministerele, departamentele, direcțiile generale, comitetele de stat, să devină mai operative în rezolvarea sarcinilor, să manifeste mai multă inițiativă și să dea ajutor concret întreprinderilor și instituțiilor. Trebuie să se urmărească cu perseverență eliminarea oricăror manifestări de formalism și birocratism în muncă, să se țină o evidență mai bună a lucrărilor, cît mai simplă și operativă, care să contribuie realmente la îmbunătățirea muncii. Întărirea ordinei și disciplinei de stat în toate verigile, determinarea precisă a atribuțiilor și răspunderilor ce revin diferitelor organe de conducere, îndrumare și control, grija pentru calificarea superioară a acestora, trebuie să constituie preocuparea permanentă atît a miniștrilor cît și a tuturor cadrelor de răspundere din organele administrației de stat centrale și locale.

Miniștrii, celelalte cadre din instituțiile centrale de stat au obligația de a sprijini efectiv unitățile din subordine în descoperirea și valorificarea rezervelor interne din întreprinderi, perfecționarea proceselor tehnologice, asigurarea progresului tehnic, realizarea indicilor de plan în ce privește creșterea producției și productivității muncii, reducerea prețului de cost și realizarea de produse de calitate superioară. Pentru aceasta ei trebuie să cunoască bine realitatea din întreprinderi și șantiere de construcție, acolo unde cifrele de plan devin realitate, să activeze în cît mai strînsă conlucrare cu sindicatele și organele de partid, în contact tot mai strîns cu muncitorii, tehnicienii, inginerii, să le cunoască preocupările de producție, să țină seama de propunerile și criticile juste ale celor care lucrează nemijlocit în producție.

Miniștrii, directorii generali, toți lucrătorii de răspundere din instituțiile centrale de stat trebuie să păstreze legături strînse cu organele de partid locale, să se informeze de la acestea asupra stării de lucruri din întreprinderile îndrumate de ei, să le împărtășească constatările lor despre activitatea întreprinderilor și modul în care înțeleg ei rezolvarea diferitelor probleme ale acestora; să stabilească în comun măsuri pentru ridicarea activității economico-financiare a întreprinderilor la un nivel mai înalt.

Este necesar să ne preocupăm în continuare de perfecționarea relațiilor dintre ministere și sfaturi populare, întărind caracterul unitar al activității de stat. Trebuie spus că în procesul aplicării legii cu privire la organizarea sfaturilor populare din 1957, prin lărgirea atribuțiilor organelor locale ale puterii de stat și descongestionarea ministerelor s-au manifestat unele tendințe dăunătoare, care au fost criticate ferm de către partid, luîndu-se măsuri de îndreptare.

Ministerele trebuie să orienteze profilarea și dezvoltarea industriei locale în concordanță cu industria republicană; să ajute comitetele executive în rezolvarea problemelor importante privind amplasarea unităților, organizarea procesului tehnologic, controlul tehnic al calității produselor, astfel încît industria locală să poată valorifica din plin resursele de care dispune și să dea produse conform cu cerințele populației, ieftine și de calitate bună.

Atenția și ajutorul ministerelor trebuie să se îndrepte și în direcția rezolvării în bune condițiuni a unor asemenea sarcini importante ca proiectarea și construirea de locuințe, sistematizarea orașelor, dezvoltarea bazei de materiale de construcție, organizarea atelierelor locale și a unităților de deservire a populației, organizarea și dezvoltarea rețelei comerciale și înzestrarea ei cu utilaj modern, folosirea tuturor mijloacelor locale pentru deservirea populației, asistența sanitară a populației și conținutul muncii culturale și al învățămîntului public.

Respectarea centralismului democratic, legătura cu masele, alegerea justă a cadrelor, întărirea prin toate mijloacele a disciplinei de stat, controlul îndeplinirii hotărîrilor, analizarea colectivă în spirit critic și autocritic a muncii, aprecierea justă, obiectivă a metodelor folosite și a rezultatelor obținute sînt principalele căi prin care se asigură desfășurarea unei munci rodnice în aparatul de stat.

Dezvoltarea continuă a democrației socialiste, înmulțirea formelor și metodelor prin care masele muncitoare participă la viața de stat și obștească constituie o caracteristică a dezvoltării viitoare a statului nostru. Pe măsură ce societatea noastră înaintează pe calea socialismului capătă un rol tot mai mare opinia publică socialistă în combaterea manifestărilor de încălcare a regulilor de conviețuire socialistă, a legalității populare. În prezent s-a ajuns la situația că organizațiile obștești, masele largi a căror conștiință socialistă este în creștere pot să contribuie mai mult la educarea cetățenilor care mai păstrează încă înclinații antisociale. Trebuie ca organele de stat să se sprijine efectiv pe munca educativă dusă de organizațiile obștești.

Este necesară perfecționarea în continuare a formelor și metodelor de atragere a maselor muncitoare la conducerea treburilor de stat și economice. Multe lucruri vor putea înfăptui organele locale ale puterii de stat dacă se vor sprijini pe ajutorul organizațiilor obștești în antrenarea populației la acțiuni patriotice pentru înfrumusețarea orașelor și satelor, realizarea de lucrări de ameliorare în agricultură, grăbirea construcțiilor de locuințe și întreținerea fondului locativ, și altele.

Experiența de pînă acum arată ce eficacitate mare are desfășurarea controlului obștesc asupra diverselor ramuri de activitate economico-sociale. Participarea organizațiilor de masă la înfăptuirea controlului obștesc va duce la o îmbunătățire însemnată a funcționării rețelei comerciale și de deservire a populației, cît și a policlinicilor, spitalelor și celorlalte instituții ce se ocupă cu îngrijirea sănătății poporului. Aceasta este o expresie a dezvoltării democratismului nostru socialist.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare din țara noastră și-a dovedit pe deplin capacitatea de a atrage după sine masele de oameni ai muncii, de a le uni eforturile în lupta pentru socialism.

Clasa muncitoare a stat în fruntea tuturor acțiunilor inițiate de partid, și-a îndeplinit cu cinste rolul său de clasă conducătoare în societate. Creșterea în viitorii ani a numărului clasei noastre muncitoare va întări și mai mult baza socială muncitorească a regimului nostru democrat-popular.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej subliniază că un factor determinant pentru întărirea puterii muncitorești-țărănești, pentru reușita operei de construire a socialismului este conducerea de către partid. „De aceea trebuie să muncim perseverent pentru întărirea continuă a rolului conducător al partidului, al fiecărei organizații de partid în domeniul său de activitate, pentru îmbunătățirea neîntreruptă a metodelor conducerii de către partid a economiei și culturii, a organizațiilor de masă, în toate sectoarele construcției socialiste".

Lucrătorii din aparatul de stat sînt educați de partid în spiritul marxism-leninismului, al patriotismului și de dragostei fierbinți față de poporul muncitor, al creșterii răspunderii față de interesele oamenilor muncii, al îndeplinirii conștiincioase a sarcinilor ce li se dau și al respectării disciplinei de stat, al folosirii metodelor leniniste de muncă, al întăririi legăturilor cu masele largi ale celor ce muncesc.

Întărirea și perfecționarea muncii de partid în rîndurile lucrătorilor aparatului de stat constituie o sarcină permanentă. Organizațiile de partid au datoria să desfășoare o susținută muncă de educare a acestor lucrători în spiritul marxism-leninismului, să cultive respectul și grija față de nevoile oamenilor muncii, devotamentul nemărginit pentru cauza socialismului, sentimentul răspunderii pentru îndeplinirea întocmai și la timp a hotărîrilor de partid și de stat. Ele trebuie să dezvolte în rîndurile aparatului de stat spiritul de vigilență revoluționară, intransigența față de lipsuri, inițiativa și perseverența în munca de organizare și mobilizare a activității creatoare a maselor populare.

Tovarăși,

Succesele obținute în construirea socialismului și perspectivele ce se deschid în fața țării noastre constituie o strălucită demonstrație a ceea ce poate înfăptui un popor liber, care își desfășoară nestînjenit întreaga sa forță creatoare, pusă în slujba înfloririi patriei și a creșterii nivelului de trai al celor ce muncesc.

Prin hotărîrile pe care este chemat să le ia, Congresul nostru se înscrie ca un eveniment istoric în viața partidului și a întregului popor muncitor. Raportul Comitetului Central prezentat în fața Congresului cuprinde un măreț program de luptă pentru un nou și puternic avînt al economiei și culturii socialiste. El se caracterizează prin fidelitatea nestrămutată față de învățătura marxist-leninistă, prin cunoașterea profundă a realităților din țara noastră, prin aplicarea legilor obiective ale dezvoltării societății socialiste, corespunzător etapei în care ne găsim.

Raportul reflectă consecvența cu care partidul nostru a organizat și condus munca de înfăptuire a hotărîrilor celui de-al II-lea Congres; ei trasează linia politică generală pentru etapa următoare, constituind un îndreptar sigur pentru activitatea organelor de partid, de stat și obștești.

Înfăptuirea sarcinilor înscrise în proiectul de Directive pentru dezvoltarea economiei naționale pe anii 1960—1965 va însemna parcurgerea etapei de desăvîrșire a construcției socialiste în patria noastră, va constitui contribuția poporului nostru la întărirea economică a sistemului socialist mondial.

Dezvoltarea multilaterală a economiei noastre naționale este o expresie a politicii de pace pe care o promovează Republica Populară Romînă. Ca factor activ în cadrul lagărului socialist, pe tărîmul politicii externe statul nostru militează pentru triumful principiului coexistenței pașnice, pentru dezarmare generală și totală, pentru dezvoltarea colaborării între popoare, indiferent de orînduirea lor socială.

Îmi exprim convingerea că eroica noastră clasă muncitoare, țărănimea muncitoare, intelectualitatea înaintată, strîns unite în jurul partidului și sub conducerea lui încercată vor munci cu abnegație pentru realizarea mărețului program de dezvoltare economică și culturală a patriei noastre scumpe, Republica Populară Romînă.

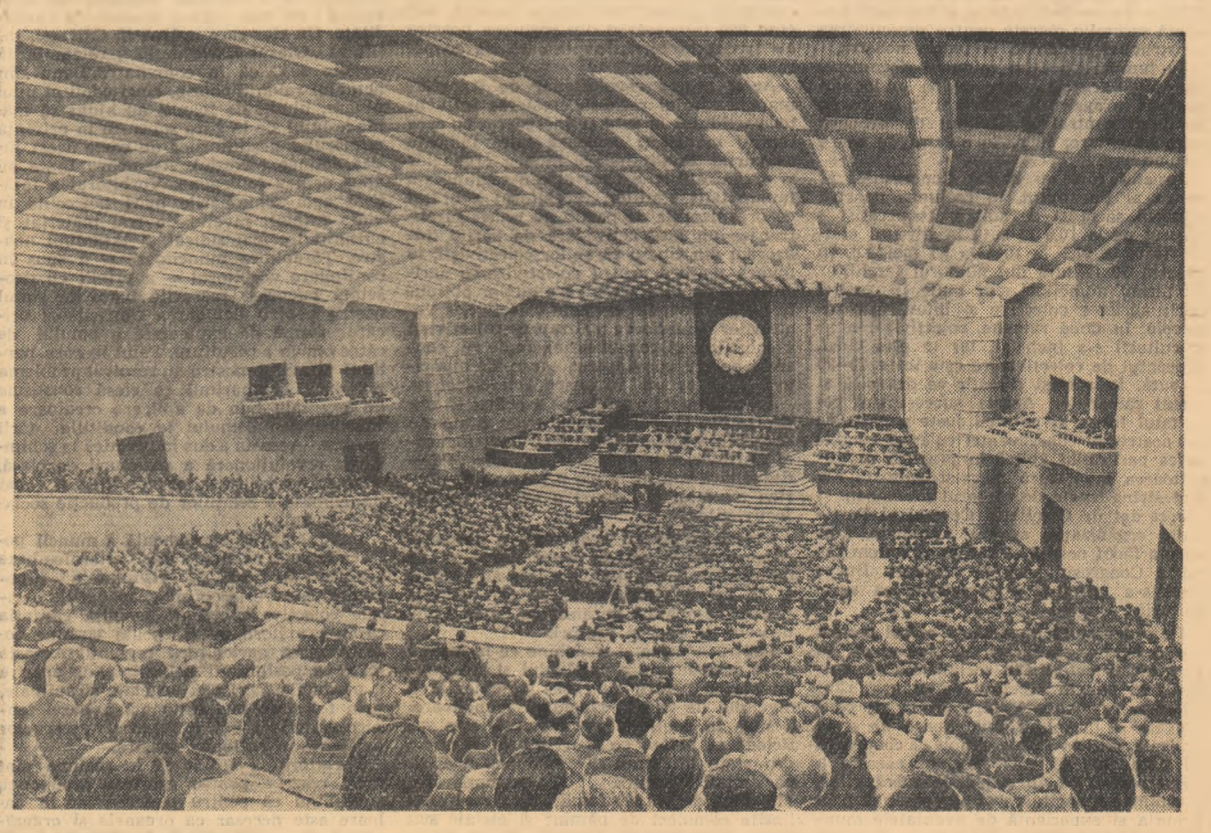

Aspect din sala Congresului

(Foto: AGERPRES)

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea tovarăşului Ştefan Matei

Am ascultat cu atenţie şi multă bucurie raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a înfăţişat tabloul marilor prefaceri economice, sociale şi politice obţinute de oamenii muncii din ţara noastră în frunte cu eroica clasă muncitoare sub conducerea înţeleaptă a gloriosului nostru partid. Pe baza acestor realizări, în raport ni s-a prezentat grandioasa perspectivă ce se deschide spre desăvîrşirea construirii socialismului în ţara noastră. Vorbitorul a arătat că, în politica de industrializare socialistă, partidul a acordat o atenţie deosebită dezvoltării regiunilor înapoiate din punct de vedere economic.

Regiunea Piteşti — a spus el — cunoscută în trecut ca una din regiunile înapoiate din punct de vedere economic, social, cultural, lipsită aproape complect de industrie şi cu o agricultură aproape primitivă, a cunoscut o dezvoltare susţinută în anii regimului de democraţie populară înregistrînd faţă de 1938 o creştere a producţiei globale a industriei de 15,7 ori.

Au fost create — a spus el — ramuri noi ale industriei în regiunea Piteşti: industria petrolieră şi industria constructoare de maşini, aflate în plină dezvoltare. Uzinele de produse sodice Govora — întreprindere importantă a industriei noastre chimice — constituie o mîndrie pentru oamenii muncii din regiunea noastră. S-a dezvoltat mult industria forestieră, carboniferă, industria uşoară şi alimentară. Numărul muncitorilor care lucrează în industria regiunii noastre a crescut faţă de 1950 cu peste 50 mii.

Vorbitorul a arătat că au fost obţinute succese şi în dezvoltarea agriculturii regiunii Piteşti. El s-a oprit în cuvîntul său în special asupra problemei creşterii producţiei de cereale.

Producţia globală de cereale — a spus el — a crescut în regiunea Piteşti în anul 1959 cu 24 la sută faţă de 1955, realizîndu-se în ultimii 4 ani un ritm mediu anual de creştere de 4,5 la sută. Aceasta se datoreşte în primul rînd creşterii producţiei medii la hectar.

Factorul hotărîtor care a determinat creşterea producţiei de cereale l-a constituit dezvoltarea şi întărirea economico-organizatorică a sectorului socialist din agricultură.

Un rol important în creşterea producţiei de cereale l-au avut înzestrarea agriculturii din regiunea noastră cu un număr însemnat de tractoare şi maşini agricole, folosirea pe scară largă a seminţelor selecţionate, însămînţarea unor suprafeţe mari de porumb dublu hibrid şi aportul însemnat adus de cadrele tehnice care lucrează în producţia agricolă.

Apreciind că rezultatele pozitive obţinute în creşterea producţiei de cereale se datoresc îndrumării mai concrete şi competente a unităţilor socialiste din agricultură de către organele şi organizaţiile de partid, vorbitorul a arătat că rezultatele ar fi fost şi mai bune dacă comitetul regional de partid ar fi dat o atenţie mai mare întăririi economice şi organizatorice a unităţilor socialiste din agricultură şi lărgirii sectorului socialist, în primul rînd în raioanele cerealiere.

Vorbitorul a subliniat apoi că şi în regiunea Piteşti, sînt toate condiţiile pentru ca în următorii ani să se termine colectivizarea agriculturii şi pentru ca toate gospodăriile colective să se ridice la nivelul celor fruntaşe.

Analizînd prevederile proiectului de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. comitetul regional de partid a stabilit, printre altele, extinderea cu precădere a culturii porumbului pentru boabe, şi în special a porumbului dublu hibrid, în raioanele din sudul şi centrul regiunii. Paralel cu mărirea suprafeţei pentru porumbul boabe — a spus el — vom acorda o atenţie deosebită extinderii culturii porumbului siloz, care va trebui să devină în regiunea noastră, cu un pronunţat caracter zootehnic, baza furajării animalelor.

Vom ajunge să cultivăm pe întreaga suprafaţă repartizată pentru cultura porumbului numai soiuri de porumb dublu şi simplu hibrid autohton.

În vederea extinderii mecanizării lucrărilor agricole la nivelul sarcinilor prevăzute în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R., paralel cu creşterea numărului de tractoare de aproape 3,4 ori pînă în 1965, o atenţie deosebită vom acorda ridicării indicelui de utilizare a tractoarelor şi maşinilor agricole.

Pe lîngă folosirea îngrăşămintelor organice şi chimice, pentru fertilizarea solurilor podzolice din regiunea noastră, prezintă mare importanţă aplicarea amendamentelor cu substanţe calcaroase. În această direcţie comitetul regional de partid, avînd în vedere resursele importante de calcar de care dispune regiunea, s-a orientat spre folosirea pe scară largă în refacerea solului atît a rezidurilor producţiei uzinei de sodă Govora, cît şi spre organizarea producţiei de var la preţuri scăzute.

Considerăm că prin măsurile pe care le vom lua se va putea obţine în regiunea noastră, în 1965, o producţie totală de griu şi porumb de cca. 900.000 tone, ceea ce reprezintă o creştere de 400.000 tone faţă de anul 1959. În felul acesta vom putea ajunge la nivelul producţiei medii pe ţară prevăzut în raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Comitetul regional de partid asigură Congresul că, în anul 1961, întreaga contribuţie a regiunii Piteşti la fondul central al statului va fi asigurată din sectorul socialist al agriculturii.

Vorbitorul a arătat apoi că în anii trecuţi Ministerul Agriculturii a indicat pentru cultura pe suprafeţe mari — fără un studiu prealabil — soiuri şi linii de porumb dublu hibrid ce nu corespundeau condiţiilor de climă şi sol din regiunea Piteşti şi care dădeau producţii mai mici decît soiurile comune locale. El a cerut ca Ministerul Agriculturii să rezolve mai repede problema găsirii unor mijloace eficace şi ieftine pentru combaterea dăunătorilor şi în special a viermelui-sîrmă.

Vorbitorul s-a ocupat apoi de problemele refacerii şi dezvoltării patrimoniului pomicol din regiunea Piteşti. Comitetul regional de partid — a spus el — apreciază că sarcinile în domeniul dezvoltării pomiculturii pot fi realizate în regiunea noastră înainte de termen. Pînă în 1965, suprafaţa pomicolă a regiunii va creşte de la 38.000 ha. la 70.300, structura pomiculturii se va îmbunătăţi prin creşterea ponderei soiurilor valoroase, iar producţia globală de fructe a regiunii va creşte cu 80.000 tone. În 1975 producţia de fructe va fi cu 530.000 tone mai mare ca în 1959. Arătînd ce măsuri vor fi luate pentru mai buna valorificare a producţiei de fructe, vorbitorul a propus ca Ministerul Comerţului să organizeze o desfacere mai judicioasă a fructelor din regiunile producătoare spre regiunile deficitare în fructe.

În dezbaterea proiectului de Directive — a spus vorbitorul — în regiunea Piteşti au participat peste 210.000 oameni ai muncii şi au făcut peste 2500 propuneri, privind realizarea sarcinilor ce ne revin din prevederile planului de dezvoltare a economiei naţionale pe următorii 6 ani. Aceasta este o nouă dovadă a încrederii nemărginite ce o poartă oamenii muncii din regiunea noastră faţă de politica înţeleaptă a partidului şi hotărîrea lor de a lupta pentru aplicarea în viaţă a acestei politici.

În încheiere, vorbitorul a spus: Asigurăm Congresul că organizaţia regională de partid şi oamenii muncii din regiunea Piteşti vor lupta cu toată fermitatea pentru aplicarea întocmai a hotărîrilor Congresului partidului nostru, pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru înflorirea scumpei noastre patrii — Republica Populară Romînă.

Cuvîntarea tovarăşei Aurica Talpă

Sarcinile ce izvorăsc din raportul C.C. al P.M.R., prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, dau un puternic imbold iniţiativei creatoare a oamenilor muncii — a arătat tov. Talpă Aurica.

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii de la fabrica „Ţesătura", toţi textiliştii din Iaşi au primit cu mare entuziasm proiectul de Directive, şi au întîmpinat Congresul Partidului nostru drag cu însemnate realizări în muncă. Noi sîntem angajaţi într-o însufleţită întrecere pentru obţinerea unui volum sporit de ţesături ieftine, într-un sortiment cît mai variat şi de bună calitate, care să satisfacă într-o mai mare măsură cerinţele cumpărătorilor. În 1959 volumul producţiei globale industriale a întreprinderii a înregistrat o creştere de circa 30 la sută faţă de anul 1956, s-au realizat peste plan 373.000 kg. fire, precum şi 3.130.000 m.p. ţesături de bumbac. În cadrul întrecerii în cinstea Congresului, colectivul întreprinderii noastre a livrat peste plan 3.000.000 m.p. ţesături.

O contribuţie hotărîtoare la obţinerea acestor succese au adus muncitoarele din întreprinderea noastră, care reprezintă peste 80 la sută din numărul total al salariaţilor. Rezultate apreciabile au fost înregistrate şi în direcţia îmbunătăţirii calităţii produselor, lărgirii varietăţii sortimentelor, înfrumuseţării aspectului lor. În timp ce pe vremea burgheziei, fabrica noastră realiza doar cîteva sortimente de ţesături, azi producem 24 articole cu peste 300 desene şi poziţii coloristice.

Însufleţirea cu care muncitoarele de la „Ţesătura" înfăptuiesc sarcinile trasate de partid se reflectă în rezultatele dobîndite pe tărîmul creşterii productivităţii muncii. Astfel, anul acesta s-au realizat în medie aproape 8000 bătăi război/oră, ceea ce reprezintă o creştere de 45,1 la sută faţă de indicele înregistrat în anul 1955. În întrecerea în cinstea Congresului, muncitoarele de la aproximativ 100 războaie mecanice au început să obţină peste 10.000 bătăi război/oră.

Bogat este şi bilanţul succeselor dobîndite în direcţia îmbunătăţirii calităţii produselor. În rîndurile colectivului nostru s-a creat o puternică opinie de masă împotriva rebuturilor, pentru realizarea unor ţesături trainice, cu grijă lucrate. În această luptă pentru prestigiul întreprinderii şi renumele mărcii fabricii, noi am reuşit să realizăm ţesături de calitate „extra" şi I-a în proporţie de 87 la sută din întreaga producţie a fabricii. Ar fi însă greşit să se creadă că în această privinţă s-a făcut totul. Cu prilejul dezbaterii proiectului de Directive a reieşit că în întreprindere există încă numeroase rezerve de a ridica şi mai mult calitatea ţesăturilor.

Grija pentru reducerea preţului de cost al produselor a constituit de asemenea un obiectiv de seamă în activitatea noastră. Întrecerea socialistă a scos la iveală numeroase iniţiative privind îmbunătăţirea procesului tehnologic şi posibilitatea de a micşora consumurile specifice de materii prime şi materiale. Aplicarea şi extinderea acestor iniţiative a avut drept urmare realizarea, în cursul anului 1959, a unui volum de economii de peste 2.500.000 lei.

Prin reducerea consumului specific de bumbac în sectorul filatură şi de fire în sectorul de ţesătorie s-a reuşit să se producă peste sarcinile prevăzute mai bine de 100.000 m.p. diferite ţesături numai din material economisit în primele 5 luni ale anului.

Un rol hotărîtor în obţinerea acestor rezultate l-a avut acţiunea desfăşurată de organizaţia de partid şi de conducerea întreprinderii pentru ridicarea nivelului tehnico-profesional al muncitorilor. Colectivul întreprinderii noastre ar fi putut obţine rezultate mai bune dacă am fi fost ajutaţi în mai mare măsură de ministere. Este necesar ca atît conducerea întreprinderii, cît şi Ministerul Industriei Bunurilor de Consum, să se ocupe cu şi mai multă grijă de problemele ridicării nivelului profesional al muncitoarelor, promovării în munci de răspundere a celor mai capabile dintre ele.

Dezbaterile care au avut loc pe marginea proiectului de Directive au scos în evidenţă hotărîrea textiliştilor ieşeni de a munci cu tot elanul pentru traducerea în viaţă a sarcinilor de cinste ce le revin. Această hotărîre îşi găseşte expresia în numeroasele propuneri pe care le-au făcut în vederea introducerii şi extinderii tehnicii noi.

Asigur Congresul partidului că întregul colectiv al întreprinderii noastre va munci cu avînt pentru îndeplinirea măreţelor sarcini trasate de partid, pentru a da oamenilor muncii ţesături mai multe, mai ieftine şi de mai bună calitate, contribuind astfel la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului nostru.

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Hudiţeanu

În raportul Comitetului Central, prezentat Congresului de către tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej s-a arătat că pentru creşterea producţiei agricole una din sarcinile principale este întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

În cele ce urmează, voi vorbi despre felul cum s-a preocupat de această problemă consiliul de conducere al gospodăriei colective din Comana, regiunea Constanţa, unde lucrez ca preşedinte.

Subliniind că la începutul activităţii ei gospodăria a întîmpinat o serie de greutăţi, vorbitorul a spus:

Acestea erau şi urmarea faptului că în general consiliul de conducere al gospodăriei nu analiza temeinic principalele probleme ale bunei desfăşurări a muncii în G.A.C. Adunările generale se convocau foarte rar şi de multe ori hotărîrile luate nu prevedeau măsuri concrete pentru creşterea producţiei. Regulile agrotehnice se aplicau în mică măsură.

Pentru îmbunătăţirea stilului de muncă al consiliului de conducere, organizaţia de partid a recomandat consiliului să lucreze după un plan de muncă, să ia măsuri pentru dezvoltarea multilaterală a producţiei, pentru asigurarea stabilităţii colectiviştilor în echipe şi brigăzi, pentru sporirea cointeresării colectiviştilor în obţinerea de producţii mari. Organizaţia de partid a repartizat membrii de partid pe brigăzi şi echipe, a lărgit activul fără de partid prin atragerea celor mai buni colectivişti.

Pe baza hotărîrilor adunării generale, consiliul de conducere şi-a planificat mai bine munca, membrii săi au fost repartizaţi pe diferite sectoare de activitate. Periodic, în afara problemelor curente ale producţiei, consiliul de conducere analizează felul cum fiecare membru din consiliu îşi îndeplineşte sarcinile încredinţate. În felul acesta a crescut simţul de răspundere al fiecărui membru din consiliu şi s-a reuşit să se cunoască mai bine cum se realizează sarcinile de producţie. Un lucru important este că toţi membrii consiliului de conducere se interesează permanent de calitatea lucrărilor executate de colectivişti şi tractorişti.

Pînă în anul 1955 — a spus în continuare vorbitorul — singurul sector de producţie al gospodăriei era producţia vegetală. Din această cauză noi nu reuşeam să dăm bani la ziua-muncă decît de două ori pe an.

Analizînd această situaţie, în urma recomandării organizaţiei de partid, noi am luat măsuri, ca pe baza condiţiilor bune pe care le avem, să dezvoltăm sectorul zootehnic. Ca urmare, veniturile băneşti ale gospodăriei şi deci şi partea băneasca a valorii zilei-muncă au crescut, ceea ce a dus la sporirea cointeresării colectiviştilor. În gospodăria noastră am introdus retribuirea muncii şi după rezultatele obţinute în producţie, îndeosebi la culturile prăşitoare şi în sectorul zootehnic.

Vorbitorul a arătat că prin îmbunătăţirea agrotehnicii, în 1959 gospodăria a obţinut o recoltă de 1.565 kg. griu şi 3.600 kg. porumb în medie la hectar, deşi condiţiile naturale nu au fost prea bune.

Şi în sectorul zootehnic gospodăria noastră a obţinut o serie de rezultate bune. Astfel, dacă în 1956 aveam numai 110 taurine, în prezent avem 330. La ovine, de la 1.200 capete în acelaşi an, s-a ajuns la 3.100 în prezent, iar numărul porcilor a crescut de la 180 capete la 750.

Printr-o mai bună furajare a animalelor şi în special prin folosirea porumbului siloz în hrana vacilor şi a oilor şi prin introducerea retribuirii îngrijitorilor de animale după producţiile obţinute, am obţinut o creştere importantă a producţiei.

Datorită obţinerii de producţii mari în toate sectoarele, valoarea zilei-muncă a crescut simţitor. Totodată au sporit cantităţile de produse pe care le-am vîndut statului pe bază de contract. Astfel, în 1957 am vîndut statului 608 tone cereale, iar în 1959 am vîndut 1.150 tone griu, porumb şi floarea-soarelui. În 1959 am mai vîndut 150.000 l. lapte, 4.600 kg. lînă şi 40.000 kg. carne. Vînzînd statului cantităţi mai mari de produse venitul bănesc al gospodăriei a crescut de la 1.400.000 lei în 1957, la 3.211.000 lei în 1959, iar fondul de bază a crescut de la 984.000 lei la 3.000.000 lei.

Valoarea zilei-muncă a ajuns la 40 lei în 1959, din care numai bani 18 lei. În fiecare lună am dat colectiviştilor cîte 10 lei avans pe zi-muncă. Cîştigînd mai mult pentru munca lor, colectiviştii noştri trăiesc din ce în ce mai bine. Un număr de peste 90 familii şi-au construit case noi, numeroase familii şi-au cumpărat mobilă, aparate de radio, obiecte de uz casnic.

În încheierea cuvîntului său, tov. N. Hudiţeanu a exprimat hotărîrea colectiviştilor din Comana de a munci cu hărnicie pentru realizarea şi depăşirea sarcinilor stabilite de Congres pentru sporirea producţiei agricole, vegetale şi animale, ceea ce va duce la mărirea veniturilor colectiviştilor, va contribui la îmbunătăţirea continuă a traiului tuturor oamenilor muncii, la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Cuvîntarea tovarăşului Ion Gae

Datorită măsurilor luate de C.C. al P.M.R., şi oraşul Galaţi a cunoscut în ultimii ani o puternică dezvoltare. Au fost construite noi întreprinderi industriale: fabrica de sîrmă, cuie şi lanţuri, staţia de sortare a minereului, staţia de transformare de 110kW, fabrica de unelte pescăreşti şi altele. S-au reconstruit, dezvoltat şi reutilat pe baza tehnicii noi întreprinderi ca şantierul naval, uzinele „Cristea Nicolae", atelierele C.F.R., „Întreprinderile textile" Galaţi etc. Şantierul naval din Galaţi a devenit cea mai puternică unitate a ţării pentru fabricarea vaselor maritime de tonaj mijlociu şi mare.

Ocupîndu-se apoi de dezvoltarea industriei siderurgice în oraşul Galaţi, vorbitorul a spus: Dezvoltarea industriei siderurgice şi constructoare de maşini în regiunea Galaţi a pus în faţa noastră noi şi complexe probleme legate de organizarea producţiei, de asigurarea cadrelor de muncitori şi tehnicieni, de pregătirea lor la nivelul noii tehnologii. Numai la uzina „Cristea Nicolae" au trebuit să fie calificaţi peste 600 muncitori, din care 116 laminoriştі. Rezolvarea acestei sarcini nu a fost o problemă uşoară şi este un merit al organizaţiilor noastre de partid, al comuniştilor, al tuturor muncitorilor cu înaltă calificare, că au pregătit noi cadre calificate pe care le cere tehnica modernă.

Întîmpinînd cu entuziasm cel de-al III-lea Congres al partidului — a spus el — laminoriştii din întreprinderile regiunii Galaţi au realizat peste plan 7.200 tone laminate şi două milioane opt sute mii lei economii la preţul de cost. Există condiţiile pentru îndeplinirea şi depăşirea angajamentelor luate pe întreg anul 1960.

În dezbaterile privind sarcinile de plan pe 1960, muncitorii, inginerii şi tehnicienii din oraşul Galaţi, mobilizaţi de organizaţiile de partid, s-au angajat să realizeze economii la preţul de cost în valoare de 45.000.000 lei peste sarcina planificată şi să mărească beneficiile cu 22.000.000 lei. Realizările obţinute pînă acum dovedesc că aceste angajamente vor fi nu numai îndeplinite, ci şi depăşite. În acest scop, comitetul orăşenesc şi organizaţiile de partid din întreprinderi au iniţiat studii pentru descoperirea rezervelor interne, au întocmit planuri de măsuri tehnico-organizatorice şi au repartizat în sectoarele-cheie cele mai bune cadre de partid, capabile să asigure înfăptuirea hotărîrilor luate.

Este necesar ca Ministerul Industriei Grele să acorde mai mult sprijin întreprinderilor din regiunea Galaţi şi, în primul rînd, să rezolve problema aprovizionării uzinei „Cristea Nicolae" cu platine şi cilindri de laminare, a căror lipsă produce greutăţi de multă vreme.

Ministerul Industriei Grele trebuie să asigure comenzile necesare pentru Şantierul Naval şi să studieze fără întîrziere posibilităţile de încărcare a suprafeţelor industriale construite şi nefolosite complect la întreprinderea de sîrmă, cuie şi lanţuri din Galaţi.

În raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej se arată că în cadrul planului de şase ani, partidul nostru va acorda în continuare o atenţie deosebită industriei siderurgice, condiţie esenţială pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei.

Vestea că a treia „cetate de foc" şi cea mai mare din ţară va fi construită la Galaţi, că de aci se vor vărsa în fiecare an în albia de oţel a patriei 4 milioane tone metal, a fost primită cu un puternic entuziasm de muncitorii regiunii noastre, mulţi dintre ei hotărîndu-se dintr-un început să ajute la ridicarea şi punerea în funcţiune a acestei uriaşe construcţii în termenul stabilit de partid.

Sîntem pe deplin conştienţi de marea răspundere care ne revine în legătură cu asigurarea condiţiilor necesare pentru ca lucrările de construcţie a viitorului combinat siderurgic să se desfăşoare în cele mai bune condiţii.

Va trebui să creăm condiţii materiale şi culturale din cele mai bune constructorilor şi siderurgiştilor care vor lucra la combinat. Ritmul construcţiilor de locuinţe în oraşul Galaţi va trebui să crească considerabil începînd cu anul acesta.

În acelaşi timp, este necesar ca organele de resort să ia măsuri de a organiza învăţămîntul tehnic pentru creşterea cadrelor de siderurgişti în oraşul Galaţi.

Totodată vom acorda cea mai mare atenţie muncii de partid de pe şantierul de construcţii al combinatului pentru îndeplinirea la termen şi în cele mai bune condiţii a sarcinilor de plan.

Ne exprimăm recunoştinţa fierbinte faţă de partid şi de Comitetul său Central în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru politica înţeleaptă, leninistă, de construire a socialismului, pentru grija pe care o poartă dezvoltării multilaterale a economiei noastre naţionale, pentru continua înflorire a tuturor regiunilor ţării.

Ne angajăm să muncim şi să luptăm cu abnegaţie pentru mobilizarea oamenilor muncii din regiunea Galaţi la realizarea hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al partidului, pentru a contribui în acest fel la desăvîrşirea construcţiei socialismului în scumpa noastră patrie.

Grupuri de delegaţi într-o pauză a lucrărilor Congresului (Foto: AGERPRES)

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea de salut a tovarășului N. S. Hrușciov

Dragi tovarăși, prieteni,

Noi, comuniștii, asistăm de fiecare dată cu mare emoție la congresele partidelor marxist-leniniste frățești. Fiecare congres este un eveniment important nu numai în viața unuia sau altuia dintre partidele comuniste, ci și pentru întreaga mișcare comunistă internațională. La noi s-a stabilit o tradiție bună — la aceste congrese se întîlnesc reprezentanții partidelor frățești din diferite țări. Sînt fericit că mi s-a încredințat sarcina ca, din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din partea întregului nostru partid, a întregului popor sovietic, să vă transmit vouă și prin voi, comuniștilor, tuturor muncitorilor, țăranilor și intelectualilor din Republica Populară Romînă, un fierbinte salut frățesc și cele mai bune urări de succes lucrărilor Congresului dv ! **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice mulțumește din inimă Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn pentru invitația de a lua parte la lucrările Congresului vostru și pentru posibilitatea acordată delegației noastre de a lua cuvîntul de la această înaltă tribună.

Fidelitatea față de marxism-leninism, izvorul victoriilor Partidului Muncitoresc Romîn

Am ascultat cu mult interes raportul profund și interesant al prietenului nostru foarte apropiat, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn. În acest raport au fost înfățișate sub toate aspectele remarcabilele victorii obținute de poporul romîn sub conducerea încercatului său conducător — Partidul Muncitoresc Romîn, au fost puse în lumină mărețele perspective ale luptei pentru triumful socialismului în țara dv. Cît privește datele prezentate în raportul tovarășului Gheorghiu-Dej, ele sînt cu adevărat feerice, dacă avem în vedere scurtul interval de timp în care poporul romîn a obținut rezultate atît de remarcabile în lupta pentru construirea socialismului în țara sa. **(Aplauze).**

Tovarășul Gheorghiu-Dej a subliniat că obiectivul principal al planului de 6 ani este dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, desăvîrșirea procesului de făurire a relațiilor socialiste în întreaga economie națională în vederea desăvîrșirii construirii socialismului în țara noastră. În proiectul de Directive pe care-l examinează Congresul vostru, se prevede sporirea producției industriale în 1965 de cca. 2,1 ori în comparație cu anul 1959 și sporirea producției agricole globale în aceeași perioadă cu 70—80 la sută. Acestea sînt perspective minunate, dragi tovarăși, și noi nu ne îndoim de faptul că Partidul Muncitoresc Romîn, întregul popor romîn vor face totul pentru a îndeplini cu succes acest plan grandios.

Planul vostru, de perspectivă, cifrele planului de 6 ani, sînt o simfonie. În cadrul orchestrei socialiste comune a luptei pentru construirea socialismului, poporul romîn ia în țara sa o notă atît de înaltă încît ea este la unison cu puternica orchestră simfonică a țărilor socialiste, în lupta lor pentru construirea socialismului, pentru victoria comunismului. **(Aplauze puternice).**

Dezvoltarea atît de rapidă a economiei naționale a Romîniei socialiste, creșterea bunăstării materiale și a culturii poporului romîn vor demonstra încă odată în mod strălucit de ce fapte mari este capabil poporul care a luat puterea în mîinile sale, poporul care munceste, creează valori materiale și culturale nu pentru un mănunchi de exploatatori, ci pentru sine, pentru întreaga societate socialistă a oamenilor muncii.

Permiteți-mi, dragi tovarăși, să urez Partidului Muncitoresc Romîn, clasei muncitoare, țărănimii muncitoare, intelectualității din Republica Populară Romînă succese în îndeplinirea planului vostru de șase ani, care va fi o etapă hotărîtoare a mărețului program de desăvîrșire a construirii socialismului în Romînia frățească. **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Îndeplinirea planului de șase ani va fi totodată contribuția voastră importantă la cauza comună a țărilor socialiste în realizarea marelui țel al omenirii — victoria comunismului.

Ne bucură succesele voastre în dezvoltarea agriculturii, în opera de reconstrucție socialistă a satului. Este într-adevăr o realizare foarte mare, dragi prieteni, faptul că sectorul socialist din agricultura Romîniei cuprinde în prezent peste 81 la sută din întregul număr de gospodării țărănești și din suprafața arabilă.

Viața arată convingător că dacă țăranii duc o gospodărie individuală, fiecare pe petecul său de pămînt, masele țărănești nu pot scăpa de sărăcie. Numai atunci cînd sînt unite în colective, muncesc în comun, ele pot să aplice pe scară largă tehnica mașinilor, care ușurează munca grea a țăranului, pot obține recolte îmbelșugate, pot să ducă o viață civilizată și înstărită, să profite de toate realizările științei contemporane, ale agrotehnicii.

Dar ideologia de proprietar privat, care s-a înrădăcinat adînc în conștiința maselor țărănești, face ca ele să-și dea cu greu seama de avantajele gospodăriei colective. Și Partidul Muncitoresc Romîn înfăptuiește o operă măreață, organizîndu-i pe țărani, explicîndu-le pe bază de exemple și fapte concrete, tot ce le aduce modul socialist de gospodărire.

Noi, comuniștii din Uniunea Sovietică, toate popoarele țării noastre, încercăm un sentiment de mîndrie și bucurie, aflînd de minunatele succese ale partidului marxist-leninist frățesc, ale întregului popor romîn. Noi împărtășim concluziile Comitetului Central al partidului vostru că izvorul tuturor victoriilor în lupta pentru socialism este fidelitatea față de măreața învățătura a marxism-leninismului, coeziunea și unitatea dintre partid și popor, traducerea consecventă în viață a principiului internaționalismului proletar, întărirea necontenită a puternicului lagăr socialist, a prieteniei frățești dintre toate țările socialiste. **(Aplauze puternice).**

Importantele succese obținute de partid și popor în dezvoltarea economiei și culturii socialiste, în ridicarea bunăstării oamenilor muncii, în înfăptuirea politicii interne și externe au fost posibile datorită conducerii clarvăzătoare și pricepute a Comitetului Central al partidului vostru în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, fiu credincios al poporului romîn, militant eminent al mișcării comuniste internaționale. **(Aplauze furtunoase, urale ; asistența în picioare, ovaționează îndelung).**

Congresul vostru se desfășoară în condițiile cînd în Romînia relațiile de producție socialiste s-au întărit și s-au extins în toate ramurile economiei naționale. Muncitorii, țăranii și intelectualii din țara voastră au arătat în mod cît se poate de evident ce avantaje uriașe obține un popor care a păsit pe drumul construirii socialismului.

Numai cu un deceniu și jumătate în urmă Romînia era una din țările cele mai înapoiate din Europa, o țară prin excelență agrară, care nu era în stare să producă nici cele mai simple mașini agricole. Țară a petrolului, ea nu producea utilaj pentru această ramură de importanță vitală a economiei ei naționale. Bogățiile naționale ale Romîniei erau jefuite de puterile imperialiste care o priveau ca o anexă agrară și de materii prime. Această situație satisfăcea, se vede, pe deplin și vîrfurile conducătoare ale Romîniei burghezo-moșierești, care nici nu se gîndeau la dezvoltarea forțelor de producție ale țării. Ideologii burgheziei romîne au inventat chiar o teorie specială potrivit căreia Romînia ar fi o țară „eminamente agricolă" : ei se împăcau cu înapoierea economică a țării și ridicau interesele lor înguste, egoiste la rangul unei politici de stat. Dar aceasta era o politică antinațională, antipopulară, o politică de capitulare în fața puterilor imperialiste. Monarhia și anturajul ei, partidele burgheze și partidele social-trădătoare au dus țara la catastrofă națională, au tîrît-o în aventuri militare de partea Germaniei fasciste.

Clasa muncitoare din Romînia, avangarda sa de luptă — comuniștii romîni, însuflețiți de mărețele victorii ale Uniunii Sovietice în lupta eroică dusă împotriva fascismului hitlerist și a acoliților lui, și-au cucerit libertatea și independența. Ei au unit forțele poporului în lupta împotriva reacțiunii și, cu ajutorul frățesc al Țării socialismului victorios, au instaurat puterea oamenilor muncii.

Luînd puterea în mîinile sale, poporul a salvat Romînia de la o catastrofă națională, a deschis o nouă pagină în istoria ei, a îndreptat patria sa pe calea justă a construirii socialismului.

În prezent, Republica Populară Romînă face parte din puternicul lagăr socialist și aduce o contribuție importantă la lupta comună pentru marea cauză a păcii și socialismului, pentru triumful ideilor marxist-leniniste. Sub conducerea Partidului lor Muncitoresc, oamenii muncii din Romînia au demonstrat într-o perioadă istorică scurtă posibilitatea dezvoltării rapide și multilaterale a economiei naționale și a culturii. Alta a devenit Romînia, alta a devenit viața oamenilor muncii, idealuri înalte și luminoase înaripează oamenii ce construiesc socialismul ! **(Aplauze).**

În ceea ce privește ritmul de creștere a industriei, Republica Populară Romînă a lăsat în urmă unele țări capitaliste dezvoltate din Europa. Nu de mult încă Romînia importa 95% din mașinile și utilajul necesar, iar acum ea însăși ajută țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic să-și creeze o industrie proprie. Specialiști-petroliști romîni ajută India și Afganistanul să-și creeze o industrie a petrolului. Și acest ajutor dă rezultate bune. În cursul călătoriei noastre recente prin țările Asiei de sud-est ni s-a vorbit despre aprecierea înaltă pe care o dau popoarele din aceste țări maiștrilor „aurului negru" din Romînia. Și, vă rog s-o credeți, noi am încercat un sentiment de bucurie și mîndrie aflînd de această înaltă apreciere.

Realizările oamenilor muncii din Romînia devin și mai evidente și mai frapante, dacă comparăm dezvoltarea Romîniei socialiste cu țările capitaliste balcanice, de pildă, cu Turcia sau Grecia. Or, după cum se știe, totul se cunoaște prin comparare. Economia Turciei și Greciei, în comparație cu perioada dinainte de război, s-a schimbat foarte puțin. Aceste țări au rămas în fond așa cum au fost, țări slab dezvoltate din punct de vedere industrial, dependente de marile puteri imperialiste.

Ponderea producției industriale și a construcțiilor în venitul național al Greciei nu depășește 32%, iar industria grea lipsește aproape cu desăvîrșire. În Romînia, însă, industria, inclusiv construcțiile, dă în prezent peste 60% din întregul venit național al țării, iar ponderea producției industriale grele în volumul total al producției industriale este de circa 60 la sută.

Atît în ceea ce privește dezvoltarea economiei în ansamblul ei, cît și în ceea ce privește diferitele ramuri, Romînia depășește cu mult Grecia și Turcia sub raportul creșterii producției. Pînă și ziarul burghez grecesc „To Vima" a fost nevoit să recunoască că „protectorii" americani nu permit Greciei să-și creeze o industrie proprie, întrucît vor s-o mențină ca o țară agrară. „Vecinii noștri balcanici — scria acest ziar — și-au creat de mult o industrie grea și au întrecut Grecia cu 10 ani, în timp ce înainte de război erau în urma ei". Ziarul grec a trecut cu jenă sub tăcere despre ce vecini este vorba ; probabil că redactorilor acestui ziar le vine greu să pronunțe cuvintele „lumea socialistă". **(Animație în sală).** Ei bine, noi îi vom ajuta bucuros ! **(Aplauze).**

Este greu de supraapreciat însemnătatea ritmului ridicat de dezvoltare a economiei Romîniei. Ieri încă o țară înapoiată, dependentă din punct de vedere economic, o țară în care stăpîneau moșierii și monopolurile străine, ea merge astăzi înainte impetuos. Nu este departe timpul cînd Romînia populară va sta în rîndul țărilor socialiste dezvoltate din punct de vedere industrial. Iar noi, oamenii sovietici, la fel ca și prietenii noștri din toate țările socialiste, salutăm din toată inima aceste succese ale fraților romîni. **(Aplauze puternice).**

Aceasta este legitatea obiectivă care acționează în sistemul mondial socialist. Datorită prieteniei de nezdruncinat și într-ajutorării frățești are loc o dezvoltare economică și politică accelerată a țărilor socialiste care merg spre țelul comun — construirea comunismului. Această legitate se manifestă în dezvoltarea tuturor statelor de democrație populară, inclusiv a vecinilor Romîniei. Toată lumea își mai amintește de vremurile cînd marile puteri imperialiste tratau cu dispreț Bulgaria, Romînia și Albania din trecut, considerîndu-le drept țări de mina a zecea în Europa, își băteau joc de slăbiciunea lor economică și înapoierea lor culturală. Acum, însă, vremurile s-au schimbat, s-a schimbat și cîntecul !

După instaurarea puterii populare, oamenii muncii din țările de democrație populară din răsăritul Europei își făuresc cu succes orînduirea socială cea mai înaintată — socialismul. În domeniul politic și social țările Europei occidentale au și ajuns la periferia istoriei. Deocamdată ele se fălesc încă cu nivelul lor înalt de dezvoltare economică. Dar și în această privință țările socialiste au ajuns din urmă multe țări din Europa occidentală din rîndul celor care se considerau înaintate. Ritmul de dezvoltare al țărilor socialiste este atît de înalt, încît ele încep în mod serios să ajungă din urmă țări capitaliste importante cum sînt Franța și Italia. Cred că nu va mai trebui să așteptăm mult pînă cînd și sub raportul economic țările capitaliste vor ajunge la periferie. Într-un cuvînt, perspectivele nu sînt surîzătoare pentru capitalism.

Acesta este un lucru minunat, tovarăși ! Căci succesele economice ale socialismului au o însemnătate hotărîtoare atît pentru țările socialiste cît și pentru dezvoltarea întregii situații internaționale. Aceste succese întăresc puterea statelor noastre, ne permit să ridicăm necontenit bunăstarea poporului, să îndeplinim mai repede sarcina principală — sarcina construirii societății comuniste. **(Aplauze puternice).**

Mai există o latură politică foarte importantă a dezvoltării economiei socialismului mondial. Cu fiecare nou succes economic al țărilor noastre crește prestigiul socialismului, sporește forța lui de atracție pentru popoarele din întreaga lume. Încă în primii ani ai puterii sovietice, cînd Uniunea Sovietică era unica țară socialistă, Vladimir Ilici Lenin vorbea de însemnătatea pe care o au succesele economice pentru cauza socialismului, subliniind că principala influență pe arena internațională noi o exercităm prin politica noastră economică.

Dacă în primii ani ai existenței puterii sovietice succesele noastre economice au fost importante, astăzi, cînd socialismul a depășit cadrul unei singure țări, cînd există două sisteme mondiale care se întrec între ele, însemnătatea lor a crescut imens. Viața însăși ne convinge în fiecare zi de faptul că, cu cît sînt mai mari realizările lumii socialiste în construcția economică, în ridicarea bunăstării poporului, în dezvoltarea culturii, cu atît mai rapid este mersul nostru în comun înainte, cu atît mai puternică este influența ideilor comunismului asupra maselor largi populare ! **(Aplauze puternice).**

Sistemul capitalist este pe ducă. Îl rod contradicții ireductibile, troznesc și se prăbușesc temeliile lumii vechi, se spulberă iluziile în privința caracterului de neclintit al sistemului capitalist. Baba geme, oftează, se otărăște, nimic nu-i mai e pe plac. **(Animație în sală).** După cum se spune în popor : „Babei îi e frig și după cuptor". **(Risete, aplauze).** Experiența amară a vieții îi convinge tot mai mult pe oamenii simpli din țările imperialiste că sistemul capitalist, nu numai că nu le poate oferi o viață liberă și fericită, dar pune în primejdie însăși existența unor țări și popoare întregi.

Iată de ce oamenii muncii din țările capitaliste își îndreaptă tot mai des privirile spre țările socialismului. Se apropie ceasul istoric, cînd popoarele din lumea întreagă, pe deplin conștiente de faptul că sistemul capitalismului este condamnat la pieire și convinse de superioritatea noii orînduiri sociale, vor alege această orînduire, pentru că ea reprezintă calea cea mai potrivită, singura cale rațională și fericită de dezvoltare a omenirii. Firește, cucerirea puterii de către oamenii muncii se va înfăptui în fiecare țară, ținîndu-se seama de condițiile reale, de raportul concret al forțelor de clasă, de tradițiile revoluționare ale proletariatului internațional. Nu e nevoie, desigur, să ghicim în ce fel și cînd se va înfăptui aceasta într-o țară sau alta. Sîntem convinși că aceasta se va întîmpla în mod inevitabil, indiferent dacă domnii imperialiști și lacheii lor sînt de acord sau nu, întrucît procesul istoric al trecerii omenirii spre socialism este inevitabil. Victoria va fi de partea comunismului ! **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Realizările de importanță istorico-mondială ale Uniunii Sovietice

Tovarăși ! Am vrea să vă vorbim despre starea de lucruri din Uniunea Sovietică, despre viața și lupta partidului nostru leninist, a popoarelor patriei noastre multinaționale. Linia generală a politicii noastre interne și externe, stabilită prin hotărîrile istoricelor congrese XX și XXI ale P.C.U.S., se aplică consecvent și cu succes în viață. Pe scurt, succesele noastre sînt minunate, în țara noastră treburile merg bine ! **(Aplauze furtunoase).**

Uniunea Sovietică a intrat într-o perioadă istorică nouă a dezvoltării sale, în perioada construcției desfășurate a societății comuniste. Mergînd pe calea leninistă, aplicînd în mod creator mărețele idei leniniste cu privire la construirea socialismului și comunismului, partidul nostru și poporul sovietic au repurtat victorii de importanță istorico-mondială. În anii puterii sovietice producția industrială din țara noastră a crescut de peste 40 de ori. Avem acum o industrie socialistă puternic dezvoltată, care este baza trainică a puterii economice a țării, a capacității ei de apărare, baza bunăstării poporului nostru. Planul septenal, care prevede sporirea producției industriale de 1,8 ori se îndeplinește cu succes.

Realizări importante au fost obținute și în agricultură. În ultimii 6 ani producția globală a agriculturii a crescut de 1,5 ori : suprafețele cultivate au sporit cu 39 milioane hectare. În mod deosebit ne bucură succesele în dezvoltarea creșterii animalelor — cea mai dificilă ramură a agriculturii, care a fost foarte neglijată. Achizițiile de carne de către stat au crescut mai bine de 2 ori în comparație cu anul 1953, iar cele de lapte aproape de 2 ori și jumătate.

În acest an perspectivele pentru recoltă la noi sînt bune !

Vă sînt cunoscute probabil, tovarăși, măsurile sociale importante care au fost înfăptuite în țara noastră în ultimul timp.

Nu de mult, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat legile cu privire la desființarea impozitelor pe salariile muncitorilor și funcționarilor și cu privire la desăvîrșirea trecerii în cursul acestui an a tuturor muncitorilor și funcționarilor la ziua de muncă de 7 și 6 ore.

Aceste hotărîri ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. au o importanță economică și politică excepțională. Ele arată că oamenii muncii din U.R.S.S. au obținut noi realizări sociale remarcabile la care visau de veacuri popoarele de pe întregul glob pămîntesc.

Desființarea impozitelor și trecerea la ziua de muncă redusă au nu numai o mare importanță pentru popoarele Uniunii Sovietice și popoarele țărilor socialiste, ci și o mare însemnătate internațională. Oamenii muncii din toate țările văd în aceste importante măsuri sociale un exemplu al grijii statului socialist pentru binele poporului. Niciodată nu a existat și nu va exista un stat capitalist care să poată trece la desființarea impozitelor percepute de la populație. Dacă el s-ar hotărî să adopte o astfel de lege, și-ar semna propria condamnare la moarte, deoarece nici un stat burghez nu poate exista fără impozite percepute de la poporul muncitor.

În Uniunea Sovietică, înfăptuirea acestei măsuri sociale de cea mai mare importanță va începe încă în cursul acestui an, iar în anul 1965, la noi, toți muncitorii și funcționarii vor fi scutiți de impozite. Pentru noi este limpede : nu mai este departe timpul cînd oamenii sovietici vor trăi într-o țară în care nu există impozite, într-o țară cu cea mai scurtă zi de lucru și cel mai înalt nivel de trai. **(Aplauze puternice).**

Nu încape îndoială că într-un viitor apropiat în toate țările socialiste vor fi înfăptuite aceleași măsuri.

Toate aspectele îmbunătățirii vieții cetățenilor din țările socialiste preocupă în cea mai mare măsură partidele noastre. Să luăm, de pildă, problema locuințelor. Ea este una din problemele de bază ale oricărei societăți.

Cum se rezolvă această problemă în condițiile capitalismului și cele ale socialismului ? Vă voi cita unele date. În cea mai bogată țară capitalistă — Statele Unite ale Americii — ca urmare a înfăptuirii, începînd din anul 1936, a construcțiilor de locuințe de către stat, există 444.000 de locuințe ale statului ; în acest timp au fost lichidate numai 7 la sută din cocioabe. După cum recunoaște chiar și presa burgheză americană, cu un astfel de ritm al construcției de locuințe, pentru lichidarea cocioabelor existente în S.U.A. va fi nevoie de 280 de ani. **(Animație în sală).**

În Uniunea Sovietică numai în primul an al septenalului s-au construit în orașe și centre muncitorești case de locuit cu o suprafață totală de 80,4 milioane metri pătrați spațiu locativ sau peste 2 200.000 de apartamente în orașe, și mai bine de 800.000 de case, în localitățile rurale.

În total, în anii septenalului se vor construi 15 milioane de locuințe. Pentru a vă putea reprezenta mai clar aceste date privitoare la amploarea construcțiilor de locuințe, vă voi spune că acest lucru este aproximativ egal cu construirea în Uniunea Sovietică în decursul septenalului a 190 de orașe noi cu o populație de 250.000 de locuitori fiecare. În cursul septenalului se vor construi noi case de locuit cu o suprafață totală care va depăși de mai bine de trei ori întregul fond de locuințe urban existent în Rusia înainte de revoluție.

În țara noastră se construiesc anual mai multe locuințe decît în Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța, Germania occidentală, Suedia, Olanda, Belgia și Elveția luate la un loc. U.R.S.S. s-a situat pe primul loc în lume în ceea ce privește numărul locuințelor ce se construiesc la mia de locuitori. **(Aplauze puternice).**

Tot mai larg se folosesc în construcția de locuințe prefabricatele din beton armat, ceea ce permite să se aplice mai deplin metodele industriale de construcție, să se îmbunătățească calitatea construcțiilor și să se reducă costul lor. Anul acesta, de pildă, se vor produce în U.R.S.S. 29 de milioane metri cubi de prefabricate din beton armat. Aceasta depășește de peste două ori producția de prefabricate de beton armat din S.U.A., Anglia, Franța și Germania occidentală la un loc.

Astfel și în acest domeniu de importanță vitală socialismul își demonstrează în mod convingător superioritatea față de capitalism, care s-a dovedit a nu fi în stare să rezolve problema locuințelor și care condamnă milioane de oameni să trăiască în cocioabe sau îi lipsește complect de adăpost.

Forțele de producție ale societății sovietice s-au dezvoltat într-atît încît, fără a slăbi atenția față de industria grea, putem aloca suplimentar, după cum a hotărît recent Sovietul Suprem, 25—30 de miliarde de ruble peste prevederile planului septenal pentru sporirea producției mărfurilor de larg consum.

Poporul Uniunii Sovietice și-a luat mari angajamente de muncă pentru următorii șapte ani și el le îndeplinește cu cinste. A fost depășit planul primului an al septenalului. Cu o însemnată depășire sînt îndeplinite prevederile lui și în anul acesta. În dorința de a cîștiga timp în întrecerea economică pașnică cu capitalismul, oamenii sovietici înfăptuiesc lucruri într-adevăr minunate.

În țara noastră a luat avînt întrecerea socialistă a întregului popor pentru îndeplinirea înainte de termen a planului septenal. Nu numai diferitele întreprinderi, dar și raioane economice, regiuni și republici întregi își iau angajamente mari — să îndeplinească sarcinile septenalului în cinci ani. Amploarea mișcării pentru o muncă comunistă este o mărturie grăitoare a noului avînt fără precedent, a activității creatoare a muncitorilor, a oamenilor muncii din agricultură și a intelectualității.

Peste cinci milioane de muncitori și specialiști, mii de secții, întreprinderi, șantiere, colhozuri și sovhozuri se întrec pentru înaltul titlu de udarnici, de brigăzi și colective de muncă comunistă. Trăsătura distinctivă a acestei mișcări a inovatorilor o constitue faptul că ei îmbină cu succes lupta pentru o productivitate ridicată a muncii cu ridicarea perseverentă a nivelului cunoștințelor lor cu afirmarea principiilor comuniste în muncă și în viață. Deviza acestei mișcări este: să învățăm să trăim și să muncim în chip comunist ! Acum, în viața noastră de toate zilele se naște omul care va trăi și va munci în societatea comunistă.

În deceniul următor țara noastră va rezolva sarcina sa economică principală și va întrece cea mai puternică și mai bogată țară capitalistă — Statele Unite — nu numai în ceea ce privește volumul absolut al producției, ci și în ceea ce privește producția pe cap de locuitor. Acest lucru va fi realizat prin accelerarea progresului tehnic în întreaga economie națională, prin mecanizarea și automatizarea producției, printr-o uriașă construcție capitală. Știința și tehnica sovietică au și atins în prezent un nivel atît de înalt care a situat Uniunea Sovietică într-o serie de domenii ale științei pe primul loc în lume. Dispunem de o bază tehnică de producție și de cadre care vor putea într-un viitor foarte apropiat să aducă și mai multă glorie Patriei noastre ! **(Aplauze).**

În prezent, Comitetul Central al partidului nostru și guvernul sovietic, pregătindu-se în vederea Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., care va avea loc în 1961, lucrează la planul de perspectivă al dezvoltării Uniunii Sovietice pe o perioadă de douăzeci de ani. Acest plan de perspectivă va reprezenta principalul pivot al programului partidului în lupta pentru construirea societății comuniste în țara noastră.

Popoarele sovietice sînt astăzi mai unite ca niciodată în jurul partidului comunist, al Comitetului său Central leninist și al guvernului sovietic, sînt pline de hotărîre să traducă în viață previziunile comunismului științific, să înalțe prin munca lor edificiul luminos și măreț al societății comuniste. Cu fiecare zi se apropie clipa cînd vom putea spune că comunismul, la fel ca astăzi socialismul, s-a transformat din țelul nostru scump într-o realitate vie. Și această clipă fericită, dragi prieteni, nu e departe ! **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Tovarăși ! Socialismul s-a născut și s-a maturizat în luptă grea. Odată cu dezvoltarea lui au fost create condiții din ce în ce mai bune pentru mersul nestăvilit înainte.

Construirea societății comuniste în Uniunea Sovietică face parte integrantă din înaintarea comună a țărilor socialiste spre comunism, ea constituie o parte a marilor transformări revoluționare care marchează triumful marxism-leninismului și care zguduie întreaga lume veche. Comunismul își va îndeplini măreața sa misiune istorică de a izbăvi omenirea de mizerie și războaie. Triumful său se apropie datorită muncii constructive a poporului sovietic, a popoarelor tuturor țărilor lagărului mondial socialist, strîns unite sub steagul marxism-leninismului.

Marea însemnătate internațională a succeselor popoarelor din țările socialiste constă tocmai în faptul că, întărind prin munca lor cauza socialismului, ele îl înalță în ochii tuturor popoarelor, însuflețesc pe oamenii muncii din țările capitaliste la lupta pentru interesele lor vitale fundamentale, pentru o viață liberă și fericită. Vorbind plastic, putem spune că succesele țărilor socialiste sînt o rachetă cu multe trepte care va plasa negreșit popoarele întregii lumi pe orbita comunismului. **(Aplauze furtunoase).**

Succesele politico-economice ale țărilor socialiste contribuie la întărirea unității noastre, asigură creșterea necontenită a factorilor materiali și morali ai întăririi păcii. Datorită faptului că viața în țările socialiste devine tot mai bună, datorită faptului că avem mai mult metal, cărbune, petrol și mașini, se ivesc noi posibilități de ajutor și sprijin reciproc, de accelerare a construcției socialiste în toate țările frățești. Iar toate acestea întăresc nemăsurat de mult marele lagăr socialist — principalul bastion al păcii în întreaga lume.

Se înțelege că succesele nu vin de la sine, ci se obțin prin luptă dîrză și prin muncă constructivă sub o conducere pricepută și elastică. Conducerea justă a economiei naționale de către partidele marxist-leniniste din țările socialiste, gospodărirea socialistă fundamentată științific sînt chezășia înaintării cu succes pe calea avîntului economiei țărilor socialiste și a ridicării bunăstării popoarelor lor.

Politica justă în domeniul dezvoltării economice este principala condiție a victoriei socialismului și comunismului nu numai în fiecare țară în parte ci și în cadrul sistemului socialist mondial. Căci nu trebuie să uităm că pe arena mondială se desfășoară întrecerea între cele două sisteme. Noi credem în victoria sistemului nostru. Avem toate condițiile obiective pentru această victorie. Însă aceste condiții trebuie folosite cu pricepere. Însăși natura sistemului socialist mondial reclamă o foarte strînsă coordonare a dezvoltării economiei tuturor țărilor, o diviziune rațională a muncii între ele.

Conducătorii partidelor comuniste s-au întrunit deja de cîteva ori la consfătuiri în legătură cu problemele dezvoltării economiei și ale colaborării economice a țărilor socialiste. Acum doi ani a avut loc la Moscova o consfătuire în legătură cu problemele coordonării economiei naționale a țărilor socialiste, iar la începutul acestui an o consfătuire consacrată schimbului de experiență în ceea ce privește dezvoltarea agriculturii. Ambele consfătuiri au fost de un uriaș folos pentru lagărul socialist. Cred că și pe viitor vom rezolva în mod colectiv problemele importante ale dezvoltării sistemului mondial socialist. Trebuie să tindem, în cadrul întregului sistem, spre realizarea unui volum maxim de produse necesare, cu cheltuire minimă de muncă. Pentru aceasta, în fiecare țară trebuie dezvoltate acele ramuri ale producției care asigură rezultate bune, folosind ajutorul celorlalte țări socialiste în ceea ce privește obținerea acelor resurse, care sînt insuficiente.

Desigur că imperialiștilor nu le este de loc pe plac această strînsă colaborare a noastră; ei ar dori ca țările noastre să semene cu carul din celebra fabulă în care racul dă îndărăt, lebăda se înalță în văzduh, iar știuca trage spre apă. **(Animație în sală).** În acest caz noi nu am putea să urnim din loc „carul socialist", cauza noastră comună — construirea socialismului și a comunismului. Zadarnic visează însă dușmanii să vadă țările socialismului dezbinate și deci mai puțin puternice. Nu vor vedea ei acest lucru, cum n-o să-și vadă ceafa. **(Risete, aplauze puternice).**

Încă de pe acum este limpede pentru fiecare că numai în condițiile unei strînse colaborări economice și politice între țările sistemului mondial socialist este posibil mersul lor victorios înainte spre socialism și comunism. Altă cale nu există. Aceasta o arată în special exemplul Iugoslaviei. După cum se știe, conducătorii Uniunii Comuniștilor se situează de multă vreme pe poziția negării necesității lagărului socialist, pe care îl identifică cu un bloc militar.

Conducătorii Iugoslaviei denumesc politica lor o politică în afara blocurilor, deși toată lumea știe, și cu atît mai mult o știu conducătorii Iugoslaviei, că ei fac parte din așa-numitul bloc balcanic, format din Iugoslavia, Grecia și Turcia. Așadar, politica Iugoslaviei nu este de loc o politică în afara blocurilor. Prin blocul balcanic Iugoslavia este legată de blocurile militare agresive N.A.T.O. și C.E.N.T.O.

Țările lagărului socialist construiesc noua societate în condiții diferite. Luați Cehoslovacia industrială, unde forțele de producție au cunoscut încă în timpul capitalismului o dezvoltare destul de însemnată, și, să zicem, Vietnamul și Albania, în trecut țări înapoiate, sau țările cu un nivel mediu de dezvoltare — Bulgaria, Polonia și altele. Construirea socialismului în fiecare din aceste țări a generat numeroase metode și forme diferite. Partidele frățești, călăuzindu-se după legile generale ale construirii socialismului, au îmbogățit tezaurul nostru colectiv cu experiența lor concretă, cu acea diversitate fără de care, după cum spunea Lenin, nu ne putem închipui construirea socialismului la diferite popoare.

Construirea socialismului și a comunismului în țările noastre, care primele în istorie făuresc o societate nouă, este, ca să folosim o imagine plastică, asemenea unei ascensiuni pe un munte înalt pe care nu s-a suit încă nimeni. Greu și complicat este drumul care duce spre vîrf. Multe obstacole și primejdii ne pîndesc în această cale. Dar acum vîrful muntelui este aproape, drumul spre el este deschis. Se văd limpede orizonturile însuflețitoare ale viitorului ! Popoarele care vor păși după noi pe drumul socialismului nu numai că vor folosi experiența noastră bogată, dar vor face și mai plină de conținut, și mai vie această carte deschisă a experienței construcției socialiste.

Pentru o politică rezonabilă de pace, pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial

Tovarăși ! Problemele relațiilor internaționale, problemele războului și ale păcii au frămîntat întotdeauna profund masele populare. E și firesc. Nu o dată în istorie politica antipopulară a imperialiștilor, tendința lor de a reîmpărți lumea, de a cotropi noi colonii au adus omenirii grozăviile unor războaie pustiitoare. Dar oricît de cumplite au fost războaiele trecute, dacă cercurile imperialiste vor reuși să dezlănțuie un nou război mondial, calamitățile lui vor fi incomparabil mai îngrozitoare. În vîlvătaia exploziilor bombelor cu hidrogen se pot mistui milioane de oameni, iar pentru unele state un război atomic va fi literalmente o catastrofă. Iată de ce, în întreaga lor activitate, partidele marxist-leniniste luptă întotdeauna, în mod consecvent, pentru o politică rezonabilă de pace, pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial.

Sper că mă veți înțelege de ce repet unele adevăruri cunoscute. Istoria mondială s-a dezvoltat în așa fel, încît acum există pe globul pămîntesc două sisteme sociale : sistemul socialist și cel capitalist. Aceste sisteme sociale sînt antagoniste. Noi, oamenii din lagărul socialist, sîntem convinși că a sunat ceasul din urmă al capitalismului, că acesta este un sistem care și-a trăit traiul. Apologeții capitalismului, înfrumusețîndu-și sulemenindu-și sistemul, încearcă să-i prelungească zilele. Vă amintiți, desigur, că în Statele Unite ale Americii am fost acuzat că mai că aș tinde să îngrop fiziceste pe fiecare capitalist. **(Animație în sală).** Comuniștii, înțelegînd inevitabilitatea pieirii capitalismului și bucurîndu-se că o asemenea zi va sosi, totuși în acțiunile lor nu se lasă călăuziți de sentimente și idei naive și nu se gîndesc să îngroape pe fiecare capitalist în parte ; ei își dau seama că capitalismul își sapă singur mormîntul. **(Aplauze).**

Dar mai exact, dacă e vorba cine pe cine va îngropa, groparul capitalismului, după cum a spus Karl Marx, este clasa muncitoare. Și eu, ca membru al partidului comunist, ca membru al marii și puternicei clase a muncitorilor, nu mă exclud pe mine din rîndurile groparilor capitalismului. **(Aplauze puternice, îndelung repetate).** Clasa muncitoare din fiecare țară va îndeplini cu mîndrie această misiune istorică — misiunea de a îngropa capitalismul și de a crea o societate nouă, socialistă, comunistă. Prin urmare, însăși clasa muncitoare, înșiși oamenii muncii din fiecare țară vor rezolva problema înlocuirii orînduirii capitaliste prin orînduirea socialistă. Viitorul aparține clasei muncitoare, ideilor ei, care sînt exprimate în învățătura marxist-leninistă. **(Aplauze).**

Muncitorii, țăranii, intelectualitatea muncitoare din toate țările socialiste, după ce au cucerit puterea, construiesc prin munca lor socialismul și comunismul și, prin succesele lor în construirea noii societăți, arată ce victorii pot obține oamenii muncii din fiecare țară, luînd puterea în mîinile lor. De aceea, cu cît succesele noastre sînt mai mari, cu atît mai mult vor însuflețî ele clasa muncitoare din fiecare țară la lupta revoluționară, la asaltul capitalismului.

Comuniștii sînt oameni care gîndesc realist, ei își dau seama că în condițiile actuale, cînd există două sisteme mondiale, relațiile dintre ele trebuie construite în așa fel încît să fie exclusă posibilitatea izbucnirii unor războaie între

(Continuare în pag. 7-a)

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea de salut a tovarășului N. S. Hrușciov

(Urmare din pag. 6-a)

state. Numai niște smintiți și niște maniaci pot lansa în zilele noastre îndemnuri la un nou război mondial. Cît privește oamenii cu mintea întreagă — și ei reprezintă totuși majoritatea chiar și printre cei mai înrăiți dușmani ai comunismului — ei nu pot să nu-și dea seama de urmările fatale ale unui nou război.

După cum se știe, guvernul sovietic, guvernele celorlalte țări socialiste, prin politica lor realistă au dovedit în fapt popoarelor din lumea întreagă atașamentul lor față de ideea coexistenței pașnice între state. Propunerile cu privire la dezarmarea generală și totală, cu privire la încetarea experiențelor cu arma nucleară și la interzicerea totală a acestor arme, cu privire la reducerea forțelor armate ale țărilor socialiste, — cred că nu-i nevoie să enumăr aici toate acțiunile iubitoare de pace întreprinse din partea noastră — dovedesc în mod concret dorința noastră de a preîntîmpina războiul și de a consolida realmente cauza păcii.

Noi ne-am pregătit cu toată seriozitatea în vederea conferinței de la Paris a șefilor guvernelor celor patru puteri. După cum se știe, prin nerușinatele sale acțiuni provocatoare, guvernul S.U.A. a torpilat această conferință încă înainte ca ea să fi început. Numele aviatorului spion Powers, cu toate că acesta nu e, firește, decît o mică gînganie veninoasă **(animație în sală)**, în slujba clicii militariste de la Pentagon, va intra ca o pată rușinoasă în istoria Americii, alături de numele acelora care l-au trimis în acest zbor banditesc.

Ceea ce s-a întîmplat la Paris nu este un fenomen întîmplător, — aceasta este tactica imperialismului. Imperialiștii în frunte cu cercurile agresive din Statele Unite ale Americii au fost și sînt împotriva politicii de coexistență pașnică a statelor.

Îmi amintesc de o convorbire pe care am avut-o la Camp David cu dl. Dillon, secretar de stat adjunct al S.U.A. Fiind duminică, președintele S.U.A. a plecat cu elicopterul să se roage la biserică, iar mie mi-a spus că dl. Dillon ar vrea să discute cu mine unele probleme economice și comerciale. Probabil că acest om cucernic s-a rugat acolo lui dumnezeu pentru reușita zborului lui Powers. **(Animație în sală)**. Printre altele, aceasta este un fel de ilustrare a faptului că dumnezeu nu-i ascultă cum pe imperialiști. **(Risete, aplauze)**. Președintele S.U.A. s-a rugat domnului pentru succesul zborului acestui avion de spionaj. Și totuși noi am doborît avionul. Cui i-a ajutat dumnezeu? **(Animație în sală)**. Cum s-ar zice, el s-a dovedit a fi de partea socialismului. **(Aplauze)**. Cînd în timpul convorbirii mele cu Dillon, i-am arătat necesitatea de a crea condiții pentru coexistența pașnică, el mi-a pus întrebarea cinică: dar ce este coexistența? Eu unul nu înțeleg ce înseamnă aceasta. Vedeți cît de nerușinat este dl. Dillon. Firește, el și cei de teapa lui ar prefera să existe numai ei, fără țările socialiste. Dar acest lucru nu mai depinde de ei. **(Aplauze puternice)**.

S-ar putea pune întrebarea: dacă imperialiștii sînt împotriva coexistenței pașnice, cum de și-au dat consimțămîntul pentru întîlnirea șefilor de guverne care urma să aibă loc la Paris?

Trebuie să ținem seama de faptul că în țările imperialiste atitudinea față de problema coexistenței pașnice nu este pretutindeni aceeași. În timpul convorbirilor pe care le-am avut la Paris cu președintele de Gaulle și cu primul ministru Macmillan, am avut impresia că ei manifestau o anumită înțelegere a necesității coexistenței pașnice și chiar ei înșiși căutau să-mi demonstreze că pe viitor în relațiile dintre state cu orînduiri sociale diferite trebuie promovată o politică de coexistență.

Încă nu toți reprezentanții cercurilor guvernante din Statele Unite ale Americii sînt în stare să rostească cuvintele „coexistența pașnică", **(animație în sală)**, iar unii, ca de pildă Dillon, declară că nici nu înțeleg ce înseamnă aceste cuvinte și refuză să ducă o politică în spiritul coexistenței pașnice. Dar timpul este cel mai bun învățător, el îi va învăța și pe acești oameni tari de cap. Mai devreme sau mai tîrziu ei vor înțelege că nu există altă alternativă decît sau coexistența pașnică sau un război sîngeros. Nu au decît să aleagă. Victoria însă va fi de partea noastră. **(Aplauze puternice)**.

Cît privește poporul american e de presupus că el va trage concluziile corespunzătoare și va promova conducători care înțeleg necesitatea coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite.

Trebuie să ținem seamă și de faptul că țările imperialiste nu sînt monolite, ele își au contradicțiile lor interne. Pe de o parte, clasa muncitoare, țărănimea muncitoare și intelectualitatea muncitoare, iar pe de altă parte — monopoliștii, capitaliștii, care se îmbogățesc din exploatarea clasei muncitoare, din exploatarea tuturor oamenilor muncii.

Popoarele acestor țări, îndeosebi clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea muncitoare și chiar o parte a burgheziei nu vor război sau se tem de război. Unii nu vor, alții se tem. Popoarelor le sînt scumpe lozincile luptei pentru pace, ale luptei împotriva războiului. Și, sub presiunea acestor forțe populare, guvernele statelor imperialiste au fost nevoite să-și dea consimțămîntul pentru întîlnirea șefilor de guverne. Dar ele și-au propus înainte să zădărnicească această întîlnire, iar acum încearcă să arunce asupra Uniunii Sovietice vina acestei zădărniciri.

Oamenii care au torpilat conferința varsă acum lacrimi de crocodil. Ei sînt îndurerați așa cum a fost îndurerat Iuda care l-a vîndut pe Cristos. Ei au răstignit pe cruce această conferință, iar acum afirmă că vinovată ar fi Uniunea Sovietică, pentru că n-a vrut să intre de bună voie în cursa pe care i-o întinseseră puterile imperialiste.

Noi trăim în alte timpuri decît acelea în care s-a creat legenda lui Cristos, trăim în secolul al XX-lea. **(Animație în sală)**. Acum reprezentanții lucizi ai lumii capitaliste recunosc că dezvoltarea socialismului nu poate fi oprită. Pe unii domni aceasta îi face să-și piardă mințile, să recurgă la măsuri care pot fi numite de-a dreptul provocatoare. Ei dau dovadă de nervozitate, se comportă ca niște zmintiți. În asemenea condiții, chiar și aceia dintre ei care nu ar dori să dezlănțuie un război, ar putea de spaimă să apese pe un buton greșit, iar urmările vor fi de neînlăturat.

De aceea trebuie să trezim conștiința popoarelor, să întărim vigilența lor, să organizăm și să intensificăm lupta împotriva politicii agresive a imperialismului, împotriva colonialiștilor, trebuie să acordăm sprijin și ajutor popoarelor care luptă pentru eliberarea lor de sub jugul imperialist, colonial. Trebuie să acordăm ajutor popoarelor care și-au dobîndit deja independența politică, dar se află în stare de dependență economică, pentru ca ele să prindă putere și să poată promova cu fermitate o politică corespunzătoare intereselor păcii.

Toate acestea arată că noi trebuie să dezvăluim și mai adînc plăgile imperialismului, racilele lui. Pentru a preîntîmpina războiul, inclusiv un război local, deoarece el se poate transforma într-unul mondial, fiecare popor în țara sa trebuie să exercite presiuni asupra guvernului său, să-l oblige să respecte principiile coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite.

Imperialismul american a comis un act de provocare împotriva Uniunii Sovietice. Dar incursiunea agresivă, în scopuri de spionaj, a avionului american are, ca să zicem așa, și latura sa pozitivă. Acest element pozitiv constă în faptul că popoarele tuturor țărilor, care nu vor război și care luptă cinstit împotriva lui, văd acum și mai limpede că nu trebuie să se lase legănate de nici un fel de iluzii, că nu trebuie să slăbească eforturile lor în lupta pentru pace, că nu trebuie să dea crezare declarațiilor celor care îndeplinesc voința imperialiștilor.

Acum, după eșecul politicii zborurilor de spionaj deasupra teritoriului Uniunii Sovietice, cercurile agresive din Statele Unite, căutînd să-și justifice cît de cît acțiunile, pretind că aceste zboruri ar fi fost necesare pentru apărarea națională a țării lor, pentru preîntîmpinarea unui așa-zis atac prin surprindere, în care scop ele au căutat să stabilească locurile unde sînt amplasate bazele sovietice pentru lansarea de rachete. Hotărîrea de a nu sista aceste zboruri nici chiar avînd în vedere întîlnirea șefilor de guverne a fost luată, afirmă ele, ținîndu-se seamă de importanța deosebită pe care zborurile de spionaj o au pentru asigurarea apărării S.U.A. Ce născocire neghioabă, ce minciună sfruntată!

Perfidele zboruri de spionaj nu au în genere nici un fel de justificare, chiar dacă sînt dictate de necesitatea asigurării apărării, dat fiind că incursiunea unor avioane militare în spațiul aerian al unei țări străine constituie o încălcare a suveranității. Aceasta aduce prejudicii apărării țării în care este trimis avionul și ea are tot dreptul să ia toate măsurile necesare pentru apărarea sa. Adevărul este că tocmai asemenea zboruri și încălcarea suveranității pot constitui o cauză care să provoace un nou război.

Referirea cercurilor agresive americane la interesele apărării S.U.A. nu rezistă criticii din nici un punct de vedere. Eu afirm că materialele obținute în urma zborurilor de spionaj sînt complect lipsite de valoare din punctul de vedere al asigurării apărării S.U.A. Noi știm foarte bine că zborurile avioanelor de spionaj se efectuau tocmai în regiuni în care nu avem baze pentru lansarea de rachete. Noi știm că acum doi-trei ani au fost fotografiate regiuni în care sînt situate poligoane pe care noi efectuăm lansări experimentale de rachete. Au fost fotografiate poligoane pentru experimentarea armei-rachetă și nu baze militare-strategice pentru lansarea de rachetă. Dacă senatorii americani care anchetează în prezent toată această afacere murdară nu se pot descurca singuri în aceste probleme, le recomand să ceară avizul unor specialiști. La nevoie, noi înșine am fi dispuși să le dăm o consultație în această chestiune **(risete, aplauze)**, și atunci ei se vor convinge că avioanele americane au zburat deasupra unor poligoane experimentale și nu deasupra bazelor pentru lansarea de rachete. Au fost fotografiate, desigur, și alte obiective, dar nici acestea nu au vreo legătură cu bazele pentru rachete.

Justificarea politicii aventuriste capabile să provoace un conflict militar o pot face, speculînd sentimentele naționale ale poporului american, numai niște oameni care se lasă călăuziți de politica „echilibristicii în pragul războiului", numai niște oameni care se joacă de-a războiul, care se joacă cu focul. Noi declarăm: dacă vor fi folosite alte metode de spionaj, le vom paraliza și pe acestea și le vom da riposta cuvenită. **(Aplauze puternice)**.

Dar să presupunem chiar că bazele pentru lansarea de rachete ar fi fost fotografiate. Ce valoare poate avea acest lucru pentru apărarea unei țări, pentru preîntîmpinarea unui atac prin surprindere? Nici una. Datele cu privire la locul unde sînt amplasate asemenea baze pot avea valoare nu pentru o țară care se îngrijește de interesele apărării sale, ci numai pentru statul care plănuiește o agresiune, care intenționează să dea cel dintîi lovitura și de aceea vrea să distrugă bazele de lansare a rachetelor spre a evita o contralovitură după ce își va fi săvîrșit agresiunea. Ce-i drept, față de existența mijloacelor moderne, bazele pentru rachete nu pot fi distruse printr-o singură lovitură, prin două sau cîteva lovituri; tehnica rachetelor asigură acum posibilitatea de a da o contralovitură în orice împrejurări.

Prin urmare, stabilirea amplasării bazelor pentru rachete nu poate pune la adăpost o țară împotriva unei agresiuni. Și deoarece guvernul Statelor Unite ale Americii ne încredințează că nu va săvîrși primul o agresiune, se pune întrebarea în ce scop se fac aceste zboruri agresive care tulbură relațiile normale dintre țări și provoacă conflicte cu implicații de ordin militar?

Un guvern care se situează efectiv pe pozițiile păcii și care tinde să rezolve problemele internaționale litigioase nu pe calea războiului, ci pe calea tratativelor, nu va recurge niciodată la zboruri agresive de spionaj, care duc la rezultate diametral opuse — la ascuțirea, la agravarea situației internaționale — și pot provoca un conflict militar.

Conducătorii guvernului S.U.A. pun accentul pe faptul că avionul militar doborît la 1 mai nu era înarmat. Într-adevăr, acesta a fost un avion de spionaj, prevăzut cu utilajul corespunzător destinației sale — instalații de radiolocație și aparate de fotografiat. Dar el putea să aibă la bord și o bombă atomică. Ar însemna că acum trebuie să creăm aparate care să ne permită să stabilim dacă avionul respectiv este sau nu înarmat cu arma nucleară. Sau poate ar trebui să-l întrebăm pe aviatorul care conduce un asememea avion: „Vii în Uniunea Sovietică cu o bombă atomică sau cu aparate pentru spionaj?" **(Risete, aplauze)**.

Nu, domnilor, noi nu intenționăm să cheltuim bani pentru asemenea cercetări sau să întrebăm pe aviatori cu ce vin ei în Uniunea Sovietică.

Noi știm că dacă un avion pătrunde fără permisiune în spațiul unui alt stat, aceasta este o diversiune, este o provocare, și prin urmare țara respectivă trebuie să se apere. Ce mijloace de apărare există? Doborîrea avioanelor și lovirea bazelor de pe care ele decolează. **(Aplauze)**.

Poporul Statelor Unite ale Americii și popoarele țărilor care s-au aliat cu ele și în care sînt situate bazele militare americane trebuie să tragă concluzia că politica pe care o duc Statele Unite ale Americii este politica lui Dulles, politica lui Adenauer, politica „în pragul războiului". Iar acela care duce o asemenea politică poate să tîrască toate popoarele în prăpastia unui al treilea război mondial.

Tovarăși! Acum este clar pentru toată lumea că Statele Unite ale Americii, care au torpilat conferința la nivel înalt, nu au avut nici un fel de propuneri constructive pe care să le prezinte la această conferință. Delegația sovietică însă nu a venit cu geamantanele goale la conferință; ea adusese propuneri concrete, care nu din vina noastră nu au putut fi discutate la conferința șefilor de guverne. Propunerile noastre au fost însă trimise acum guvernelor tuturor țărilor și supuse spre examinare Comitetului celor zece state pentru dezarmare.

Dacă puterile occidentale ar poseda și ele măcar oarecare planuri pozitive, ele ar putea să le dea acum publicității, cum a făcut Uniunea Sovietică, publicîndu-și noile propuneri în problema dezarmării, și să arate astfel lumii întregi că au avut într-adevăr ceva de propus atunci cînd au venit la Paris. Dar de pe țărmurile apusene nu se aud nici un fel de propuneri rezonabile. De pe țărmurile apusene se aude vechiul cîntec de care toată lumea s-a săturat: propunerile Uniunii Sovietice în problema dezarmării sînt propagandă.

Toată lumea vede acum cine s-a pregătit cu adevărat în vederea dezarmării și a pregătit propuneri menite să ducă la rezultate pozitive, și cine nu s-a pregătit pentru ținerea conferinței la nivel înalt, ci, dimpotrivă, și-a pus în gînd s-o zădărnicească și a zădărnicit-o.

Cu toate că conferința de la Paris a fost zădărnicită de cercurile agresive din S.U.A., de pe urma acestui fapt n-au dispărut problemele internaționale arzătoare, care tot își mai așteaptă rezolvarea. Pentru a obține statornicirea unor relații normale între state și a exclude posibilitatea unui nou război mondial, trebuie soluționată problema dezarmării generale, distruse mijloacele de ducere a războiului și desființate forțele armate ale statelor. Se înțelege de la sine, sub un control internațional corespunzător. Trebuie să lichidăm rămășițele celui de-al doilea război mondial, să încheiem tratatul de pace cu cele două state germane și să rezolvăm pe această bază problema Berlinului occidental.

Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste sînt oricînd gata să-și trimită reprezentanții pentru a semna un tratat de dezarmare generală, pentru a semna Tratatul de pace cu Germania. În repetate rînduri, am chemat și statele occidentale să dea dovadă de bună voință. Dar cercurilor agresive din Statele Unite nu le trebuia rezolvarea acestor probleme; lor le trebuia o provocare pentru a zădărnici întîlnirea și a submina astfel posibilitatea discutării problemelor internaționale la ordinea zilei.

Ce concluzie se poate trage din zădărnicirea conferinței? Dacă guvernul Statelor Unite ale Americii va continua și de aci înainte politica proclamată de Herter, dacă va continua să efectueze zboruri, aceasta va avea desigur cele mai grave urmări pentru cauza păcii.

Oamenii de stat care se află în prezent la conducerea Statelor Unite și-au demonstrat agresivitatea și înverșunarea. Ei sînt atît de orbiți de furia împotriva comunismului încît nu mai sînt în stare să înțeleagă lucid condițiile care s-au creat în lume. Actualii conducători ai S.U.A. par a nu fi în stare să construiască pe baze juste relațiile dintre state cu orînduiri sociale diferite.

Nu e treaba noastră, ci treaba poporului american să decidă cine va fi ales următorul președinte al S.U.A. Dar statul nostru, poporul nostru, care vor să trăiască în pace și prietenie cu poporul american, au desigur tot interesul să fie ales un asemenea președinte și să fie format un asemenea guvern care să-și dea seama de greșelile comise de actualul guvern al Statelor Unite ale Americii și să le îndrepte.

Uniunea Sovietică și Statele Unite sînt două mari puteri mondiale. Însăși istoria le-a rezervat acest loc. De cele două state ale noastre depinde în multe privințe cum va evolua mai departe situația internațională — pe drumul întăririi păcii sau pe drumul înveninării relațiilor.

Guvernul sovietic a făcut totul pentru ca relațiile care se amelioraseră oarecum între statele noastre să se dezvolte și mai departe. Dar conducătorii americani fac tot ce pot pentru a readuce lumea la cele mai triste vremuri ale „războiului rece". Și acest lucru nu se face la întîmplare, ci în baza unui plan, după cum au recunoscut de fapt secretarul de stat Herter și președintele S.U.A. Doar ei au recunoscut că au trimis cu premeditare avionul de spionaj deasupra teritoriului Uniunii Sovietice. Firește, orice guvern și orice om de stat cu judecată sănătoasă își dă seama că trimiterea unui avion de spionaj, pătrunderea în spațiul unei alte țări, nu pot contribui la îmbunătățirea relațiilor dintre țări, la rezolvarea problemelor care urmau să fie discutate în cadrul întîlnirii la nivel înalt.

Ce linie trebuie să urmăm în aceste condiții? Trebuie oare să acceptăm această „provocare" și să renunțăm la eforturile care au fost depuse de popoarele țărilor noastre pentru a obține destinderea încordării internaționale, lichidarea „războiului rece" și normalizarea relațiilor dintre state? Nu, o asemenea politică ar fi nejustă. Dacă am porni pe această cale, ar însemna să facem pe placul imperialiștilor, care cîștigă de pe urma „războiului rece" și a cursei înarmărilor. Aceasta ar corespunde dorințelor lor. Prin urmare, ar fi ca și cum ar primi o recompensă pentru acțiunile lor provocatoare. Noi nu trebuie să admitem așa ceva. Doborînd avionul „U-2", noi nu numai că l-am doborît pe spionul-provocator, dar am și dat peste nas imperialiștilor americani, am dat peste nas militariștilor de la Pentagon! **(Aplauze)**.

Toate popoarele vor pace, inclusiv poporul american. De acest lucru nu m-am îndoit înainte de călătoria în S.U.A. și m-am convins îndeosebi în timpul șederii mele în acea țară. Și dacă acum, în urma zădărnicirii conferinței, în urma minciunilor, calomniilor și mobilizării tuturor forțelor pentru ațîțarea „războiului rece", cîte unii se lasă amețiți de zarvă, acesta este un fenomen vremelnic, care mai devreme sau mai tîrziu va ceda locul unei situații mai sănătoase.

Ceea ce s-a întîmplat este una din manifestările convulsiilor imperialismului. Cercurile agresive ne vor provoca și de aci înainte. De aceea noi, reprezentanții lumii socialiste, reprezentanții clasei muncitoare, reprezentanții țărănimii muncitoare, trebuie să dăm o ripostă energică și hotărîtă militariștilor, să zădărnicim uneltirile lor agresive.

Citind presa din diferite țări și scrisorile pe care le primesc, văd că unii oameni, și chiar dintre cei care se pronunță pentru coexistență și luptă pentru asigurarea păcii, nu înțeleg pînă la capăt poziția adoptată de guvernul sovietic la Paris. Unii îmi pun întrebarea de ce chiar și după ce președintele Eisenhower a declarat că a suspendat zborurile deasupra teritoriului Uniunii Sovietice noi nu am consimțit să participăm la conferința la nivel înalt. Ni se spune: de ce ați plecat din Paris, din moment ce președintele a dat satisfacție Uniunii Sovietice declarînd că zborurile vor fi sistate!

Aș vrea să dau încă o dată lămuriri în legătură cu această chestiune. O fac pentru a ajuta oamenilor de bună credință, care vor într-adevăr ca pacea să domnească pe pămînt, să înțeleagă just poziția Uniunii Sovietice.

Suspendarea zborurilor a fost anunțată de președinte la Paris, la întîlnirea preliminară a șefilor celor patru state. Declarația respectivă a fost făcută cam în acest spirit: „Noi, Dwight Eisenhower, vă dăruim următoarele: suspendăm zborurile de spionaj deasupra teritoriului Uniunii Sovietice".

Judecați și dv. Este admisibil oare un asemenea ton într-o convorbire serioasă cu reprezentanții unui mare și puternic stat socialist?! Cînd l-am rugat pe președinte să precizeze pe ce termen se suspendă zborurile, el a spus: pe timpul șederii mele la Casa Albă. Această precizare merită o atenție deosebită. Nu mai vorbesc de hotărîrea însăși — de a suspenda zborurile. Președintele Statelor Unite ale Americii a aprobat aceste zboruri, a permis efectuarea unor zboruri de spionaj chiar în ajunul întîlnirii șefilor de guverne. După ce noi am doborît avionul-agresor, a fost făcută o declarație în sensul că aceste zboruri se efectuau în interesul Statelor Unite, că ele se efectuau și înainte și că vor continua să fie efectuate. Acest lucru a fost anunțat de Herter, dar el a invocat numele președintelui și președintele s-a declarat de acord cu el.

Cînd am sosit la Paris, președintele a făcut o declarație cu privire la suspendarea zborurilor. El a făcut-o sub presiunea opiniei publice mondiale, și, după cum se pare, sub presiunea Franței și Angliei. Dar orice om care se pricepe cît de cît în politică trebuie să înțeleagă că deoarece președintele a suspendat zborurile, el poate să suspende și suspendarea acestor zboruri, adică să permită iarăși zborurile și să aprobe planuri pentru noi incursiuni în spațiul aerian al Uniunii Sovietice.

Această declarație a președintelui este un subterfugiu, o jumătate de măsură — ea nu este o recunoaștere a caracterului nejust al politicii agresive. Vorbind despre suspendarea zborurilor, el are aerul de a face un hatîr Uniunii Sovietice. Noi însă nu avem nevoie de pomană și daruri de la imperialiști; noi nu le-am primit, nu le primim și nu le vom primi niciodată. **(Aplauze)**. Noi luptăm nu numai pentru securitatea țării noastre, ci și pentru securitatea fiecărui stat suveran. Uniunea Sovietică cere ca suveranitatea să fie respectată de către toate țările din lume și ca nimeni să nu îndrăznească s-o încalce.

Președintele a suspendat zborurile. Dar dacă el își va suspenda această hotărîre și zborurile vor fi reluate, ce va trebui să facem atunci?! Noi vom doborî avioanele și vom lovi bazele lor de decolare. **(Aplauze)**. Dar vrem ca guvernul Statelor Unite ale Americii să-și dea seama că miza lui pe zborurile de spionaj este o aventură, că efectuarea unor asemenea zboruri este un act de agresiune împotriva Uniunii Sovietice și împotriva oricărei alte țări. De aceea noi am și cerut să se recunoască că asemenea acțiuni sînt nejuste, că trebuie prezentate scuze, pedepsiți cei vinovați și date asigurări că asemenea lucruri nu se vor mai repeta. Oricare țară suverană care nu este un satelit al S.U.A. ar fi procedat la fel.

Noi nu intenționăm să ne lăsăm provocați și să ne abatem de la linia generală a politicii noastre externe, care a fost trasată de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și consfințită prin Declarația Partidelor Comuniste, adoptată în 1957 în timpul sărbătoririi celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Aceasta este politica coexistenței, politica întăririi păcii, slăbirii încordării internaționale și lichidării „războiului rece".

În directă legătură cu politica de coexistență pașnică se află teza că în vremea noastră războiul nu este inevitabil, teză proclamată la Congresele XX și XXI ale partidului nostru. Tezele cu privire la imperialism, formulate de Lenin, își păstrează valabilitatea și, ca și înainte, ele ne servesc și ne vor servi drept stea călăuzitoare în teoria și practica noastră. Dar nu trebuie să uităm că tezele leniniste cu privire la imperialism au fost formulate și dezvoltate de el cu zeci de ani în urmă, cînd nu existau numeroase fenomene care acum au devenit hotărîtoare pentru dezvoltarea procesului istoric, pentru întreaga situație internațională.

Unele dintre tezele leniniste cu privire la imperialism datează din perioada cînd încă nu exista Uniunea Sovietică, cînd nu existau celelalte state socialiste. În prezent, crește și se întărește puternica Uniune Sovietică cu uriașul său potențial economic și militar, crește și se întărește marele lagăr socialist, care numără astăzi peste un miliard de oameni, au sporit capacitatea de organizare și conștiința clasei muncitoare, care chiar în țările capitaliste duce o luptă activă pentru pace. În prezent acționează asemenea factori ca mișcarea largă a partizanilor păcii, crește numărul statelor care se pronunță pentru pace între popoare. Trebuie remarcat de asemenea că imperialismul nu dispune acum de un asemenea spate al frontului, sub forma sistemului colonial, cum a avut în trecut.

În afară de aceasta, tovarăși, doar nu se poate să repetăm în mod mecanic, astăzi, în această problemă, ceea ce a spus V. I. Lenin cu multe decenii în urmă despre imperialism și să spunem într-una că războaiele imperialiste sînt inevitabile atîta timp cît socialismul nu a învins în întreaga lume. Trăim astăzi într-o perioadă cînd forțele socialismului cresc și se întăresc tot mai mult, cînd mase tot mai largi de oameni ai muncii pășesc sub steagul marxism-leninismului. **(Aplauze puternice)**.

Istoria va cunoaște probabil vremuri cînd capitalismul se va menține doar într-un număr mic de state, și poate chiar state atît de mici ca bunăoară nasturele de la haină. Și atunci? Oare și în astfel de condiții trebuie să vedem numai litera celor ce a spus V. I. Lenin — absolut just pentru timpul său — și să repetăm pur și simplu că războaiele sînt inevitabile, întrucît există încă țări capitaliste?

Bineînțeles că esența capitalismului, a imperialismului nu se schimbă, chiar dacă el este reprezentat de țări mici. Este știut că lupul este o fiară tot atît de sîngeroasă ca și leul sau tigrul, deși are o putere incomparabil mai mică. De aceea pe om îl înspăimîntă o întîlnire cu un lup mult mai puțin decît cu un tigru sau leu. Firește, și fiarele mai mici știu să muște, natura lor e aceeași, dar posibilitățile sînt diferite, ele nu reprezintă o forță atît de mare și pot fi mai ușor făcute inofensive.

De aceea nu se poate repeta, fără a ține seama de situația concretă, fără a ține seama de schimbarea raportului de forțe pe plan mondial, ceea ce a spus marele Lenin în cu totul alte condiții istorice. Dacă Lenin s-ar scula din mormînt, el ar lua asemenea oameni, cum se spune, de urechi și i-ar învăța cum trebuie înțeleasă esența lucrurilor. **(Aplauze)**.

Noi trăim într-un timp cînd n-avem alături de noi pe Marx, Engels, Lenin. Dacă noi vom proceda cum procedează copiii care învățînd alfabetul compun cuvintele din litere, nu vom face mare lucru. Marx, Engels, Lenin au creat opere nemuritoare, care nu-și vor pierde strălucirea în veacuri. Ei au indicat omenirii calea spre comunism. Iar noi mergem cu fermitate pe această cale. Pe baza învățăturii marxist-leniniste trebuie să gîndim noi înșine, să studiem profund viața, să analizăm situația actuală și să tragem concluzii care aduc foloase cauzei comune a comunismului. **(Aplauze puternice, îndelung repetate)**.

Trebuie să știm nu numai să citim, ci să și înțelegem în mod just cele ce am citit, să știm să le aplicăm la condițiile concrete ale epocii în care trăim, să ținem seama de situația existentă, să ținem seama de raportul de forțe real. **(Aplauze puternice)**. Un om politic care acționează în acest fel dovedește că știe nu numai să citească, ci să și aplice în mod creator învățătura revoluționară. Dacă nu face aceasta, se asemuiește omului despre care în popor se spune: „Se uită în carte ca mîța în calendar!" **(Risete, aplauze)**.

Toate acestea ne dau temei pentru a afirma cu certitudine că în condițiile actuale războiul nu este inevitabil. **(Aplauze puternice)**. Cine nu înțelege acest lucru, acela nu are încredere în forța și posibilitățile creatoare ale clasei muncitoare, acela subapreciază tăria lagărului socialist, nu crede în marea forță de atracție a socialismului care și-a demonstrat cît se poate de limpede superioritatea față de capitalism.

Este oare exclusă posibilitatea ca imperialiștii să dezlănțuie un război în condițiile actuale? Noi am spus nu odată și repetăm: nu, nu este exclusă. Dar țările imperialiste nu pot să nu țină seamă de forța Uniunii Sovietice, de forța întregului lagăr socialist. Se înțelege că imperialiștii nu doresc să dezlănțuie un război pentru a arde ei înșiși în flăcările lui. Ei ar vrea să distrugă țările socialiste. De aceea, acuma pînă și reprezentanții nătîngi, descreierați ai cercurilor imperialiste se vor gîndi, și nu odată, la forța noastră, înainte de a se lansa într-o aventură militară.

Pînă și smintitul de Hitler, dacă ar fi fost convins că războiul pe care l-a început împotriva Uniunii Sovietice se va termina cu zdrobirea hoardelor sale fasciste și că el însuși în al cincilea an de război va ajunge să se ascundă într-o subterană din Berlin și își va zbura creierii, nici el nu ar fi luat hotărîrea dementă de a porni războiul împotriva țării noastre. Asta-i limpede!

Și dacă imperialiștii vor dezlănțui totuși războiul are oare lagărul nostru socialist posibilitatea de a-l curma? Da, are. **(Aplauze puternice)**. Să vă dau un exemplu. Cînd în 1956 Franța, Anglia și Israelul au atacat Egiptul, intervenția noastră a curmat acest război imperialist, care a fost dezlănțuit de forțele agresive pentru a răpi Egiptului independența. Noi am ajutat poporul egiptean, care lupta eroic pentru libertatea patriei sale. **(Aplauze)**.

În acel timp, Organizația Națiunilor Unite s-a întrunit, a condamnat războiul și a cerut să i se pună capăt. Firește, atunci cînd Anglia, Franța și Israelul și-au început atacul tîlhăresc împotriva Egiptului, ei știau foarte bine că Organizația Națiunilor Unite nu va aproba agresiunea lor. Dar ele scontau că pînă va fi adoptată o hotărîre, pînă se vor desfășura discuțiile și încercările de înduplecare, ele își vor îndeplini opera lor murdară, vor strivi Egiptul și-și vor realiza scopul lor imperialist.

Probabil că așa s-ar fi întîmplat, dacă nu ar fi fost Uniunea Sovietică, dacă nu ar fi fost lagărul socialist. Dar Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste și-au ridicat glasul. Guvernul sovietic a adresat mesaje lui Eden, Guy Mollet și Ben Gurion, în care i-a avertizat că există o țară care poate să dea o lovitură zdrobitoare dacă agresiunea nu va fi curmată. Și literalmente 22 de ore după aceasta războiul a încetat. **(Aplauze puternice)**. Eden, Guy Mollet — acest așa-zis lider al socialiștilor, dar în realitate un înrăit imperialist-colonialist — și Ben Gurion, trepădușul lor, s-au astîmpărat pe loc.

În felul acesta Uniunea Sovietică și toate țările lagărului socialist și-au împlinit datoria. Războiul a fost curmat. Nu este oare aceasta o demonstrare a forțelor socialismului?! Și aceasta s-a întîmplat la scurt timp după ce Congresul al XX-lea al partidului nostru a proclamat teza că în condițiile actuale războiul nu este inevitabil și că, dacă el va fi dezlănțuit, noi avem posibilitatea să zădărnicim planurile aventuriste ale agresorilor, să îndrumăm mersul evenimentelor în direcția necesară.

Trebuie avut în vedere că acest lucru s-a întîmplat în 1956. Acum însă în Uniunea Sovietică au fost create asemenea mijloace militare puternice despre care imperialiștii nu au o idee deplină, cu toate zborurile lor de spionaj. **(Animație, aplauze puternice)**.

Sau luați alt exemplu, cel din 1957, cînd am preîntîmpinat un atac împotriva Siriei din partea Turciei, pe care o împingeau spre aventură imperialiștii din S.U.A. Sau în 1958, după revoluția din Irak, americanii și englezii și-au concentrat forțele și s-au pregătit să atace Irakul. Imperialiștii americani împingeau din răsputeri Turcia, Iranul și Pakistanul împotriva Irakului. Americanii au depus atîta grabă în pregătirea acestei agresiuni, încît au încălcat chiar suveranitatea Austriei, transportîndu-și trupele staționate în Germania, direct peste teritoriul Austriei neutre, în Liban și Iordania. Dar și în acest caz, ei și-au ratat lovitura și nu s-au încumetat să dezlănțuie agresiunea împotriva Irakului, avînd în vedere avertismentul hotărît dat de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste. Ei au venit pe calea aerului, au stat cît au stat și și-au luat zborul, cum s-ar spune, cu buzele umflate, iar Republica Irak dăinuie și se întărește. **(Aplauze)**.

Trebuie subliniat că atît în cazul Siriei cît și în cazul Irakului era vorba de a da ripostă agresiunii pe care cel mai puternic stat imperialist — Statele Unite ale Americii — se pregătea s-o săvîrșească împotriva Siriei și Irakului.

Imperialiștii americani și politica lor aventuristă s-au discreditat în așa măsură încît au devenit odioși nu numai popoarelor țărilor socialiste, ci și popoarelor statelor aliate cu ei.

În mod rușinos a fost alungat din Coreea de Sud, Li Sîn Man, această marionetă sîngeroasă. Fostul prim ministru al Turciei, Menderes, executant docil al voinței americanilor, stă la pușcărie. Chiar și în Taivan, pe această insulă ocupată de americani, cu toată teroarea sălbatică a lacheului american Cian Kai-și, a fost devastată ambasada S.U.A. Știți foarte bine că milioane de japonezi manifestează cu dispreț și ură împotriva ocupanților americani. Într-un cuvînt, în țările în care imperialiștii americani încă nu sînt dați afară cu un picior în spate, se acumulează mînia poporului, se coc forțele protestului. Or, precum se știe, după fulger, vine și tunetul. **(Aplauze)**.

Știți, desigur, că poporul japonez, desfășurînd o puternică mișcare de protest împotriva ratificării de către parlamentul japonez a așa-numitului tratat japono-american de securitate, împotriva sosirii în Japonia a președintelui Statelor Unite, a obținut ca președintelui Eisenhower să-i fie refuzată intrarea în Japonia.

Atunci cînd guvernul sovietic și-a retras invitația făcută președintelui Eisenhower de a vizita Uniunea Sovietică, motivele acestui gest erau explicabile și clare pentru toată lumea. De altfel președintele însuși trebuia să se aștepte că în cazul unui eșec al zborurilor avioanelor de spionaj U—2 deasupra teritoriului Uniunii Sovietice, care fuseseră aprobate de el, călătoria președintelui va fi zădărnicită și el va fi un oaspete nedorit în țara noastră. El însă a socotit probabil că totul se va termina cu bine pentru guvernul S.U.A., care voia să umilească Uniunea Sovietică cu zboruri de spionaj nepedepsite.

Dar după ce avionul de spionaj U-2 a fost doborît deasupra Uniunii Sovietice și președintele Eisenhower nu a prezentat scuze și nu a condamnat zborurile de spionaj deasupra țării noastre, el ne-a pus în fața necesității de a retrage invitația pe care i-am făcut-o de a vizita țara noastră. Toate acestea sînt desigur explicabile, sînt explicabile motivele, explicabile sînt și consecințele.

Dar priviți ce a ieșit cu vizita președintelui Eisenhower în Japonia. Guvernul S.U.A. a dat dovadă de prea multă încredere în sine atunci cînd a insistat asupra vizitei președintelui său în Japonia cu toate protestele poporului japonez, cu toată „repetiția" neizbutită făcută de secretarul președintelui, domnul Hagerty; acesta a trebuit să învețe metodele acrobației **(risete)** pentru a se smulge, pe aeroportul din Tokio, din îmbrățișările „ospitaliere" ale japonezilor, care și-au exprimat adevărata lor atitudine față de acest sol al Statelor Unite. **(Aplauze puternice)**.

S-ar părea că președintele Eisenhower ar fi trebuit să tragă concluzii practice din toate acestea și să ia o hotărîre justă. Dar el nu a tras asemenea concluzii și a continuat să insiste asupra vizitei sale în Japonia. Rezultatele sînt cunoscute de toată lumea.

Ei bine, acum nu ne rămîne decît să-l compătimim, **(risete)** să-i înțelegem emoțiile încercate după această palmă primită în public. Dar, cum se spune, ce semeni, aia culegi. **(Aplauze)**. Iar guvernul S.U.A. seamănă deocamdată numai sămînța războiului. Vizita președintelui american în Japonia era menită să vină în sprijinul primului ministru Kiși, care începuse să lanseze semnale „S.O.S.!", să cheme pe americani să-i salveze guvernul. Prin vizita sa în Japonia Eisenhower a vrut să arunce, cum s-ar zice, un colac de salvare primului ministru Kiși. Președintele și guvernul S.U.A. au făcut totul pentru a întări guvernul pro-american al Japoniei, care nu ține seama de interesele poporului japonez, ci se află la remorca politicii imperialiste a S.U.A. **(Aplauze)**.

Rezultatul nu a fost însă deloc acela pe care îl așteptau Kiși și Eisenhower. Poporul japonez i-a închis ușa în nas musafirului nepoftit din Statele Unite și și-a arătat în fața întregii lumi ura față de politica imperialistă a Statelor Unite și față de marioneta lor din Japonia, premierul Kiși.

Din toate acestea se poate trage o singură concluzie justă — să continuăm să luptăm cu aceeași perseverență împotriva imperialismului, împotriva războiului, să luptăm împotriva blocurilor militare agresive, să căutăm în mod perseverent să obținem dezarmarea, lichidarea bazelor militare străine. Cu cît popoarele își vor da mai repede seama de primejdia îngrozitoare pe care o reprezintă bazele străine

(Continuare în pag. 8-a)

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Cuvîntarea de salut a tovarăşului N. S. Hruşciov

(Urmare din pag. 7-a)

de pe teritoriul ţărilor lor, cu atît ele vor lupta mai perseverent pentru a obţine lichidarea acestor baze, cu atît ele îşi vor asigura mai repede pacea şi securitatea.

Poporul japonez, care a simţit pe propia sa piele toată grozăvia primelor bombardamente atomice, este foarte sensibil la primejdia pe care o reprezintă pentru el bazele militare americane. Noi, poporul sovietic, care am fost puşi la foarte grea încercare prin invazia hoardelor germano-fasciste pe teritoriul patriei noastre, înţelegem deosebit de bine acest lucru.

Politica militariştilor americani, care îşi amplasează în Japonia bazele militare, îndreptate împotriva Uniunii Sovietice şi a Chinei populare, este una dintre principalele surse ale încordării internaţionale. Luptînd împotriva bazelor străine pe teritoriul său, poporul japonez luptă pentru slăbirea încordării internaţionale, pentru încetarea „războiului rece".

Noi dorim poporului japonez să obţină anularea tratatelor şi acordurilor inegale care îi sînt impuse. Dorim ca guvernul japonez să se călăuzească după interesele vitale ale poporului său şi nu după interesele altora — ale statelor imperialiste.

Salutăm lupta curajoasă a poporului japonez şi îi întindem o mînă prietenească! **(Aplauze puternice).**

U.R.S.S. a dus o politică iubitoare de pace atunci cînd era singură în faţa puternicului lagăr al statelor imperialiste. Ducem această politică şi în prezent, cînd forţele iubitoare de pace dispun de o superioritate incontestabilă asupra forţelor războiului şi ale agresiunii.

Poziţia noastră izvorăşte din faptul că noi credem cu tărie în trăinicia orînduirii socialiste, în sistemul nostru şi de aceea sîntem liniştiţi în privinţa viitorului socialismului. Pentru victoria ideilor socialiste în întreaga lume nu este nevoie de un război mondial. Aceste idei vor birui în cursul întrecerii paşnice a ţărilor socialiste cu ţările capitaliste. **(Aplauze).**

În raportul tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej s-a dat o înaltă apreciere rolului partidului nostru, rolului popoarelor Uniunii Sovietice în lupta pentru victoria comunismului, pentru asigurarea păcii în întreaga lume. Permiteţi-mi ca în numele delegaţiei noastre, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele guvernului sovietic şi al întregului popor sovietic să exprim sincere mulţumiri pentru această înaltă apreciere a eforturilor noastre. **(Aplauze furtunoase; asistenţa, în picioare, ovaţionează îndelung).**

Noi constatăm cu satisfacţie, dragi tovarăşi, că legăturile de prietenie frăţească dintre partidele noastre, dintre popoarele ţărilor noastre, cresc şi se întăresc necontenit. Între partidele noastre, între ţările noastre, există o unitatea de vederi, atît în problemele interne ale dezvoltării ţărilor noastre, cît şi în toate problemele internaţionale; în problemele luptei pentru pace, pentru coexistenţa paşnică a statelor cu orînduiri sociale diferite, pentru reglementarea paşnică a tuturor problemelor litigioase dintre state, pentru dezarmare, ca şi în toate celelalte probleme.

Între partidele noastre, între statele noastre socialiste, niciodată nu au existat deosebiri de puncte de vedere, nu au existat deosebiri de interpretare şi nici chiar deosebiri de nuanţe în interpretarea problemelor internaţionale vitale, a problemelor mişcării muncitoreşti revoluţionare internaţionale, a asigurării victoriei marii cauze a comunismului.

Sîntem convinşi, şi vă încredinţez, dragi prieteni, că în noi, în Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, aţi avut şi veţi avea întotdeauna cel mai credincios prieten în lupta noastră comună, că noi vom merge întotdeauna în acelaşi pas, împreună cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, împreună cu întreaga clasă muncitoare revoluţionară în lupta pentru marea cauză a clasei muncitoare, sub steagul de neînvins al marxism-leninismului. **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Tovarăşi! Congresul vostru face bilanţul unei importante perioade din viaţa ţării, stabileşte căile desăvîrşirii construirii socialismului în Republica Populară Romînă. Comuniştii din întreaga lume se bucură de succesele voastre, sînt mîndri că, în acelaşi rînd, umăr la umăr cu celelalte partide marxist-leniniste, păşeşte cu fermitate prietenul şi fratele nostru — Partidul Muncitoresc Romîn. **(Aplauze furtunoase).**

Unitatea partidelor marxist-leniniste este chezăşia victoriilor noastre viitoare. Fidelitatea faţă de leninism determină întreaga noastră activitate, deplina noastră înţelegere reciprocă în problemele construcţiei socialiste, în problemele politicii externe şi ale mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

Fidelitatea faţă de leninism şi unitatea vor asigura triumful deplin al măreţei noastre cauze comune — vom construi comunismul!

Permiteţi-mi, dragi tovarăşi, să dau citire salutului adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

Dragi tovarăşi, delegaţi la cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn,

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele tuturor comuniştilor şi oamenilor muncii din ţara noastră, vă trimite dv., şi prin dv. tuturor membrilor P.M.R., întregului popor romîn frate, un salut fierbinte şi urări cordiale de noi succese în construirea socialismului.

Partidul Muncitoresc Romîn se călăuzeşte ferm în întreaga sa activitate după teoria victorioasă a marxism-leninismului, aplicînd-o în mod creator în condiţiile ţării sale şi conduce cu pricepere poporul romîn pe calea unei vieţi libere şi fericite.

În anii primului şi ai celui de-al doilea plan cincinal, harnicul popor romîn, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, a schimbat radical înfăţişarea ţării sale şi a obţinut succese remarcabile în dezvoltarea şi întărirea economiei socialiste, în înfăptuirea revoluţiei culturale, în ridicarea bunăstării oamenilor muncii din Republică. În lupta pentru construirea Romîniei socialiste a crescut şi s-a întărit alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea, s-a consolidat unitatea moral-politică a poporului romîn. Succesele istorice ale poporului romîn confirmă cu o forţă nouă marile avantaje ale sistemului socialist asupra celui capitalist.

Prin slujirea devotată a intereselor oamenilor muncii, prin fidelitatea sa faţă de măreaţă cauză a socialismului şi comunismului, Partidul Muncitoresc Romîn şi-a cucerit pe bună dreptate încrederea nemărginită a întregului popor romîn. Luptînd cu consecvenţă pentru puritatea teoriei marxist-leniniste, împotriva oricăror încercări de a o revizui, apărînd cu hotărîre principiile internaţionalismului proletar şi dezvoltînd legături strînse cu partidele frăţeşti din celelalte ţări, Partidul Muncitoresc Romîn contribuie la întărirea necontenită a puternicului lagăr socialist, la dezvoltarea mişcării comuniste mondiale.

Partidul Muncitoresc Romîn militează activ pentru promovarea principiilor coexistenţei paşnice a statelor cu sisteme sociale diferite, pentru întărirea păcii şi securităţii popoarelor. Călăuzită de aceste principii, Republica Populară Romînă, împreună cu celelalte ţări socialiste, a adus şi aduce o mare contribuţie la lupta pentru lichidarea războiului rece, pentru dezarmarea generală şi totală, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă liberă de arma atomică şi rachetă.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice urează din tot sufletul Partidului Muncitoresc Romîn, întregului popor romîn noi succese în lupta pentru avîntul economiei naţionale, pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii, pentru întărirea unităţii marii comunităţi a ţărilor socialiste, pentru pace în întreaga lume.

Poporul sovietic, ca prieten sincer şi credincios al poporului romîn, este convins că muncitorii, ţăranii şi intelectualii din Republica Populară Romînă, însufleţiţi de hotărîrile celui de-al III-lea Congres al P.M.R., vor îndeplini cu succes planul de 6 ani de dezvoltare a economiei naţionale a ţării, care va constitui o etapă hotărîtoare a măreţului program de desăvîrşire a construirii socialismului în Republica Populară Romînă.

Trăiască poporul frate romîn, care construieşte socialismul!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul încercat al poporului romîn!

Să se întărească şi să înflorească prietenia romîno-sovietică de nezdruncinat!

Să trăiască şi să se întărească unitatea popoarelor ţărilor socialiste!

Trăiască marea solidaritate a oamenilor muncii din toate ţările în lupta pentru pace şi prietenie între popoare!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

(Salutul C.C. al P.C.U.S. a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze puternice. La sfîrşit, asistenţa, în picioare, ovaţionează îndelung pentru prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn şi popoarele Uniunii Sovietice, pentru Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Comitetul său Central, în frunte cu N. S. Hruşciov).

(Subtitlurile aparţin redacţiei)

Ecoul internaţional al Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

MOSCOVA (Agerpres). — Presa sovietică continuă să acorde o atenţie deosebită lucrărilor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. Ziarul „Pravda" publică pe două pagini şi jumătate raportul prezentat la Congres de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej. Celelalte publică, de asemenea, extrase ample ale raportului prezentat la Congres.

Trimisul special al ziarului „Izvestia", M. Grebnev, în corespondenţa intitulată „Măreaţa frăţie a comuniştilor", scrie: „Congresul a fost precedat de o vastă activitate pregătitoare. În presă, în adunări a avut loc discutarea de către întregul popor a planului dezvoltării continue a economiei şi culturii republicii. În întreaga ţară s-a desfăşurat pe larg întrecerea socialistă pentru a întîmpina cu cinste Congresul partidului. Sute de întreprinderi industriale, gospodării agricole colective, gospodării de stat au raportat despre noile lor succese în muncă".

Sub titlul „Unitate şi coeziune" corespondenţii ziarului „Pravda", M. Stepicev şi E. Kiselev, relatează că Congresul Partidului Muncitoresc Romîn s-a deschis într-o atmosferă de uriaş avînt politic.

Congresul al III-lea, se subliniază în corespondenţă, este un eveniment de o importanţă deosebită în viaţa partidului şi a întregului popor romîn. El va face bilanţul activităţii rodnice a partidului şi poporului în perioada care a trecut de la Congresul al II-lea şi va trasa căile pentru desăvîrşirea construirii socialismului în R. P. Romînă.

În vasta sală a Palatului Republicii, scrie „Pravda", s-au întrunit constructori de maşini din Bucureşti, petrolişti din Ploeşti, oţelari din Hunedoara, oameni ai muncii de la sate, savanţi cu renume, oameni de ştiinţă şi cultură, activişti de partid. Delegaţii la Congres reprezintă pe cei peste 800.000 de membri ai avangărzii oamenilor muncii din Romînia.

După ce prezintă desfăşurarea primei şedinţe a Congresului, corespondenţii ziarului „Pravda" scriu în încheiere că la terminarea raportului, în ovaţiile entuziaste ale participanţilor la Congres, tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej şi Nikita Sergheevici Hruşciov s-au îmbrăţişat cu căldură.

Ziarul „Pravda" informează de asemenea că raportul prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej va fi publicat în întregime în revista „Kommunist" şi va apare şi în broşură separată".

★

VARŞOVIA 21 (Agerpres).— Întreaga presă centrală poloneză a publicat la 21 iunie pe prima pagină materiale în legătură cu deschiderea Congresului. Ziarul „Tribuna Ludu" redă pe larg un amplu reportaj transmis de trimisul său special la Bucureşti în care este descrisă atmosfera entuziastă care domneşte în impresionanta sală a Congreselor din Palatul Republicii. Ziarul scoate în evidenţă pasajele mai importante din raport. Aproape o pagină a ziarului ocupă textul prescurtat al raportului. Un spaţiu larg îl acordă deschiderii Congresului şi raportului prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, de asemenea ziarele „Sztandar Mlodych" „Zycie Warszawy", „Glos Pracy şi altele.

★

SOFIA 21 (Agerpres).— Toate ziarele din R. P. Bulgaria publică pe pagina întîi ampla informaţie despre deschiderea Congresului transmisă de la Bucureşti de trimisul special al agenţiei B.T.A. Ziarul „Rabotnicesko Delo" publică textul prescurtat al raportului prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu Dej. Ziarul scoate în evidenţă marile succese obţinute de poporul romîn sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn în perioada care a trecut de la cel de-al doilea Congres. Ziarul „Otecestven Front" publică informaţia în legătură cu deschiderea Congresului transmisă de la Bucureşti de corespondentul special al ziarului.

★

PRAGA 21 (Agerpres).—Presa cehoslovacă consacră de asemenea un spaţiu important corespondenţelor din Bucureşti. Ziarul „Rude Pravo" sub titlul „La Bucureşti s-a deschis cel de-al III-lea Congres al P.M.R." publică informaţia privind deschiderea Congresului şi date ample din raportul prezentat la Congres. Ziarul „Obrana Lidu" a inserat materialele privind Congresul sub titlul „Poporul romîn pe calea desăvîrşirii construcţiei socialiste". Ziarul „Prace" îşi intitulează corespondenţa „Peste 40 de delegaţii ale partidelor comuniste şi muncitoreşti la Bucureşti". De asemenea, ziarul reproduce largi pasaje din raport, subliniind succesele înregistrate de poporul romîn între cele două congrese ale partidului.

★

BUDAPESTA 21 (Agerpres). Ziarele ungare „Nepszábádsag", „Nepszáva" şi „Magyar Nemzet" publică relatări amănunţite despre lucrările din prima zi a congresului. Sub titlul „Sub semnul fidelităţii şi ataşamentului faţă de partid", ziarul „Nepszábádsag" informează pe larg despre deschiderea Congresului şi despre raportul C.C. al P.M.R. În corespondenţă se arată că „Din raportul tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej se desprinde imaginea unui viitor minunat atît în legătură cu planul dezvoltării economiei naţionale pe perioada 1960—1965, cît şi în legătură cu schiţa planului de perspectivă pe 15 ani".

★

PARIS (Agerpres). — Ziarele franceze publică ample informaţii în legătură cu deschiderea Congresului şi reproduc pasaje din raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej.

Ziarul „L'Humanité" publică o amplă relatare a trimisului său special la Bucureşti. După ce relevă pasajele cele mai importante din capitolele consacrate realizărilor obţinute între cele două congrese în domeniul dezvoltării economiei şi aspectelor celor mai importante din obiectivele de viitor, „L'Humanité" relevă părţile din raport consacrate problemelor situaţiei internaţionale.

Sub titlul „Cifre elocvente", ziarul „Combat" reproduce pe larg date prezentate în raport cu privire la dezvoltarea industriei şi agriculturii R.P.R., precum şi în legătură cu creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii. Ziarul prezintă în continuare unele din sarcinile planului de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1960—1965.

★

ROMA (Agerpres). — Ziarele italiene de marţi anunţă pe larg deschiderea Congresului al III-lea al P.M.R. Ziarul „Unita" publică o amplă corespondenţă asupra şedinţei de deschidere a Congresului şi largi extrase din raportul C.C. al P.M.R. „Paese" subliniază că acest congres „constituie fără îndoială un mare eveniment în viaţa mişcării comuniste internaţionale".

Sosirea delegaţiei Partidului Comunist din Brazilia la cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Marţi seara a sosit în Capitală delegaţia Partidului Comunist din Brazilia invitată să ia parte la lucrările celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

(Agerpres)

De peste hotare

Conferinţa celor zece state pentru dezarmare

GENEVA 21 (Agerpres). — Corespondenţă specială:

În şedinţa din 21 iunie a Comitetului celor zece state pentru dezarmare au luat cuvîntul Martino, delegatul Italiei şi Eduard Mezincescu, reprezentantul R. P. Romîne.

Reprezentantul Italiei a insistat asupra necesităţii ca comitetul să discute cu prioritate amănuntele sistemului de control încă înainte de examinarea măsurilor concrete de dezarmare. În felul acesta reprezentantul Italiei a insistat asupra studierii problemelor controlului fără legătură cu măsurile concrete de dezarmare.

Referindu-se în continuare la problema asigurării securităţii internaţionale în legătură cu soluţionarea problemei dezarmării, delegatul Italiei a declarat că procesul de dezarmare trebuie început cu înfiinţarea unor forţe internaţionale de poliţie.

În cuvîntarea sa, Martino nu a abordat problema principală — programul de dezarmare generală şi totală, precum şi atitudinea Italiei faţă de noile propuneri sovietice, elaborate luîndu-se în considerare părerile reprezentanţilor puterilor occidentale.

Cuvîntarea reprezentantului R. P. Romîne

Şeful delegaţiei R. P. Romîne, Eduard Mezincescu, care a luat apoi cuvîntul a arătat la început că încăpăţînarea cu care reprezentanţii occidentali continuă, în ciuda explicaţiilor şi răspunsurilor clare şi complete ale reprezentanţilor ţărilor socialiste, să folosească problema controlului pentru a bloca progresul negocierilor asupra dezarmării generale şi totale, a făcut necesară o nouă expunere în legătură cu poziţia ţărilor socialiste asupra controlului.

E. Mezincescu a prezentat o sinteză a principiilor generale şi a metodelor de control după care trebuie să se călăuzească statele în tot timpul procesului de dezarmare generală şi totală, precum şi după desăvîrşirea acestuia şi care sînt aplicabile pentru toate măsurile de dezarmare.

Şeful delegaţiei R. P. Romîne a arătat apoi întreaga netemeinicie a consideraţiilor delegatului italian care la adăpostul unor formulări vagi a încercat să convingă comitetul de a lua în discuţie problemele controlului fără dezarmare.

Delegatul romîn a subliniat că noul program sovietic de dezarmare generală şi totală prevede înfiinţarea unui sistem de control care asigură pe deplin un control internaţional eficace pe măsura înfăptuirii unor sau altor acţiuni de dezarmare. Principiile fundamentale ale unui sistem internaţional eficace de control, cuprinse în propunerile sovietice, vor fi precizate şi dezvoltate cu prilejul examinării concrete a programului de dezarmare.

În privinţa principiilor generale, a spus delegatul romîn, nu există, la drept vorbind, divergenţe între ţările socialiste şi ţările occidentale. Aceasta ar trebui să servească drept bază pentru a trece fără a mai întîrzia, la discutarea măsurilor de dezarmare şi de control, conform programului de dezarmare generală şi totală, prezentat în noile propuneri ale guvernului sovietic.

Dacă discuţiile noastre ar fi să continue în mod constructiv, am fi îndreptăţiţi să ne aşteptăm la realizarea, în cursul acestei etape a discuţiilor noastre, a unui acord de principiu asupra ţelului final, asupra măsurilor care trebuie să fie puse în aplicare pentru a-l atinge, asupra programului concret, pe etape progresive a dezarmării generale şi totale cuprinzînd măsurile de dezarmare ce trebuie puse în aplicare în fiecare etapă, precum şi măsurile de control internaţional eficace corespunzătoare pentru verificarea punerii lor în aplicare.

În decursul etapelor ulterioare ale tratativelor, de exemplu în timpul discutării fiecărui articol al proiectului de tratat de dezarmare generală şi totală, desigur, va trebui să revenim la problema controlului care va fi elaborată mai detailat, în timp ce măsurile de dezarmare ce trebuie efectuate vor fi de asemenea elaborate mai detailat precizîndu-se succesiunea lor precisă şi fixîndu-se termenele lor de punere în aplicare.

Aceasta este succesiunea şi progresul normal al oricăror negocieri care vor să ajungă la rezultate. A încerca schimbarea acestei succesiuni normale, a cere ca detaliile sau aspectele particulare ale unei probleme sau ale alteia în mod arbitrar ridicate la rangul de principii generale să fie precizate încă din prima etapă a negocierilor, nu înseamnă decît a dovedi lipsa de dorinţă de a pune în valoare acordurile realizate asupra problemelor importante, înseamnă a căuta pretexte pentru a împiedica progresul negocierilor.

Dacă delegaţii occidentali vor să contribuie la progresul negocierilor noastre, ei trebuie să pornească de la ideea că ţările socialiste sînt tot atît de interesate, ca şi partenerii lor occidentali, dacă nu mai mult, ca punerea în aplicare a unui tratat de dezarmare generală şi totală să fie scrupulos verificat.

Este evident că despicarea firului în patru cu privire la control urmăreşte să creeze o perdea de fum pentru a ascunde opiniei publice lipsa de dorinţă a puterilor occidentale de a se angaja în negocieri serioase asupra dezarmării generale şi totale.

Este singura interpretare care poate să fie dată propunerilor pe care le-a schiţat la 15 iunie reprezentantul Statelor Unite şi care constau în fond în a substitui negocierilor unui tratat de dezarmare generală şi totală negocierea cîtorva măsuri izolate de control asupra armamentelor.

Reprezentantul Statelor Unite a declarat în faţa comitetului că Statele Unite nu sînt dispuse să se angajeze în măsuri de dezarmare „radicale şi imediate", ca acelea propuse de Uniunea Sovietică.

Trebuie deci să conchidem că Statele Unite ar dori ca noi să negociem măsuri de dezarmare care nu sînt „nici radicale nici imediate". Deci măsuri care nu au practic efect asupra cursei înarmărilor sau asupra potenţialelor militare ale statelor, cu alte cuvinte comitetul este invitat fără echivoc, să-şi piardă timpul.

Delegaţii puterilor occidentale ar trebui să facă cunoscut comitetului dacă guvernele lor sînt într-adevăr dispuse să se angajeze într-o discuţie serioasă asupra noilor propuneri ale ţărilor socialiste cu privire la prevederile fundamentale ale unui tratat de dezarmare generală şi totală.

Vizita preşedintelui Indiei în U. R. S. S.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite: Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a oferit la 21 iunie în Palatul Mare al Kremlinului un dejun în cinstea lui Rajendra Prasad, preşedintele Indiei şi a persoanelor care îl însoţesc.

Din partea sovietică la dejun au participat Leonid Brejnev, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; A. Aristov, E. Furţeva, N. Ignatov, F. Kozlov, A. Kosighin, O. Kuusinen, A. Mikoian, N. Muhitdinov, D. Poleanski, miniştri, conducători ai instituţiilor centrale şi alte persoane oficiale.

La dejun Leonid Brejnev, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi preşedintele Rajendra Prasad au rostit cuvîntări.

L. Brejnev şi-a exprimat satisfacţia în legătură cu faptul că Uniunea Sovietică şi Republica India păşesc alături în lupta pentru pace şi coexistenţă paşnică.

În cuvîntarea sa de răspuns, preşedintele Indiei, Rajendra Prasad, a mulţumit pentru cuvintele calde rostite la adresa Indiei.

Plenara C. C. al P. M. U. P.

VARŞOVIA (Agerpres). — După cum transmite agenţia P.A.P. la 21 iunie s-a deschis la Varşovia cea de-a 5-a plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez consacrată sarcinilor în domeniul investiţiilor pe anii 1961—1965.

Cuvîntul introductiv la raportul difuzat în prealabil a fost rostit de Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C. C. al P.M.U.P. Plenara îşi continuă lucrările.

Sesiunea Biroului F. M. T. D.

BUDAPESTA 21 (Agerpres). — La 21 iunie s-a deschis la Budapesta sesiunea Biroului Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat.

Ordinea de zi a sesiunii cuprinde o singură problemă: Sarcinile Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat în lupta pentru pace, pentru coexistenţa paşnică şi pentru independenţa naţională în actuala situaţie internaţională.

Sesiunea va dura două zile.

pe scurt

GENEVA. — La 21 iunie a avut loc o şedinţă ordinară a conferinţei celor trei puteri în problema încetării experienţelor cu arme nucleare. Au fost luate în discuţie materialele prezentate spre examinare conferinţei.

MOSCOVA. — În Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor, sub auspiciile comitetelor de stat ale Uniunii Sovietice care se ocupă de problemele dezvoltării tehnicii noi şi ale Direcţiei Centrale de Statistică s-a deschis o consfătuire unională consacrată automatizării lucrărilor de calcul. La consfătuire participă 500 de oameni de ştiinţă, statisticieni, constructori de maşini de calcul şi contabili.

ULAN BATOR. — După cum transmite agenţia Montame, la 19 iunie 1960 au avut loc alegerile pentru Marele Hural Popular al R. P. Mongole. Cei 99,98 la sută din alegători, care au participat la alegeri au votat pentru candidaţii blocului membrilor de partid şi celor fără de partid.

MOSCOVA. — La Moscova a fost dat publicităţii comunicatul comun privitor la relaţiile comerciale dintre U.R.S.S. şi Marea Britanie în care se menţionează că la 20 iunie a fost semnat la Londra un protocol cu privire la tratativele care au avut loc între delegaţiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice şi Regatului Unit al Marii Britanii. În cursul tratativelor, cele două delegaţii au constatat cu satisfacţie că, de la intrarea în vigoare a acordului pe termen de cinci ani din mai 1959, comerţul dintre cele două ţări a sporit considerabil.

Obiectul tratativelor a fost verificarea modului în care este îndeplinit acordul pe termen de cinci ani cu privire la schimbul de mărfuri şi elaborarea de măsuri în scopul îmbunătăţirii continue a relaţiilor comerciale dintre cele două ţări.

LEOPOLDVILLE. — Agenţia France Presse anunţă că Patrice Lumumba, preşedintele mişcării naţionale congoleze a fost însărcinat cu formarea noului guvern al Congo-ului.

În Japonia demonstraţiile populare continuă

TOKIO 21 (Agerpres). — TASS transmite: Poporul japonez continuă lupta împotriva tratatului de securitate, pentru demisia guvernului Kişi. **La 21 iunie în diferite locuri din Tokio au început din nou mitingurile şi demonstraţiile oamenilor muncii. În faţa clădirii parlamentului are loc o grevă cu braţele încrucişate a studenţilor de la Universităţile din Tokio şi Kioto. La mitingurile şi demonstraţiile care vor avea loc în seara acestei zile, potrivit datelor preliminare, vor participa aproximativ 100.000 de oameni.**

În legătură cu greva generală fixată pentru ziua de 22 iunie, Consiliul General al Sindicatelor din Japonia a lansat un apel către poporul japonez chemîndu-l să-şi unească eforturile în lupta pentru demisia guvernului Kişi, pentru dizolvarea parlamentului, împotriva tratatului militar.

Consiliul general îndeamnă să se lupte pentru crearea unui guvern democratic care să promoveze o politică de pace şi democraţie.

La rîndul său, guvernul ia tot felul de măsuri pentru a împiedica greva generală a oamenilor muncii fixată pentru 22 iunie.

Paralel cu ameninţările că se vor exercita presiuni asupra participanţilor la demonstraţii şi cu arestările care se operează, la 21 iunie guvernul a mobilizat la Tokio unităţi ale poliţiei din prefecturile îndepărtate. Pe străzi patrulează detaşamente poliţieneşti întărite. De data aceasta, în afară de căşti, arme şi bastoane de cauciuc, poliţiştii sînt echipaţi cu măşti de gaze şi grenade cu gaze lacrimogene. **Parlamentul, reşedinţele oficiale şi particulare ale premierului, precum şi ambasada americană se află sub paza strictă a poliţiei. La 21 iunie, direcţia poliţiei a fost de asemenea înconjurată cu garduri de sîrmă ghimpată.** Guvernul Kişi a alocat pentru lupta împotriva demonstranţilor sume suplimentare din fondul de rezervă.

★

TOKIO 21 (Agerpres). — TASS transmite: Asociaţia naţională a profesorilor şi oamenilor de ştiinţă a publicat o declaraţie de protest împotriva „ratificării" de către Camera Superioară a parlamentului a „tratatului de securitate" japono-american. Asociaţia a cerut demisia imediată a guvernului Kişi şi dizolvarea parlamentului.

Asociaţia profesorilor japonezi şi 250 de conferenţiari şi profesori de la Universitatea „Kagosima" au protestat de asemenea împotriva guvernului care a încălcat normele parlamentare şi au cerut demisia lui imediată şi dizolvarea parlamentului.

Corpul didactic al Universităţii de Stat din Tokio a publicat la 21 iunie o declaraţie în care arată că demonstraţiile studenţeşti nu sînt în nici un caz rezultatul instigărilor profesorilor, ci reprezintă un răspuns la represiunile şi acţiunile antidemocratice ale guvernului Kişi şi ale partidului guvernant.

„Nu mai putem privi în tăcere cum sînt încălcate legile şi constituţia", se spune în declaraţie.

În S. U. A., Anglia şi Islanda

Demonstraţii împotriva bazelor americane pe teritorii străine

WASHINGTON 21 (Agerpres).— După cum transmite agenţia United Press International, în după-amiaza zilei de 20 iunie în faţa Casei Albe a avut loc o demonstraţie împotriva tratatului de securitate japono-american. Potrivit agenţiei, demonstranţii reprezentînd grupări ale tineretului din New York, Boston, Philadelphia şi Baltimore au instalat pichete în momentul cînd Senatul dezbătea problema ratificării tratatului. Ei purtau pancarte pe care scria: „Sprijinim acţiunea eroică a Japoniei!", „Nu vrem o nouă Hiroşimă!", „America — desfiinţează bazele şi pleacă din Japonia!".

Un alt grup de demonstranţi din Boston purtau pancarte pe care se putea citi: „Cerem retragerea imediată a tuturor trupelor americane şi a bazelor din Japonia, precum şi lichidarea tuturor tratatelor militare, vechi şi noi, între S.U.A. şi Japonia". Manifestanţii au cerut de asemenea încetarea amestecului S.U.A. în afacerile interne ale poporului japonez.

După cum relatează agenţia, un purtător de cuvînt al demonstranţilor, James Lambrecht din New York, a declarat că manifestanţii consideră că Statele Unite au comis un act de agresiune trimiţînd avionul de spionaj „U-2" deasupra Uniunii Sovietice.

★

LONDRA 21 (Agerpres). — La 20 iunie studenţii de la Universitatea din Leeds au organizat o demonstraţie de protest împotriva existenţei bazelor americane din Anglia şi în semn de solidaritate cu poporul japonez. Demonstranţii purtau pancarte pe care scria: „Muncitorii şi studenţii din Japonia s-au unit în lupta pentru pace, trebuie să ne unim şi noi!" „Nu vom admite ca avioanele „U-2" să decoleze de pe aeroporturile Angliei!", „Bazele americane nu vor aduce niciodată pace Japoniei şi Angliei!".

După terminarea demonstraţiei în faţa universităţii a avut loc un miting în cadrul căruia studenţii au hotărît să trimită studenţilor japonezi o telegramă de solidaritate.

★

REYKJAVIK 21 (Agerpres). — TASS transmite:

Lupta poporului islandez pentru lichidarea bazelor americane din Islanda, împotriva participării Islandei la blocurile militare şi pentru promovarea unei politici de neutralitate, se intensifică pe zi ce trece şi ia noi forme. Din iniţiativa organizaţiei „Împotriva atentatelor la adresa Islandei", a Asociaţiei Tinerilor Socialişti şi a unui mare număr de oameni de literatură şi artă, la 20 iunie a avut loc primul marş de protest împotriva prezenţei trupelor americane în ţară. Demonstranţii au plecat din Keflavik, unde se află o bază militară a S.U.A., spre capitala Islandei, Reykjavik. Acest marş a fost de asemenea sprijinit de Partidul Socialist Unit din Islanda şi de „Partidul Apărării Naţiunii". Participanţii la marş purtau pancarte pe care scria: „Afară din ţară cu armata americană!", „Neutralitate permanentă!". Într-una din pieţele centrale din Reykjavik a avut loc un miting la care au participat aproximativ 3.000 de persoane.

Participanţii la miting au adoptat în unanimitate o rezoluţie în care cer ca Islanda să fie declarată ţară neutră şi să iasă din N.A.T.O., să fie lichidate bazele militare de pe teritoriul ei, să fie retrase trupele americane din Islanda.

Marşul din Keflavik, după cum subliniază la 20 iunie ziarul „Thjodviljinn", constituie începutul unei puternice mişcări a poporului islandez pentru independenţa ţării.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.